

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 65

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 7 de juny del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4625/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a CP Es Pont. 3094
 - 2) **RGE núm. 4618/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la pràctica docent del professorat. 3095
 - 3) **RGE núm. 4619/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acollida de les mesures d'implantació de noves tecnologies als centres escolars. 3096
 - 4) **RGE núm. 4617/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la convivència entre els alumnes als centres escolars. 3097
 - 5) **RGE núm. 4601/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desplaçament i dietes del professorat. 3098
 - 6) **RGE núm. 4603/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concessió administrativa del ferrocarril Palma-Sóller. 3099
 - 7) **RGE núm. 4620/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de
-

la trobada d'empreses turístiques i de tecnologies en el marc del projecte Isnova. 3100

8) RGE núm. 4621/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat a Menorca d'un creuer amb aproximadament 900 agents de viatge espanyols. 3101

9) RGE núm. 4604/05, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a traspàs del fons del Consorci Formentera Desenvolupament. **(Ajornada)** 3102

10) RGE núm. 4605/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a redireccionament del correu electrònic. 3102

11) RGE núm. 4606/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del Reglament del Parlament. 3103

12) RGE núm. 4622/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lacions per a la pràctica del golf a Menorca com a oferta turística. 3104

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2748/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de carreteres. 3129

III. MOCIÓ RGE núm. 4467/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 421/05. 3105

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 8926/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a concreció dels acords proposats pel president del Govern de les Illes Balears als grups parlamentaris sobre les inversions estatals a les Illes Balears. 3113

2) RGE núm. 1343/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació del Consell Insular de Formentera. 3119

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2766/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les Illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme. 3138

EL SR. PRESIDENT:

Bé, molt bon dia una vegada més. Em pens que sí, que ara ja hi ha quòrum. El que volia dir és que, si a vostès els sembla bé, la interpel·lació la passàrem després de les proposicions no de llei, al debat de l'horabaixa. Hi estan d'acord?

Idò, dit això, passam al primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4625/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a CP Es Pont.

Primera pregunta, RGE núm. 4625/05, relativa a col·legi públic Es Pont, que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. La comunitat educativa d'Es Pons fa quinze anys que reclama, perquè així ho necessita, un pati, una ampliació dels espais per poder tenir un pati perquè els al·lots puguin jugar, i després de tant de temps s'han arribat a superar

tots els problemes i el tema urbanístic es va resoldre definitivament el mes de febrer. La darrera eliminació de les traves urbanístiques va quedar resolta amb l'aprovació definitiva de la modificació del Pla general d'ordenació urbana de Palma per part del Consell de Mallorca dia 18 de gener i dia 8 de febrer, crec que era, que va sortir publicat al BOIB.

Per tant la Conselleria d'Educació o l'IBISEC poden dur a terme el projecte en voler. Hem llegit aquests dies que el gerent de l'IBISEC deia que efectivament es podia dur no en voler perquè no hi havia pressupost, però que les obres es faran l'any que ve, i com que l'any que ve sempre ve, i en aquest centre concretament fa 15 anys que hi va, l'any que ve, i no arriben les obres, voldríem saber quan té previstes la Conselleria d'Educació i Cultura les obres d'ampliació del col·legi públic Es Pont perquè puguin disposar d'un pati.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Permeti'm que li faci una petita correcció, perquè l'aprovació definitiva es va produir en el ple del Consell de Mallorca de dia 5 de maig del 2005, és a dir, fa un mes en aquests moments; és va aprovar la requalificació de les parcel·les corresponents al pati del col·legi públic Es Pont, tal com figura en el punt 14 de l'ordre del dia que cita textualment: "Correcció d'error material de l'acord de data 18 de gener". És a dir, a l'acord que vostè ha citat hi havia qualche equivocació de caràcter material, que no sé quina era, i va haver de tornar anar al plenari del Consell de Mallorca. Per tant això no es va produir la requalificació definitiva fins fa un mes al plenari.

Per tant, efectivament, en aquests moments, després d'aquests 15 anys que vostè ha citat i que sense cap dubte són una reivindicació ben justa i ningú no ho discuteix, fins ara no ens havíem trobat amb les condicions urbanístiques suficients per poder fer aquesta obra. Per tant jo en aquest moment el que li puc dir és que el que és ben segur és que aquest estiu es tancarà, es limitarà el sòl del que ha de ser aquest pati, en el moment que l'Ajuntament ens indiqui exactament l'espai corresponent, i posteriorment es construirà la pista esportiva demanada tan justament pels alumnes, pels pares i pels mestres.

I naturalment vull dir que fins avui, fins a dia d'avui o fins fa un mes mal comptat, no estàvem en condicions de poder abordar aquesta qüestió. És vera que han hagut d'esperar molt d'anys, això és cert, però és vera també que l'administració educativa, de la qual vostè ha format part també durant aquests 15 anys, necessita que les condicions urbanístiques siguin les favorables per poder dur endavant els seus projectes. Insistesc, fins dia 5 de maig, fa un mes, no estàvem en condicions de poder abordar aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. És cert que no es poden començar les obres fins que no hi ha els temes urbanístics resolts, això és cert; però també és cert, i vós també ho sabeu, que l'administració fa una planificació i té -a més aquesta vegada ho ha fet amb un CD- té una previsió d'obres a fer, i concretament l'IBISEC té fins al 2011, i a mi em consta -perquè n'hi ha un del meu poble- que hi ha centres i obres a fer quan encara no es disposa dels espais, però sí que sap la conselleria que allò entra dins les previsions d'obres a fer i dins aquests temps.

Vostès tenen el seu director general que a més és conseller del Consell de Mallorca, que sabia per tant en quin procés estava perfectament el tema urbanístic, sabia quan podia quedar resolt, però a la programació de l'IBISEC no hi havia cap previsió d'obres en aquest centre. Nosaltres li demanàriem que les hi posàs ja, que si no té doblers, com ha dit el gerent, faci una modificació de crèdit, faci una despesa anticipada, que això l'administració ho pot fer perfectament per a urgències. Tampoc n'hi havia per a obres en els centres concertats i vós heu anunciat que ho faríeu; per tant sí que ho podeu fer, i la conselleria ha de fer les previsions en el seu moment, preveure

quines necessitats, i aquesta necessitat concreta existeix des de fa 15 anys i la conselleria no la tenia.

Per tant li torn repetir...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

...quan creu que començaran les obres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, la nostra impressió és que aquest estiu es farà el tancament, com li he dit, perquè fins a dia d'avui, fa un mes, insistesc, no estava urbanísticament preparada per poder-se fer absolutament res. Farem el tancament, elaborarem el projecte perquè, encara que pareix mentida perquè només és fer un pati, s'ha de fer un projecte perquè hi ha un desnivell i per tant això exigeix un petit projecte, i una vegada fet aquest petit projecte ja dins l'any que ve estic segur que trobarem la disponibilitat econòmica per dur endavant aquest projecte.

Jo confii, per tant, que durant l'exercici vinent, tot i que no és una obra de gran envergadura ni una obra que puguem considerar de gran complexitat encara que, insistesc, s'ha de fer aquest petit projecte, es pugui fer aquesta obra tan necessària.

I.2) Pregunta RGE núm. 4618/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la pràctica docent del professorat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 4618/05, relativa a millora de la pràctica docent del professorat, que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, voldríem saber des del Grup Parlamentari Popular quines actuacions està fent la Conselleria d'Educació i Cultura per a la millora de la pràctica docent del professorat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, sense cap dubte la millora en la qualitat de l'educació, la millora en l'aprenentatge dels nostres alumnes passa per una bona formació del professorat, una bona formació tant inicial com una bona actualització i formació permanent de tots els nostres docents.

Des del curs passat hem iniciat una sèrie d'actuacions dedicades a la millora de les activitats de la formació permanent del professorat. El programa anual de formació permanent ha passat de ser una suma d'activitats organitzades per les diferents assessories de manera individualitzada, a ser una planificació organitzada i estructurada (...) del nostre pla quadriennal. Totes les activitats estan coordinades des de la conselleria i planificades i consensuades entre totes les assessories dels nostres CEP. En dos cursos la participació del professorat s'ha incrementat en un 18% respecte al curs anterior. S'ha millorat la formació a distància tant amb l'edició de material de formació com amb l'adaptació del nou entorn de formació, que entrarà en funcionament el proper setembre, un entorn més senzill de maneig, més amigable i amb més possibilitats.

Vull també dir, i com a qüestió rellevant, que per adequar l'augment de la plantilla del professorat i de les sol·licituds de participació a les activitats del CEP de Palma, estam en negociacions amb l'Ajuntament de Palma, voldria dir que molt avançades, per poder construir un segon CEP a la ciutat de Palma que vengués a descongestionar la pressió existent sobre l'únic CEP que existeix en aquests moments a Palma i, per tant, estam, insistesc, mantenint converses amb l'Ajuntament de Ciutat per poder assumir un local amb condicions que faci possible el desdoblament del CEP de Palma, i fer així que aquesta millora que predicam, aquesta millora que tots volem de la formació del professorat, pugui fer-se amb millors condicions, pugui fer-se a més espais, pugui fer-se amb més cursos, més cursets al mateix temps, i per tant millorar així aquesta part important de la formació dels alumnes que és la formació del professorat.

Per tant, Sra. Diputada, li vull dir que creim que estam en una línia -modestament ho dic- de progrés, de millora, de dotar de més recursos i més infraestructures aquest àmbit tan important.

I.3) Pregunta RGE núm. 4619/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acollida de les mesures d'implantació de noves tecnologies als centres escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 4619/05, relativa a acollida de les mesures d'implantació de noves tecnologies als centres escolars, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, quina acollida estan tenint les iniciatives de la Conselleria d'Educació i Cultura en matèria d'implantació de les noves tecnologies als centres escolars?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vull dir que l'acollida de les iniciatives de la conselleria en els temes de tecnologies d'informació és excel·lent.

En primer lloc s'han de destacar les actuacions destinades a dotar de material informàtic els centres educatius. Aquestes actuacions doten els centres docents amb cables estructurats, amb fils i sense fils, que assegurin que totes les dependències del centre tenen connexió a la xarxa interior, i en conseqüència als recursos que ofereix la conselleria, molt particularment Internet. Sobre aquesta infraestructura bàsica els centres reben una dotació d'ordinadors i altre material electrònic que els permet fer un ús dels recursos que la informàtica posa al seu abast en qualsevol àmbit del centre.

En reunions amb tots els directors i les directores dels centres de les Illes Balears celebrades durant el primer quadrienni de l'any 2005 ha quedat palesa l'adhesió al model tecnològic que propugna la conselleria i que inclou, a més dels elements que s'han descrit, la introducció progressiva del sistema Linux, així com de materials totalment innovadors, com són les pissarres interactives, les pissarres electròniques o els carretons transportadors de portàtils; concretament aquests darrers, actualment en fase de prova en alguns centres de totes les Illes Balears, han despertat un vertader entusiasme i una allau de sol·licituds d'instal·lació.

El segon gran grup d'actuacions de tecnologia de la informació de la conselleria és l'àmbit de les comunicacions. En ell s'acaba d'iniciar un procés que substituirà les connexions individuals de cada centre per una intranet coherent basada en el model giga ADSL, i que aprofitarà els trams que són propietat del Govern de les Illes Balears per tal de reduir costos. Aquesta millora és important i necessària, ja que l'ús que el professorat especialment fa de les matèries educatives dipositades en els servidors de la conselleria ha augmentat d'una manera espectacular, que la línia de banda ampla de cada centre resulta absolutament insuficient. Aquest increment de nombres de visites de la web, per exemple, és un índex clar que mostra la bona acollida que l'oferta de materials educatius té entre la comunitat escolar.

Finalment en l'àrea de gestió informatitzada dels centres docents s'ha arribat a un grau de maduresa en l'aplicació actual que ha duit al compromís d'utilització per part del cent per cent dels centres públics, descomptat pot ser alguns centres unitaris, que no disposen d'oportunitats per mecanitzar, i un increment continuat del nombre de centres que sol·liciten la instal·lació, combinació d'eficàcia, resposta i suport dels usuaris, el que fa que en definitiva l'acceptació d'aquestes noves tecnologies

vagi creixent i sigui cada vegada millor per part dels centres escolars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a pesar que moltes vegades es vulgui fer creure que la conselleria no funciona, amb aquestes iniciatives estem donant proves pràctiques, no tan sols teòriques, del fet que no és així, i el vull animar, i tot el grup l'estam animant, a continuar en aquesta línia. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4617/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la convivència entre els alumnes als centres escolars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 4617/05, relativa a millora de la convivència entre els alumnes als centres escolars, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. En els darrers temps estam observant preocupants comportaments de violència en els entorns educatius escolars. No és el cas de les Illes Balears, particularment, però ja sap, Sr. Conseller, el que diu la dita, la dita de les barbes. Per tant voldríem saber, Sr. Conseller, quines són les accions que té previstes des de la seva conselleria per tal de solucionar aquesta qüestió i preveure-la de cara al futur.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputats, senyors diputats, preocupa en gran manera la violència a les aules, preocupa el conflicte de convivència a les aules. Hi ha distintes perspectives des de les quals s'ha fet feina, i jo voldria destacar-ne alguna que pot ser d'interès per a l'opinió pública i per als diputats.

Per un costat hi ha un àmbit de formació del professorat, cursos de formació del professorat que s'han fet -ja en parlava abans- als distints CEP de les Illes Balears on, a més d'informar els professors, se'ls ensenyarà tota una sèrie d'habilitats socials

per a la resolució de conflictes, així com a potenciar la participació de l'alumnat a classe. No relataré el nombre d'activitats i el títol, que és important, però la frisança del temps i la brevetat de la intervenció impedeixen més detall, però crec que valdria la pena conèixer-ho.

Des de la perspectiva de les famílies es fomenta la seva participació i implicació en tots els programes sempre que sigui possible.

En un tercer àmbit, l'àmbit de l'entorn social, es coordina sempre que sigui possible per tal que la resta d'institucions, especialment ajuntaments, col·laborin en l'oferta d'activitats per tal que l'alumnat pugui suportar les seves relacions socials -família, amics, etc.- mitjançant diverses activitats: esports, biblioteques, tallers. Destaca la important figura del mediador i educador social.

En un quart àmbit situaríem els programes educatius, en els quals s'implica la comunitat educativa, algun d'ells d'extraordinària novetat, per exemple programa de centre ecoambiental, que és un que s'ha posat en marxa durant aquest escolar; programa de prevenció de drogodependències, també extraordinàriament important; i a partir del proper curs escolar s'oferirà a tots els centres educatius de les Illes Balears un programa per a prevenció de la violència de gènere, un altre aspecte que preocupa extraordinàriament dins les aules; programes d'interlocució, programes d'atenció a la diversitat, i no vull deixar de dir també la constitució -ja en parlàrem la setmana passada- de l'observatori per a la convivència com un element extraordinari que generarà cohesió i resposta a aquestes situacions.

Naturalment, Sr. Diputat, aquesta és una qüestió que preocupa extraordinàriament la conselleria i les altres conselleries de la resta del país, i naturalment s'impulsen iniciatives tendents a mitigar les possibles situacions de risc. Mai no podem dir que estam lliures d'una situació així amb un nombre d'alumnes tan elevat, però treballam, pot estar-ne ben segur, per intentar limitar, evitar, prevenir que aquestes situacions es puguin donar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente... Por una cuestión de orden del párrafo primero del artículo 70, el párrafo primero del 72, 23.1 de la Constitución y 156 párrafo 2 de nuestro reglamento.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Simplemente para hacer constar que, tal como se ha podido ver en este turno de preguntas y por las tres que llevamos hasta este momento, más allá de la corrección formal con que pudieran presentarse esas preguntas

ante la Mesa de la Cámara, se ha podido observar que nos encontramos ante un claro fraude de ley, puesto que aprovechando la letra del Reglamento se comete el fraude que es presentar preguntas que son de exclusivo interés, como dice el artículo 156.2, de la persona que las propone, que no es otra persona que el propio conseller, y prueba evidente de ello es que ni siquiera cuando estaba respondiendo la pregunta el conseller a la Sra. Diputada, ni se dirigía a la diputada, ni la diputada le escuchaba, el conseller se dirigía hacia el público.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Por tanto le rogaría, Sr. Presidente, que acabara con este fraude que está durando ya demasiado tiempo.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, por favor, muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 4601/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desplaçament i dietes del professorat.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 4601/05, relativa a desplaçament i dietes del professorat, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquesta pregunta, al contrari del que passava amb les anteriors, no l'ha dictada vostè mateix. Aquesta pregunta d'alguna manera me l'han dictada els professors que van farts de no cobrar allò al que tenen dret.

Bé, el passat dia 10 el Sr. Riudavets li va preguntar també en aquest plenari sobre determinats retards en el pagament al personal docent. En la seva resposta no es va ajustar a la veritat, va dir coses que no són certes. Vostè només va reconèixer retards corresponents al pressupost del 2004, però va dir que en relació al 2005 anaven al dia. Això no és així. Hem pogut saber que els professors itinerants, en tot el que va d'any, no han cobrat ni un euro dels seus desplaçaments. Els professors que han de desplaçar-se de Menorca o d'Eivissa a Palma i els que van d'Eivissa a Formentera no han cobrat ni dietes ni desplaçaments, que els ha de posar, de moment, de la seva butxaca. Ara tot just han cobrat les quantitats corresponents a setembre i octubre de l'any passat.

En canvi també hem pogut comprovar que mentre no tenen el pagament aquests professors la conselleria fa despeses que podríem considerar supèrflues, com el dinar que va costar 12.000 euros al Castell de Bellver.

Bé, quan pensa, Sr. Conseller, pagar aquestes quantitats que deu? Per què aquest retard injustificable? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment vull dir en primer lloc que totes les quantitats corresponents al 2004 estan pràcticament abonades, i queda una cosa vertaderament residual, i que hi ha en alguns aspectes i en algunes direccions generals un cert retard en el pagament del 2005, però que estic segur que abans de final de juny estaran abonades, i per descomptat estan totes tramitades administrativament.

Per tant he de dir que, encara que lament, com vaig lamentar l'altre dia i ho torn fer ara, que hi hagi un cert retard en els pagaments; ho lament moltíssim, sobretot les despeses que han de desembutxacar les persones que fan aquestes despeses, esper poder normalitzar aquesta situació en poc temps.

El que no puc acceptar, Sr. Diputat, és que vostè per encalenticar l'ambient faci unes declaracions, que veig que a més avui reproduceix, que es poden llegir a l'*Última Hora* d'Eivissa i en el *Diario de Ibiza* d'avui mateix, on vostè atribueix autèntiques falsedats que el convid a retirar ara mateix, en el torn de rèplica, eh? Vostè diu que desviam els fons per a Costa Nord, que desviam els fons d'educació per a un equip ciclista i que hem pagat un dinar al castell de Bellver de 12.000 euros. Tot això és mentida, i jo esper que vostè a la rèplica reconegui que ha enganat... -no a mi, a mi m'és igual- que ha enganat l'opinió pública d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Diputat.

(Aldarull a la sala)

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No, miri, jo no retir res, jo no retir res. El que m'agradaria és que vostè hagués dit aquí que ja estava solucionat, que ja havia cobrat el professorat; això és el que hauria de venir a dir vostè aquí. O hauria d'haver dit per què l'any passat no va pagar les assignacions als centres escolars. Si no varen anar a Costa Nord o a l'equip ciclista, com se li va dir amb molts d'arguments aquí, demostrí vostè on varen anar, per què no va pagar vostè les assignacions als centres escolars, per què va deixar en la situació que va deixar els centres escolars a finals de l'any passat, per què els professors que s'han de desplaçar han de pagar els desplaçaments de la seva butxaca. Això és el que ha d'explicar vostè, Sr. Conseller, i no demanar a l'oposició que faci no sé

quines coses. És vostè que ha de donar explicacions, i sobretot vostè ha de pagar, i si no dimiteixi, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Aquí l'únic que ha quedat vertaderament de manifest és que el Sr. Diputat és mentider, diu mentides i a més de dir mentides...

(Remor de veus)

...i a més de dir mentides..., sí, sí, diu mentides, escolti, diu mentides. La conselleria no ha pagat ni pagará un dinar en el castell de Bellver. Per tant això és mentida, i vostè ho diu per encalenticar l'ambient, i m'agradaria saber per què diu aquest tipus de mentides i per què no té la gallardia i el coratge de dir "m'han fet un gol, he dit una mentida". Vostè és un mentider, i jo li dic a vostè que és un mentider.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor. Digui el mateix però m'agradaria que no digués "mentider", si és tan amable.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

És que no ho sé dir d'altra manera, Sr. President. Com es diu una persona que diu mentides? Mentider.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, digui mentider.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

I les manifestacions del diputat avui, podent rectificar una mentida que està escrita a l'*Última Hora* i al *Diari d'Eivissa*, no voler-la rectificar demostra, Sr. President, que aquest senyor és un mentider, i això ho dic aquí ben clar. Si vostè em dóna una altra paraula alternativa l'empraré, però al meu mode de veure, usant el diccionari, el Sr. Diputat és un mentider.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, ara que ha acabat el debat, es pot dir que ha faltat a la veritat... Jo crec que podem emprar altres adjectius. Jo agrairia

a tots, tant d'una banda com de l'altra, que ens tranquil·litzàssim.

(Remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 4603/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concessió administrativa del ferrocarril Palma-Sóller.

Senyors diputats, passam a la sisena pregunta, RGE núm. 4603/05, relativa a concessió administrativa del ferrocarril Palma-Sóller, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, el Govern ha anunciat una pròrroga per 50 anys de la concessió del ferrocarril del tren de Sóller. Aquesta és una concessió administrativa que acaba l'any 2010, o sigui, estam a 5 anys d'acabar aquesta concessió i per tant que reverteixi a la propietat pública de la comunitat autònoma la totalitat de les instal·lacions i els béns d'aquesta companyia, i que després lògicament s'hauria de gestionar o bé directament o bé mitjançant un altre concurs públic, mitjançant una altra concessió, perdó, però sempre lògicament mitjançant el concurs públic.

Però el Govern ha triat la via de fer una pròrroga de 50 anys sense que ni el Parlament ni l'opinió pública en tenguem suficient informació, i el principal dubte que tenim és si s'han resguardat, si s'han defensat suficientment els interessos públics, i per això li demanam explicacions, Sra. Consellera, perquè en el plenari sapiguem quines són les causes, les raons i les justificacions que han duit el Govern a aquest comportament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES,
HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, els motius de la renovació, no pròrroga sinó renovació, de la concessió del tren de Sóller són molts i tots ells molt positius.

En primer lloc partim del fet que és primer de tot un servei de transport públic, amb la necessitat i la voluntat de fer importants inversions dins la línia que no es podien fer sense donar marge al termini concessional. En segon lloc, el ferrocarril de Sóller és un autèntic emblema de l'estampa tradicional de la serra de Tramuntana i de la vall de Sóller i forma part de la nostra riquesa culturals, i tots els partits polítics, associacions i col·lectius de la serra de Tramuntana han donat suport unànimement a aquesta renovació. I en tercer lloc, tenint en compte tots els informes tècnics de l'expedient,

així com el compliment satisfactori de la concessió, el Govern, en aplicació de l'article 163 de la Llei d'ordenació del transport, que permet la renovació, ha considerat la millor solució la continuïtat d'aquest servei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Vagi per davant el fet que des del nostre grup lògicament entenem que s'ha de defensar el caràcter emblemàtic i absolutament d'interès que té per a la nostra comunitat el ferrocarril de Sóller, i per tant aquesta no és necessàriament una pregunta d'enfrontament, però sí que tenim dubtes -insistesc- que la solució adoptada sigui la més oportuna, la més adient i la millor en defensa dels interessos públics.

Primera pregunta, Sra. Consellera: quina o quines han estat les contrapartides d'aquesta pròrroga o d'aquesta renovació, com diu vostè? S'ha fet una avaluació econòmica?; és a dir, tenint en compte que l'obligació de la companyia en aquests moments era retornar al servei públic les instal·lacions en perfecte estat, com es justifica...? Vostè diu que d'acord amb la Llei d'ordenació del transport -ho estudiarem-, però nosaltres entenem que en definitiva per definició una concessió de 99 anys és improrrogable; ara són als 50 anys, en el moment en què es va concedir eren per 99, però no hi ha possibilitat de pròrroga d'una concessió de 99 anys ni ara de 50. En base a què s'ha adjudicat sense concurs?, i a més abans que acabi la concessió, que és una cosa que crida l'atenció perquè falten 5 anys.

I, bé, l'únic dubte que m'ha contestat és...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

...continua el servei públic de transport d'aquesta concessió? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, l'expedient es va iniciar dia 9 de setembre del 2004, es tracta d'un expedient molt llarg, amb molts d'informes tècnics i jurídics, hi ha un informe de l'àrea consultiva de la Vicepresidència del Govern, del departament jurídic i el dels lletrats de la comunitat autònoma, de la Secretaria General Tècnica, informe de tots els ajuntaments

afectats, informe del servei d'inspecció del transport terrestre de la direcció general, informe del gabinet tècnic de la conselleria, informe de la subcomissió de viatgers, hi ha un pla d'inversió molt important de quasi 11 milions d'euros en 10 anys, en 10 anys quasi 11 milions d'euros s'invertiran en aquesta línia ferroviària, que per a nosaltres és una garantia d'un funcionament d'un servei públic imprescindible.

Per tant jo crec que ha estat un expedient molt fonamentat i nosaltres estam molt orgullosos. La llei permet la renovació de la concessió sense necessitat de concurs, així ho diuen els serveis jurídics, ja dic, del departament jurídic de Presidència, una renovació i abans que acabi el termini concessional, que és el fonament, precisament, perquè es facin tot d'una aquestes inversions. Per a nosaltres és una satisfacció i jo crec que una aposta clara pel transport públic, que es millori aquesta línia ferroviària, i sobretot de protecció als ciutadans de Sóller, que són els autèntics artífexs del fet que s'hagi mantengut aquest tren.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4620/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la trobada d'empreses turístiques i de tecnologies en el marc del projecte Isnova.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 4620/05, relativa a valoració de la trobada d'empreses turístiques i de tecnologies en el marc del projecte Isnova que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com valora el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació la trobada d'empreses turístiques i de tecnologies en el marc del projecte Isnova que s'ha celebrat recentment a Palma?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, aquesta iniciativa Isnova està emmarcada dins els programes europeus Interreg III, per tant, és un projecte orientat al turisme i a les noves tecnologies. Hi participen conjuntament el Govern de Canàries, el Govern balear i la regió de Madeira, a través del Parc Tecnològic de Madeira, el Govern de Canàries a través de la Fundació Universitària de Las Palmas i el Govern balear a través de la Fundació IBIT.

Com vostè deia, aquesta trobada empresarial tenia per objectiu facilitar a les empreses d'aquestes 3 illes; Balears, Canàries i Madeira que tenguessin unes trobades per fer feina conjuntament en dues vessants. La primera és d'empreses

tecnològiques, és a dir, de comunicació d'aquestes tres regions perquè trobessin àmbits de col·laboració i de negoci comuns. La segona vessant era d'empreses turístiques, és a dir, hotels, agències de viatges que també representessin aquestes demandes de (...) de les tres regions i possessin en comú les seves experiències i facilitessin el futur.

S'ha de dir que hi varen participar més de 38 empreses d'aquestes 3 regions, encapçalades per empreses tan emblemàtiques en el cas de les noves tecnologies com IBM, o en el camp del transport aeri com Air Berlín i que se va fer una xifra de negoci important, de conjunció i de col·laboració important i el grau de satisfacció de les empreses va ser molt alt, ja que el 70% varen anunciar que participarien en futures trobades. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4621/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat a Menorca d'un creuer amb aproximadament 900 agents de viatge espanyols.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 4621/05, relativa a trasllat a Menorca d'un creuer amb aproximadament 900 agents de viatges espanyols que formula l'Hble. Diputada Sa. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, en relació a l'aposta decidida que fa el Govern de les Illes Balears, concretament la Conselleria de Turisme, per a la promoció turística de l'illa de Menorca. Volem saber quina valoració fa vostè com a conseller de Turisme de l'actuació duita a terme per l'IBATUR, en col·laboració amb Iberojet, per traslladar a Menorca un creuer amb aproximadament 900 agències de viatges espanyols, que hem vist a través dels mitjans de comunicació i que sembla que va ser tot un èxit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He de valorar positivament aquesta iniciativa, en primer lloc pel moment en què es va dur a terme, era a principi de la temporada turística. A més, va ser molt positiva quant als participants, les persones que varen participar en aquest creuer eren tots ells directors d'oficina d'agències de viatges, o de zones i per tant, tenen un cert poder de decisió damunt la venda dels paquets turístics.

A més, feien referència tots ells a un mercat com és el nacional, d'una gran importància estratègica per a l'illa de Menorca, és el segon mercat avui a Menorca, amb un 24% del total dels passatgers que rep aquesta illa. A més, com a

conseqüència d'aquest creuer Iberojet ha pogut anunciar l'increment en un 50% respecte l'any passat del nombre de places contractades a l'illa de Menorca, del turisme nacional que transporta aquest majorista de viatges. Per tant, joestic convençut que aquestes 50.000 persones que podrà desplaçar Iberojet durant aquesta temporada d'estiu a Menorca contribuiran de manera molt decisiva en el relleu de l'illa de Menorca. M'agradaria comentar a més, que el mercat espanyol és un mercat molt interessant, sobretot en un moment en què el mercat britànic travessa certes dificultats a l'illa de Menorca.

Però també voldria dir que aquesta acció que hem fet amb el creuer d'Iberojet no és una acció aïllada, durant tot aquest any 2005 la Conselleria de Turisme s'ha bolcat de manera molt especial en l'illa de Menorca, hem celebrat el Congrés de les Agències de Viatges Italianes (FIAVET) que va reunir prop de 600 congressistes i que també era una aposta clara per la diversificació, per fugir de l'excessiva dependència del mercat britànic, hem fet aquesta activitat del creuer, hem desenvolupat activitats promocionals de familiarització amb el destí, amb moltíssims de mitjans de comunicació i moltíssims d'agents de viatges de molts de mercats emissors. I podria dir sense cap tipus de temor a equivocar-me que enguany, l'any 2005 haurà estat l'any que el Govern de les Illes Balears haurà desenvolupat l'esforç promocional turístic més important de la història a l'illa de Menorca. Comparats amb els 500.000 euros que es varen invertir l'any 2003, enguany estarem molt per damunt del 1.200.000 euros invertits a Menorca en promoció turística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4604/05, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a traspàs del fons del Consorci Formentera Desenvolupament.

La pregunta número 9 queda ajornada perquè el Sr. Diputat no s'ha pogut desplaçar per problemes d'avió.

I.10) Pregunta RGE núm. 4605/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a redireccionament del correu electrònic.

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 4605/05, relativa a redireccionament del correu electrònic, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. En aquesta comunitat autònoma lamentablement se va posar de moda, pel que de què una institució espiava a una altra, el fet de l'espionatge electrònic, evidentment me referesc a l'anomenat cas BITEL. Un cop s'ha vist la sentència i allà on se desprèn clarament que els correus de les autoritats polítiques són públics, voldria formular al President del Govern de les Illes Balears concretament la

següent pregunta. Està disposat el Molt Hble. President del Govern de les Illes Balears a redireccionar el seu correu electrònic a tots els grups parlamentaris? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, em permeti que la rectificui i li digui que aquí no s'ha posat en marxa, ni de moda cap espionatge d'una institució a una altra i que naturalment aquest president no creu oportú redireccionar aquest correu, com vostè demana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. És obvi que el Sr. President del Govern de les Illes Balears no se creu la pròpia excusa que s'havien donat a si mateixos i que per tant, no redireccionarà el seu correu electrònic perquè creu que el seu correu electrònic no és públic, igual que nosaltres creim que el correu electrònic i hem defensat que el correu electrònic del president de la Comissió Insular d'Urbanisme de l'any 98 tampoc no era públic.

Sr. President del Govern, està aprovat que quan vostè era President del Govern l'any 98 hi havia un redireccionament del correu electrònic del president de la Comissió Insular d'Urbanisme, el Sr. Francesc Quetglas que anava a parar al correu electrònic del seu gabinet. Sr. President del Govern, en aquell moment la institució del Consell Insular de Mallorca estava governada per un pacte de progrés i el Govern de les Illes Balears, evidentment pel Partit Popular. Sr. President del Govern està provat que com a mínim se varen rebre 34 correus que eren del president de la Comissió Insular d'Urbanisme, el Sr. Francesc Quetglas, en el seu gabinet particular. Està provat Sr. President del Govern que se varen obrir i que se varen llegir, per tant, se va rompre la intimitat d'una institució pública, Sr. President del Govern. Està en joc el secret de les comunicacions de totes les institucions públiques.

És hora Sr. Matas que doni explicacions a la comunitat autònoma de les Illes Balears, a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Què va passar? Doni explicacions públiques i assumeixi les responsabilitats polítiques necessàries.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri en primer lloc segueix defensant Sra. Diputada, que crec que no és bo judicialitzar la vida política. En segon lloc crec que el primer que hauriem de fer i vostè la primera, és mostrar respecte cap els professionals del món de la justícia, acceptar les seves sentències i si a vostè no li agraden, crec que hauria de mostrar almanco respecte cap a la feina que fan aquests professionals de la justícia. En tercer lloc, el que s'ha provat, ho han provat des del món de la justícia, és que no existia, com vostès deien, i li ho puc recordar quan vulgui, cap redireccionament intencionat que varen fer fins i tot rectificar una consellera de cap correu electrònic.

(Alguns aplaudiments)

En segon lloc, està provat que no ha existit cap actitud delictiva de ningú i està provat. I en tercer lloc, insistesc, aquesta era, almanco des del partit polític, una maniobra política i era de *caza mayor*, no era de *caza menor*. I no els ha sortit bé i per aquesta *caza mayor* vostès varen contractar a Presidència, per exemple un senyor, a qui varen pagar un sou multimilionari, que li varen posar un despatx, conegut com *el mago* i que va començar a fer un seguit de feines d'investigació i entre altres, li varen fer que tragués totes les cridades telefòniques amb el seu contingut i l'agenda d'aquest President de Govern en aquells moments i la varen enviar a tots els mitjans de comunicació.

Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 4606/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del Reglament del Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 4606/05, relativa a modificació del Reglament del Parlament que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada en el torn de preguntes parlamentàries, en les afirmacions del President del Govern de les Illes Balears, vàrem entendre que ell no està d'acord amb el Reglament actual del Parlament de les Illes Balears, quant al drets dels diputats a fer preguntes en el propi President del Govern.

Nosaltres tampoc no estam molt d'acord en com s'està emprant el Reglament del Parlament per part del Grup Popular i n'hem fet esment avui, pel frau de llei que suposa fer preguntes als consellers que no tenen interès per ningú i a més, deixar el Grup Parlamentari Socialista només amb un torn de 4 preguntes per poder fer control polític al Govern de les Illes Balears. No estam d'acord, però l'acceptam...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

I l'acatam, igual que vostè si està d'acord amb la sentència, l'hauria d'acatar i hauria de redirigir el seu correu electrònic a tots els grups parlamentaris perquè és públic.

La pregunta concreta és, està d'acord el President del Govern de les Illes Balears en iniciar el tràmit per modificar per lectura única el Reglament de la cambra i per tant, que quedi claríssim un torn de control al President del Govern per part dels portaveus de l'oposició?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Miri Sra. Diputada, jo estic d'acord en estudiar un procediment de reforma del Reglament d'aquesta cambra, en les mateixes condicions que s'ha fet sempre en aquesta cambra. I li pos una condició, que aquesta sigui una reforma consensuada. Aquesta seria la nostra condició i naturalment que se faci en les mateixes condicions que s'ha fet sempre.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, les reformes han de ser consensuades i en això nosaltres hi podríem estar d'acord, però el que hauríem d'aclarir és a quin torn de control parlamentari se vol sotmetre el Govern de les Illes Balears? Torn incidir Sr. President del Govern, vostè va fer incidència que havia de ser el portaveu parlamentari que li fes les preguntes, jo li dic: Andalusia, cada 15 dies hi ha un control al President, 1 hora de control per part dels portaveus, 15 minuts per pregunta. A Catalunya, 3 sessions al mes de control al President de la Generalitat. A Madrid, 3 sessions al mes de control al President del Govern. A València, 1 sessió per mes de control al President, 30 minuts de compareixença del President, controlats pels grups parlamentaris. En el Congrés de Diputats, cada dimecres una pregunta per a cada grup parlamentari directament al President del Govern. Per cert, li faig saber que en aquesta legislatura el Grup Parlamentari Socialista no empra aquesta pregunta de control directe al President de Govern perquè entén que qui ha de controlar el Govern és l'oposició.

Això els demanam a vostès, que qui controlí sigui l'oposició, ens donin l'oportunitat de fer-ho. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, perdoni Sra. Armengol, però no se'n vagi tan enfora, no té per què sortir de les Illes Balears. El Sr. Antich no contestava les preguntes de l'oposició perquè no volia...

(Aplaudiments)

Segona, vostès feien preguntes al Sr. Antich, 317 en tota la legislatura. Sra. Armengol, per què eren bones les preguntes que vostès feien al Sr. Antich i als seus consellers i ara les nostres no ho són? Me doni una raó, una, una raó.

I per acabar, estudiarem aquesta reforma, però també en aquesta reforma si s'arriba al consens necessari de tots els grups polítics, jo li exigiré a vostè que inclogui que mai més se pugui repetir en aquest Parlament l'espectacle d'un debat de l'estat d'autonomia allà on els consellers que formen part del Govern estan interpel·lant el President i només li deixen al portaveu de l'única oposició que representa quasi la meitat d'aquest Parlament, en un debat de l'estat d'autonomia de 12 hores, 40 minuts perquè tota la resta l'empren vostès per fer-se *autobombo*.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 4622/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instal·lacions per a la pràctica del golf a Menorca com a oferta turística.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12 RGE núm. 4622/05, relativa a instal·lacions per a la pràctica del golf a Menorca com a oferta turística i que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, una cuestión de orden. Por el artículo...

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, no té la paraula...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sólo la he pedido, Sr. Presidente.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr...

EL SR. PRESIDENT:

Un moment si són tan amables. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Està vist que això d'estar a l'oposició a aquests senyors els produeix amnèsia, amnèsia total.

(Petit aldarull a la sala)

Bé la pregunta és en relació a què durant les darreres setmanes s'ha produït a Menorca, degut a la presentació de sol·licitud de construcció de camps de golf, un debat intens i interessant sobre la conveniència o no d'aquestes instal·lacions. Voldriem conèixer per part del conseller com valora la possibilitat de què l'illa de Menorca compti amb instal·lacions per a la pràctica del golf com a oferta turística?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo Sra. Diputada, més que valorar-ho diria que és una autèntica necessitat. Diria que és impossible poder seguir parlant de voler desestacionalitzar Menorca, de voler créixer en nous segments i en nous productes turístics i que l'illa de Menorca tengui avui en dia la penalització i la prohibició de poder construir camps de golf. Sobretot quan hi ha un grup de màrqueting que va fer una feina jo crec que molt digne del Pla de màrqueting 2005-2010, allà on estava integrat tot el sector turístic, allà on hi havia els grups parlamentaris del consell i allà on es recomanava al propi grup de màrqueting la necessitat de construir 3 o 4 camps de golf.

Me permetrà que sigui un poquet més contundent en aquest sentit. Jo crec que no és absolutament justificable que un sol conseller, de 13 en el Consell Insular de Menorca, estigui impedit i estigui paralitzant la construcció d'una oferta imprescindible per diversificar i per donar molta més qualitat a l'oferta turística de Menorca.

Per tant, més que valorar-ho, crec que és indispensable que els polítics de l'illa de Menorca facin una reflexió, que intentin donar resposta a la gran majoria de ciutadans de l'illa de Menorca i sobretot que la presidència i l'equip de govern del Consell de Menorca no continuïn presoners de minories que impedeixen el progrés en quantitat i qualitat del turisme a Menorca. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, por el 70.2, 70.1 de nuestro Reglamento.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, si es tan amable, ya le he escuchado en su primera...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No sabe lo que voy a decir Sr. Presidente. Solamente le planteo una cuestión de orden y le planteo una cuestión de orden porque no me ha respondido a la cuestión de orden que he planteado antes y exige el Reglamento que a cada solicitud haya una respuesta. Sr. Presidente, si los *hooligans* del Gobierno me lo permiten...

EL SR. PRESIDENTE:

Sr. Diéguez le doy 30 segundos.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Solamente una cosa Sr. Presidente, le he planteado una cuestión de orden y era que se estaban haciendo una serie de preguntas en evidente fraude de ley, el Sr. Presidente tenía que haber resuelto la cuestión de orden de una manera o de otra. En segundo lugar, no acabo...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diéguez. Miri, usted no tiene que discutir lo que tiene que hacer el Presidente.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No lo discuto.

EL SR. PRESIDENT:

Por favor, no le doy la palabra.

(Remor de veus)

Seguidament passam al següent punt de l'ordre del dia que correspon...

(Continua la remor de veus)

Per favor, un poc de silenci si són tan amables.

III. Moció RGE núm. 4467/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 421/05.

... que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 4467/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm.

421/05. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa 15 dies vàrem debatre en aquesta cambra sobre la política educativa del Govern de les Illes Balears, vàrem analitzar les diverses situacions, distintes actuacions de la Conselleria d'Educació i Cultura, diverses mesures que per al nostre grup parlamentari han suposat, així ho vàrem dir, un constant retrocés en la millora del sistema educatiu i tot immersit en una gestió quotidiana absolutament improvisada. Improvisació que es concreta en allò que en el nostre parer és una única línia d'actuació, evitar-se problemes. En aquest sentit la intervenció del conseller en debat es va reduir pura i simplement a la crítica a l'anterior Govern progressista. Açò ja és un clàssic, és un costum d'aquest Govern, però molt especialment del conseller d'Educació. De fet, escoltant els discursos del Partit Popular qualsevol diria que fa només uns dies que governen, qualsevol diria que ells mateixos volen fer oblidar que ja fa gairebé dos anys que estan governant i que el balanç del seu Govern, sobretot en educació, és especialment desolador.

Però bé, entrem ja a la moció. Com hauran observat senyores i senyors diputats, són 13 els punts que conté, és una moció d'ample contingut i que pretén corregir la disbauxa en què està abocada la política educativa. Hem de deixar ben clar però que si aquesta moció s'aproves no suposaria ni de bon tros l'aplicació del model educatiu del PSM-Entesa Nacionalista, simplement i ja seria molt, aconseguiríem suprimir l'arbitrarietat, les irregularitats i l'evident discrecionalitat en què actua aquest Govern en matèria educativa. Pensam que és evident i no ho posam per res en dubte, que un Govern elegit democràticament ha de poder aplicar el seu programa, però no és manco evident que ho ha de fer des del compliment de la legalitat, des del respecte a la comunitat educativa i des de la igualtat de tracte als ciutadans. No intentaré, no ho provaré ni tan sols, argumentar un per un els 13 punts de la moció, no em bastaria el temps i certament no cal repetir el debat de fa 2 setmanes. Però m'agradaria establir uns criteris globals que tots els punts tenen en comú.

Des del PSM-Entesa Nacionalista consideram que qualsevol política educativa ha de fixar-se 5 objectius fonamentals: millora de la qualitat educativa en general, defensa de l'escola pública, participació de la comunitat educativa, planificació de les actuacions i equitat en l'aplicació de la legislació. Tots i cada un dels punts de la nostra moció pretenen llavors l'aplicació d'aquestes idees bàsiques que haurien d'estar per sobre de la lluita partidista. En el nostre parer, crec que en això coincidim amb altres grups de l'oposició, però també amb sindicats, associacions de mestres i de pares, en el nostre parer el Govern ha abdicat de gran part de les seves responsabilitats. Ha renunciat per exemple a la millora educativa i està enfonsant, conscientment o per ineptitud, el sistema educatiu públic. I és que no hem d'oblidar i açò és important perquè moltes vegades s'oblida, que si bé la normativa regeix per igual per als centres públics i concertats, el sistema educatiu públic, els centres públics són competència directa del conseller d'Educació. La seva qualitat, la seva gestió, la contractació del seu personal, el funcionament quotidià són competència directa

del conseller d'Educació i açò sembla que s'ha oblidat, sembla que tots els centres són iguals. Idò no, n'hi ha de privats que concerten els seus serveis amb la conselleria, però no són responsabilitat directa d'aquesta i n'hi ha de públics que són els centres de la conselleria i allò que ens hauria de preocupar és l'abandó en què té la conselleria els seus centres.

Han sentit vostès qualque vegada un representant educatiu prestigiar l'escola pública, d'aquest Govern me referesc? Han vist que qualque representant educatiu fes una defensa dels valors pedagògics de l'escola pública? Han sentit qualcú de la conselleria recomanant als pares els centres públics? Idò no. En canvi sí que hem sentit fort, clar i per tot arreu l'oferta d'alguns centres concertats, repetesc alguns, fins el punt d'oferir-los doblers per ampliar les seves instal·lacions. De fet recordam que fa 15 dies el conseller va intentar justificar l'abandó de l'escola pública i ens deia textualment: "el pressupost en obra pública, no en escola concertada que es gasta enguany, 55 milions d'euros, és el mateix que l'anterior Govern es va gastar en 4 anys". Bé, deixant de banda l'absurd que suposa confondre fer nous centres públics en prestigiar els centres públics, no té res a veure una cosa en l'altra, els he de senyores i senyors diputats que aquesta afirmació que va fer el conseller i que ha repetit moltes vegades no és certa. És cert que en el pressupost de l'IBISEC hi figuren els 55 milions d'euros, però no és menys cert que més de la meitat corresponen als pagaments de les obres concretes per l'anterior Govern, mitjançant convenis amb els ajuntaments. És cert que en el pressupost de l'IBISEC hi figuren 55 milions d'euros, però no és menys cert que des de l'actual conselleria només s'han dedicat a mantenir o inaugurar obres posades en marxa per l'anterior Govern. Jo he vist moltes fotos del Sr. Conseller i totes eren obres que havia iniciat l'anterior Govern. És cert que en el pressupost de l'IBISEC hi figuren 55 milions d'euros, però no és menys cert que d'obra pròpia només primeres pedres.

Però bé, deixant de banda aquesta espècia de llegenda urbana en què s'havia convertit el pressupost de l'IBISEC, entrem en allò que és substancial, fonamental, l'escola pública. És important, és bàsic que des de l'administració educativa es valori l'ensenyament públic, se'l valori, se'l doni a conèixer, que es faci partícip la ciutadania de l'excel·lent tasca pedagògica que es realitza en els centres públics, de la importància dels valors que s'hi transmeten, de l'excel·lent preparació en què surten els alumnes. És important i per això hem incorporat a la nostra moció varis punts en aquest sentit. Volem que la Conselleria d'Educació es comprometi a difondre aquests missatges. Però el problema és, molt ens ho temem, que possiblement senyores i senyors diputats, el problema és que els nostres responsables educatius no creuen en la tasca dels centres públics i que a la pràctica prestigiar els centres públics és el darrer que volen. Però bé, a les votacions ho podrem comprovar.

Entrem en un altre punt ara que està íntimament relacionat amb allò que acab d'exposar, l'alumnat immigrant. És evident que la complexitat que aporta a les aules la presència d'alumnes de diverses cultures, llengües i fins i tot valors diferents, afegeix una dificultat en el procés d'aprenentatge. I a quins centres es concentra avui per avui aquesta dificultat afegida? Quins són els centres que acullen una proporció desorbitada

d'alumnes immigrants? Els centres públics, ho hem dit aquí dins moltes vegades. Demanam llavors a la Conselleria d'Educació que faci un esforç d'equitat, que posi en marxa polítiques que tendeixin a reduir aquest desequilibri. Sabem que açò no es soluciona en un dia, no ho demanam així, no som il·lusos, però també sabem que cal voluntat política per posar-hi solucions, voluntat política que no veim en aquest Govern. Demanam un compromís concret de la Conselleria d'Educació en garantir un repartiment equitatiu de l'alumnat immigrant entre els centres públics i concertats. I per ser just hauria de dir també entre tots els centres concertats, perquè és evident que tampoc tots els centres concertats són tractats per igual per la conselleria i n'hi ha que assumeixen molts més immigrants que d'altres i aquests altres són precisament els que la conselleria els vol pagar les obres, és curiós. I és que aquí se fan parts i quarts i per evitar-ho demanam un repartiment equitatiu per a tots.

Però bé, ja que estàvem parlant d'escolarització d'alumnes immigrants, parlem ara d'escolarització en general. Aquí podem constatar també l'arbitrarietat d'aquest Govern, arbitrarietat que neix des de la pròpia normativa d'admissió, ja ho vàrem dir l'any passat, quan s'incorpora la concessió d'un punt suplementari o fracció d'aquest, en base a la decisió del propi centre. Arbitrarietat que s'incrementa quan s'observa que alguns centres no han respectat la reserva de plaça per a alumnes amb necessitats educatives especials, ni tan sols durant el desenvolupament del procés. Arbitrarietat que es reafirma quan s'observa que s'ha consentit que alguns centres concertats, alguns, augmentessin les ràtios legals i assumissin més alumnat del permès. La igualtat d'oportunitats i la igualtat davant la llei són premisses que tots hauríem d'assumir, en canvi en el procés d'escolarització s'han ignorat. S'ha fet una escolarització a la carta, enlloc de la pretesa i demagògica "lliure elecció de centres", ens trobam en la lliure elecció d'alumnes per a alguns centres. Per açò dins la nostra moció varis punts en aquest sentit que demanam que tothom tengui la mateixa igualtat a l'hora d'accedir a una plaça sostinguda amb fons públics i també demanam una informació verídica i no manipulada de les xifres d'escolarització, perquè la que s'ha aportat senyores i senyors diputats segur que no és la vertadera.

I també mitjançant la nostra moció volem garantir un compliment de la legalitat. Per segon any consecutiu es concerten aules no autoritzades, per segon any consecutiu es vulnera la normativa al respecte. I jo dic, si volen afavorir alguns centres concertats, almanco ho facin seguint la legalitat. Però la nostra moció va més enllà, vol que les actuals polítiques de gestos i simples declaracions de la Conselleria d'Educació es substituïen per polítiques efectives, en concret pensam que tots hauríem d'estar preocupats pels alts índex de fracàs escolar i abandonament d'estudis. Declaracions n'hem sentides moltes, gestos qualcun, fer un congrés amb unes conclusions vertaderament patètiques, són alguns d'aquests gestos. Però actuacions concretes, accions de veritat cap ni una i li assegurem que els centres en aquest sentit es senten orfes. Els centres es senten abandonats per la conselleria, no els atén, no els escolta, ni fa cas dels seus suggeriments.

En aquest sentit el conseller ens va dir fent broma "ara per ventura hi ha menys debat, per ventura hi ha menys teoria, per ventura hi ha menys mapa, però hi ha més realitzacions". Idò

bé, vet aquí on rau el problema, ara per ventura o sense ventura hi ha manco realitzacions, i a sobre no hi ha debat ni diàleg, el que hi ha és malestar entre el professorat perquè es menyspreen les seves aportacions. I és que la participació de la comunitat educativa no és un caprici, no és una acció teòrica, és una necessitat imperiosa si volem aconseguir l'objectiu de què al principi parlava, la millora de la qualitat educativa. Menysprear les aportacions dels ensenyants, qualificar la seva participació de debat teòric, només aconduïx a viure fora de la realitat, i això és el que li està passant, malauradament per a l'educació, a la Conselleria d'Educació i Cultura.

Podria posar exemples, ja en vaig posar un l'altre dia, un exemple que el mateix conseller en el torn de preguntes ha posat, l'observatori contra la violència escolar no es va crear, per què no es van aprovar les esmenes al pressupost que feia el PSM justificant i raonant la necessitat? Se'ns va dir en comissió que no era necessari, va ser imprescindible que des de Madrid vingués la Sra. Ana Pastor a donar-los instruccions perquè ho fessin. Això és una mostra més de la desconexió amb la realitat que viu aquesta conselleria.

Podríem parlar també d'informació, parlem, per exemple, de la informació dels centres, quan a l'anterior debat vaig assenyalar que a la pàgina web la Conselleria no hi pensava la normativa vigent, sinó que ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Eduard, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí, aniré acabant. Sinó que es mantenia la normativa LOCE, el conseller gairebé se'n va riure. I jo li vull dir que per a un mestre, sí, sí, ho va ridiculitzar i en va fer broma. Per a un mestre que fa 25 hores de feina, per a un mestre que després ha de fer programació general anual, projecte educatiu, que ha de fer la normativa del curs, no tenir la normativa que toca, no n'hi fa cap de gràcia com li feia a vostè, Sr. Conseller. Bé, un mestre té dret que la Conselleria no l'enganyi. Se m'està acabant el temps i només una referència al mapa escolar. Molt ràpid.

Deia el Sr. Rafel Bosch, per justificar els doblers que volen donar als centres concertats, que es tracta d'una iniciativa pionera que "*a la vista del mapa escolar se enmarca en nuestro proyecto político*". Quin mapa escolar, si vostè va dir que no era necessari, que era un debat teòric, el mapa escolar que va fer l'anterior govern? No s'aclareixen, no s'aclareixen i aquest és el problema.

En definitiva, i ja acab, que m'he passat molt del temps, 13 punts d'una moció que he hagut de repassar molt de veres i deixar-ne molts, que tenen com a únic objectiu evitar la deriva en què es mou, ara per ara, l'educació a les Illes Balears, i creguin-me, són 13 punts que si els apliquéssim millorarien fins i tot la gestió del Govern en educació, del Govern popular. Són 13 punts a favor de l'educació i 13 punts en contra de ningú. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posicions. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Volem dir que el nostre grup dona suport a la moció presentada pel PSM-Entesa Nacionalista, en els 13 punts i consideram que tots apunten cap a una millora clara de la política educativa i de la gestió de la Conselleria d'Educació. Creim que marca una línia, ja ho ha dit el seu portaveu, tot i que no és un model, evidentment, però estableix una línia clara que permet donar suport al que consideram que és clarament una aposta per a l'ensenyament, que ha de ser un ensenyament sobretot públic, de qualitat i que respongui a les necessitats educatives actuals de tota la població escolar, i no només d'un sector determinat.

Creim, per tant, que amb aquests 13 punts milloraríem, ja ho ha dit també el Sr. Riudavets, la gestió del Partit Popular i sobretot aniria enfocada a un ensenyament, com dic, de més qualitat i millor, i sortiríem un poc d'aquesta situació de desgavell creada en aquests darrers anys, on nosaltres creim que hi ha molta feina per fer.

Vull dir també que en els punts que planteja aquesta moció, creim que hi ha distints àmbits o distints apartats importants que tractarem per donar-ne la nostra opinió.

Al punt 3 s'inclou un element que jo crec que és bàsic i fonamental, com és la redacció d'una nova planificació educativa de les Illes Balears o un mapa escolar. Creim que és un marc necessari i una planificació bàsica i no entenem com encara no es fa, ja que tots sabem perfectament que el mapa anterior acabava el 2004, perquè precisament és el que permet analitzar les necessitats educatives i actuar en conseqüència i en funció de l'estructura i el funcionament dels centres. Creim, per tant, que és un element fonamental que permet aquest marc general d'actuació de la política educativa i, precisament, sembla que hi ha una dificultat per part de la conselleria per dur-ho a terme, i no entenem per què, perquè planificar ajuda molt després a fer un bon repartiment de doblers públic i, sobretot, intentar actuar, com dic, amb criteris de qualitat.

Per altra banda, creim també que el que no pot ser és marcar el sistema educatiu amb el que és fer promeses i semblar que educar ha de ser sobretot, i és un tema que també toca aquesta moció, com es va fer amb l'ordre d'admissió d'alumnes, que al nostre entendre es va fer només amb criteris de voler fer una promesa electoral que era incomplible, ho diguérem en moltes ocasions, però, per tant, el que volem és que es resolgui un problema que existeix, que és latent i que necessita i requereix d'una ordre clara i concreta que vagi en la línia o que garanteixi la igualtat de l'alumnat en l'accés a un plaça als centres sostinguts a fons públics.

Creim que el sistema educatiu, ja ho he dit abans, no es pot basar en falses promeses, en falses expectatives a les mares i als pares i que ha de ser molt més realista, molt més clar, molt més concret i ha d'anar en la línia, com dic, de millorar l'escolarització de tota la població, que tots sabem que és un tema prou important i també problemàtic.

Un altre punt de la moció presentada que parla dins aquest marc general de garantir el repartiment equitatiu de l'alumnat immigrat entre els centres sostinguts amb fons públics. Ara això no passa i no sabem massa bé per què, jo vull recordar aquí, en aquesta cambra, que ja fa molt de temps, concretament crec que era dins el 2003, el nostre grup va presentar una proposició no de llei que va ser aprovada amb matisos, de forma unànime per part de tots els grups parlamentaris que formaven part de la Comissió d'Educació i Cultura, i no s'ha dut a terme aquest repartiment o aquesta no només concentració de l'alumnat immigrat al que són centres públics.

Vull dir també que, com saben vostès, un informe del Defensor del Poble del 2003 ja assenyalava com l'alumnat immigrat es trobava majoritàriament a l'escola pública, concretament el 79,7%, que aquest percentatge, a més, contrastava amb l'alumnat d'origen no estranger que acudeix a centres públics, que està aproximadament en un 66%, i el mateix estudi marcava que Balears és la segona comunitat amb un percentatge més elevat d'alumnes d'origen estrangers, aproximadament un 5%, i que es donava la mateixa proporció, un 79,9% a centres privats concertats i un 20,1% a centres públics. Aquesta és la realitat als centres educatius i, per tant, s'han de cercar mesures clares perquè és evident que el que no es pot fer és convertir l'escola pública on hi van els alumnes més desfavorits i l'escola privada concertada, on hi van els que tenen més possibilitats per motius socials i d'altra índole.

Per altra banda, nosaltres creim que la moció planteja també un seguit de punts per millorar l'escola pública, tant en la seva actuació educativa, quotidiana, com en la valoració social dels centres públics i la difusió de la tasca professional que es fa en aquests centres. La política del Govern creim que fins ara ha estat molt clara, ha estat afavorir algunes escoles concertades d'una manera poc o (...) al nostre entendre, i per donar una imatge molt adreçada a un sector o a un col·lectiu de pares i mares possibles votants, de dir que el Govern va molt per determinats centres escolars. El que nosaltres volem, per responsabilitat del Govern, el que s'ha de fer és una feina adreçada clarament a millorar l'escola pública, i millorar l'escola pública no només és fer noves escoles, que és un tema important, però no és l'únic, s'ha de rompre la dinàmica actual que tendeix a concentrar l'alumnat més desfavorit als centres públics, que precisament fa que l'escola pública de cada vegada sembli i tenguí, fins i tot, un cert desprestigi a nivell social, i que fa que la població escolar que acut als centres públics, moltes vegades, en una gran majoria, sigui, com dic, alumnat amb més dificultats de tot tipus.

Creim que la política de concertació amb els centres privats, a la qual el Govern del Partit Popular tendeix d'una manera, com dic, poc clara, en la mesura que és una despesa pública, un servei bàsic, té sentit si va acompanyada de mesures que garanteixin un repartiment equitatiu entre centres públics i concertats de l'alumnat més desfavorit. Una política de concentració sense mesures correctores només ajuda a perpetuar la polarització entre l'escola pública, més com a gueto, en l'escola privada i concertada que sembla que és la que dona més oportunitats al seu alumnat. Per tant, creim que s'ha d'apostar per responsabilitat i per afavorir tota la població escolar, sense cap tipus de diferenciació, l'escola pública. L'escola pública s'ha de valorar des del punt de vista social,

s'ha de millorar la seva qualitat i com he dit moltes vegades és amb actuacions planificades, clares i concretes que van en una línia que, a més, aquesta moció emfatitza molt, que nosaltres creim que és fonamental, els temes del fracàs escolar, els temes de l'abandonament dels estudis, som la comunitat autònoma que tenim, precisament, les xifres més elevades en aquests dos àmbits, s'han de fer actuacions planificades a curt, a mig i a llarg termini sobre aquests aspectes, s'ha de fer un treball constant i continuat perquè es pugui fer una desconcentració d'aquests problemes entre escoles públiques i escoles concertades i, per altra banda, perquè es pugui actuar d'una manera clara i contundent en el que és un problema no només educatiu, sinó social de primera magnitud.

Creim que és aquí on hi ha una feina important, no dic que sigui fàcil, en absolut, però és una tasca bàsica que s'ha de dur a terme i creim que aquesta moció almenys apunta una sèrie d'aspectes concrets, puntuals que poden anar en la línia de millorar tota aquesta actuació.

Per últim, és evident que nosaltres creim que els doblers públics, ho hem dit en moltes ocasions i ho continuarem dient, han d'anar adreçats a l'escola pública i evidentment a l'escola concertada que vagi amb mesures no purament de perquè és escola concertada, sinó amb mesures correctores que permetin que es pugui fer una bona feina entre escola pública i escola concertada, però el que veim és que el Govern, precisament, mentre hi ha certes escoles a les quals se'ls donen certes millores o se'ls promet certes actuacions, hi ha pendents pagaments a professorat interí, hi ha encara pendents pagaments o no s'han abonat els ajuts a menjadors escolars, o que encara no s'ha abonat la itinerància dels professionals que treballen a l'àmbit relacionat amb les necessitats educatives, i veim com, respecte de tot el que són aquestes qüestions, que són de gestió, però que evidentment tenen una incidència importantíssima a l'àmbit educatiu, són aquelles que pengen, mentre que després es fan grans promeses i altres coses on es gasten doblers, al nostre entendre, d'una manera moltes vegades innecessària.

Per tant, creim que la gestió diària, constant, quotidiana de l'educació és un tema fonamental, és perquè el professorat també no només tenguim un esperit positiu, sinó sobretot perquè es pugui fer una bona feina que, com sap perfectament el conseller i saben perfectament tots els diputats, s'educa cada dia, a cada minut i, per tant, és molt important que, més que fer grans promeses i grans obres, fer una tasca continuada, de qualitat, contínua, on el professorat, els pares i les mares i l'alumnat siguin els elements claus.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Rosa Maria Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Vaig començar la meva intervenció de l'altre dia destacant la idoneïtat de la interpel·lació

presentada pel Sr. Riudavets. Tal com havia previst va ser molt útil fer entre tots i totes un repàs a les actuacions educatives, a mi em costa un xic dir, en aquest cas, "política educativa", que dur a terme el Partit Popular a la nostra comunitat autònoma. És un avantatge enorme que la dinàmica del Parlament faci que tot quedi per escrit perquè així tothom pot constatar que varen quedar plantejats molts d'interrogants i es varen donar poques respostes. Dic que és un avantatge enorme d'aquest parlament aquesta dinàmica que m'agrada moltíssim, encara que, com ja he dit en altres ocasions, no m'agrada tant la temperatura que patim, però bé, no importa, ja li diré en un apart al Sr. President. Ja ho sap, Sr. President.

Varen exposar-se -deia- molts motius de preocupació, de preocupació vertadera, per la marxa del nostre sistema educatiu, i no es va poder escoltar que s'estiguin plantejant les estratègies adients per donar solucions als greus problemes que tenim. La moció que presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, fa un seguit de propostes que, de forma general, ens semblen útils al Grup Parlamentari Socialista, i per això els donarem suport. Dic de forma general perquè hi ha un parell de punts que considerem que necessiten més concreció i també hi ha algun redactat que també s'hagués pogut fer de forma més acurada, però en general considerem que la moció planteja qüestions necessàries per corregir les deficiències actuals del nostre sistema educatiu i algunes, àdhuc, indispensables.

Com que no tenc gaire temps, donaré el parer del Grup Parlamentari Socialista respecte dels diversos punts de la moció, passant revista als problemes del nostre sistema educatiu que es varen posar de manifest a la interpel·lació i que a mi em sembla que han donat suport, són l'esquema d'aquesta moció. Començaré per un dels més importants.

Tenim un índex d'abandonament i fracàs escolars dels més alts del país, per això és oportú que el Parlament insti el Govern que posi en marxa mesures efectives contra el fracàs escolar i l'abandonament dels estudis tal com es contempla al punt 10 de la moció. El Grup Parlamentari Socialista ja va proposar en el debat d'autonomia la realització d'un pla contra l'abandonament prematur de l'escolarització.

El segon problema de què parlarem és que hi ha unes greus diferències, avui se n'ha tornat a parlat, ho ha dit la Sra. Rosselló i ho ha dit, per descomptat, el Sr. Riudavets, que hi ha grans diferències entre uns centres educatius i uns altres, diferències derivades, entre d'altres qüestions, del fet que es permet que s'acumulin a l'escola pública la immensa majoria dels alumnes nouvinguts i dels que tenen necessitats específiques. Com que la conseqüència més greu d'aquest fet és que hi ha centres que són rebutjats pels mares i les mares a l'hora d'escolaritzar els seus nins i nines, donarem suport als punts 1 i 2 de la moció del PSM que defensen la igualtat de l'alumnat en l'accés als centres sostinguts amb fons públics i el repartiment equitatiu dels nins i nines immigrants en aquests centres.

Igualment, donarem suport al punt 12 que té com a objectiu assegurar una cosa de sentit comú, que tenguin més recursos aquells centres que acullen els nens o l'alumnat amb necessitats especials.

Un altre problema que s'ha destacar contínuament és la manca absoluta de polítiques de promoció de l'escola pública, o sia, d'aquelles escoles que són responsabilitat exclusiva de la Conselleria. Això fa que siguin agreujades aquestes diferències que ja he comentat entre uns centres i d'altres, per compensar aquestes diferències, que ja s'han transformat en desigualtats, no ho oblidem, s'ha de treballar per assegurar la qualitat de l'educació que es dona a tots els centres. Per això, donarem suport als punts 7 i 8 de la seva moció, que proposen mesures per afavorir la valoració social de l'ensenyament públic i la tasca pedagògica realitzada en aquests centres també de titularitat pública.

Igualment li farem costat als punts 4 i 5, al punt 4 perquè contràriament al que s'ha anat posant de manifest en la discussió sobre el model educatiu del PP, nosaltres defensem que es compleixi la normativa de què ens hem dotat i especialment aquella que intenta evitar desigualtat entre els centres, i aquesta és la normativa precisament, que estableix com s'han de concertar les aules. I donem suport al punt 5 perquè de cap manera no ens sembla just que s'esmercin diners públics per fer cada cop més grans alguns centres, alguns centres que no són públics, en una fugida cap endavant del problema que no tindrà bon final.

Naturalment donarem suport al punt 11 de la seva moció, a fi que el Parlament insti el Govern que es facin immediatament efectius els pagaments pendents, tots els pagaments pendents i especialment aquells que afecten el professorat. Li donarem suport perquè considerem que una de les coses que més manca a l'actual Conselleria d'Educació és la coherència, la coherència entre el que es diu i el que es fa. Lluïm d'un pressupost boníssim, i resulta que hi ha deutes que s'arrossegueu d'ençà l'any passat, deutes mínims comparats amb aquest pressupost boníssim. Per favor, que el Parlament insti el Govern i que puguem deixar d'averkonyir-nos per la falta d'eficàcia de la conselleria, en deixar pendents uns pagaments que efectivament creen molt disconfort a les persones que els pateixen.

I finalment, i encara que no ens agradaria que això fos així, que fos necessari, també donarem suport al punt 6 de la moció presentada pel PSM, perquè és cert que es maquillen les dades d'escolarització perquè no diguin el que és. Es maquillen per intentar evitar que la realitat de les xifres del procés d'escolarització demostrin palesament que la promesa estel·lar del PP, la de la lliure elecció de centre, no es compleix, i no solament això, sinó que no es podrà complir. Nosaltres ho diem, ho diem tots, però sobretot ho diu la realitat.

Per acabar i per emfatitzar en la tossudesesa d'aquesta realitat, ve bé recordar una estrofa d'una cançó de Joan Manuel Serrat, diu "L'únic problema de la veritat és que no té remei". Davant aquests problemes que tenim, davant de l'actual realitat, el Grup Parlamentari Socialista vol col·laborar a adreçar aquestes veritats actuals tan poc favorables al nostre sistema educatiu, votant a favor de la moció presentada pel Grup Parlamentari PSM.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Amb aquesta moció que presenta el PSM sobre política educativa del Govern tornem a tenir l'oportunitat de debatre sobre un tema fonamental de la nostra comunitat autònoma, i ho farem des d'un debat serè, fonamentat en dades, contrastant idees i amb l'experiència que ja tenim des que la nostra comunitat autònoma té les competències en matèria educativa. Abans de tot he de dir, però, que no podem compartir el fons ni moltes vegades les formes que emprà el PSM per presentar les diferents propostes d'aquesta moció, i ho dic arran del llenguatge, de la terminologia que s'empra, que no sempre és innocent, com veurem després.

Anem, però, als punts, fixant la posició sobre les propostes, algunes veritablement destacables ja que ens assenyalen una percepció de la realitat educativa que nosaltres no compartim en absolut fins al punt que podríem arribar a pensar que venint d'on vénen, d'un partit que ha gestionat l'educació de les nostres illes durant 4 anys i que fa gala de ser especialment aplicat cap a aquest segment, podríem arribar a pensar, com dic, que s'han fet amb mala fe, és a dir, amb l'objectiu de mostrar una realitat totalment distorsionada del que realment hi ha. Tal vegada algú pot arribar a pensar que és una tàctica parlamentària tan vàlida com una altra, però jo crec que si és aquesta la intenció, està totalment errada. Com dirien en pla, aquestes propostes no pretenen confrontar models ni millorar el nostre sistema educatiu, sinó que pretenen fer creure que el Govern de les Illes Balears, que la Conselleria d'Educació no fa el que ha de fer per millorar l'educació dels nostres alumnes i estudiants, i a açò se li diu una altra cosa a ca meva. Però ben igual que *don Quijote* es va topar amb la realitat dels molins, vegem quina és la realitat que tenim ara al davant i descobrirem que no són gegants, precisament, com vol fer-nos creure el PSM, i no val que ens digui després, Sr. Riudavets que el (...) ha convertit els gegants amb molins per fer-lo quedar malament a vostè, el conseller Fiol és feiner, però crec que no arriba a tant.

El punt primer, respecte de l'ordre d'admissió d'alumnes per al curs 2005-2006, ja garanteix la igualtat de l'alumnat per accedir a una plaça dels centres sostinguts amb fons públics, a més, l'ordre d'admissió d'alumnes ha anat incorporant modificacions des del principi de la legislatura, des d'enguany la informació fiscal la facilita directament Hisenda amb la qual cosa s'evita el frau i s'allibera les famílies d'aquesta tasca. També des de l'any passat s'ha acabat amb la picaresca que es produïa amb els empadronaments en tenir en compte l'antiguitat en el domicili, també des de l'any passat el decret d'admissió contribueix a la conciliació de la vida familiar i laboral ja que es considera amb igualtat de condicions el domicili familiar i el domicili laboral, com vostè sap.

Respecte del punt 2, li he de dir que es contradia clarament amb el punt 1, on es demanava la igualtat de tot l'alumnat, mentre que ara es demanen mesures especials per a un col·lectiu concret en detriment del dret de tots els alumnes que són igualment ciutadans i que tenen els mateixos drets a l'escolarització. El Govern de les Illes Balears camina cap a la

lliure elecció de centre per a tots els alumnes de les Illes Balears sense discriminació de cap casta. Els percentatges són pràcticament els mateixos respecte de l'anterior legislatura, i això vostè també ho hauria de saber.

El punt 3, el mapa escolar. L'actual és vigent fins al 2005-2006, dit això he d'afegir que la Conselleria d'Educació i Cultura pensa elaborar un nou mapa escolar, però aquí hi ha la gran diferència, acompanyat d'un pla d'infraestructures educatives perquè el mapa escolar es pugui fer efectiu. A més, al nou mapa escolar hi figuraran els ensenyaments de règim especial que fins ara no s'havien contemplat a cap mapa escolar.

Punt 4. La normativa de concertació d'aules es compleix tal com figura al Reial Decret 2377 del 85 i a les normatives que el despleguen i l'amplien. Li citaré textualment perquè quedi clar: *"No obstante lo dispuesto en la disposición anterior, la administración podrá celebrar conciertos con aquellos centros que habiendo sido objeto de clasificación provisional o de autorización excepcional y transitoria atiendan necesidades urgentes de escolarización que no puedan ser satisfechas de otro modo. Dichos conciertos se suscribirán por un año y podrán prorrogarse si, en dicho periodo, los centros hubieran obtenido la clasificación definitiva o si subsisten las necesidades de escolarización que motivaron la suscripción del concierto"*.

Punt 5. Aquesta sí que ja -m'haurà de permetre el qualificatiu- és escandalosa per la demagògia de què està carregada. Els fons públics s'utilitzen per a la construcció d'aules a centres sostinguts amb fons públics. Aquesta és la denominació adequada, entenem nosaltres, i la que s'ha utilitzat -vostè mateix l'empra- en els dos primers punts i entenem que aquesta és la que s'ha de seguir utilitzant. A més, ens limitam a respectar el que diu l'esmentat decret 2377, que també li llegiré, perquè quedi clar, ja que vostè és recurrent en aquest tema: *"Sin perjuicio del régimen general de conciertos, la administración podrá, dentro de las consignaciones presupuestarias existentes, coadyuvar a la financiación de los gastos de inversión relativos a instalaciones de equipamientos escolares, siempre que se trate de centros que, reuniendo los requisitos que se establezcan en las correspondientes convocatorias, presten un servicio educativo de reconocida calidad y respondan a iniciativas de carácter cooperativo o de similar significado social"*. Crec que queda prou clar i, si no, té l'ocasió de rellegir el *Diari de Sessions*.

Punt 6. No hi ha manipulació de les xifres d'escolarització ni de cap altra dada. De fet, Sr. Diputat, la Conselleria d'Educació informa de les xifres d'escolarització, cosa que no s'havia fet fins ara. En aquestes xifres es pot observar que ens aproximem al cent per cent de satisfacció amb la primera opció elegida, però que encara no hi arribam, és qüestió de poc temps, Sr. Diputat.

Punt 7. No entenem a qui ha d'anar dirigit aquest pla i no entenem massa bé quin és el seu objectiu, amb la qual cosa li agrairia que ho expliqués un poc més.

Punt 8. Les mesures s'impulsen des del primer dia i amb només les inversions previstes, el que hi ha previst per part dels

pressuposts de la Conselleria d'Educació, ja es diu tot, crec que no fa falta tornar a incidir amb aquesta qüestió.

Punt 9. Diàleg amb els agents educatius. Li he de dir que les vies no han estat mai tancades, tot el contrari, si amb aquesta proposta es vol deixar entreveure que la conselleria té portes tancades al món educatiu, va una vegada més errat.

Punt 10. Una altra proposta mitjançant la qual el PSM deixa caure, com si no digués res, que la Conselleria d'Educació no fa el que toca per lluitar contra el fracàs escolar i l'abandonament dels estudis. Estam d'acord -ho vam dir reiteradament- que són problemes seriosos, ho vam dir, com dic, fa 15 dies, és aquesta una qüestió que no només és educativa, sinó també social, familiar i moltes vegades econòmica. Així i tot, la Conselleria d'Educació s'està bolcant en aquest tema, amb diferents iniciatives de les quals vull destacar les següents: formació del professorat perquè aquest millori les seves habilitats i estratègies per afrontar amb més seguretat la resolució de conflictes, millora de la convivència, potenciar la participació de l'alumne a classe, etc. També diverses mesures per integrar els alumnes immigrants, augmentant el professors d'atenció a la diversitat o incentivant els programes socioeducatius amb la col·laboració de la Conselleria de Presidència i Esports entre d'altres; o, en qüestions més específiques de fracàs escolar, li he de dir que la Direcció General d'Ordenació, Innovació i Formació del Professorat manté reunions periòdiques on es tracta la problemàtica i es defineixen competències i línies d'actuació entre diferents conselleries; entre la Direcció General d'Oficina de Defensa dels Drets del Menor, la Direcció General de Menors i de Família la Fiscalia, etc. Jo entenc que els sorprengui aquesta iniciativa, atesa la seva transversalitat, ho entenc ja que vostès, en l'anterior govern i amb l'estructura de compartiments estancs que tenien, era molt difícil compartir aquestes competències i organitzar aquest tipus de treball, però el Govern del Partit Popular ho fa i creim nosaltres que amb bons resultats que es veuran de cara al futur. Una altra mesura és la creació de l'observatori -ja ho ha esmentat el conseller- que permetrà la prevenció i l'anàlisi dels conflictes amb l'objectiu de promoure el clima necessari de convivència i respecte entre els alumnes.

El punt 11, respecte dels pagaments. Ho ha deixat ben clar també el conseller, vull dir, emperò que dia 25 de maig va concloure el pagament de subvencions de menjadors escolars amb totes les seves modalitat, de primer i de segon trimestre, i es comencen a tramitar els del tercer trimestre. Totes les dietes del professorat corresponents al 2004, com també les meritades a l'exercici del 2005, o bé ja estan satisfetes o bé es troben en tràmit administratiu de pagar-se. Entre la Direcció General de Planificació i Centres i la Direcció General de Personal s'han satisfet més de 60.000 euros, sense que quedin pagaments pendents corresponents al 2004, que no són gegants, Sr. Riudavets, que són molins. És cert que queden encara pendents de satisfer dietes, per un import d'entorn els 20.000 euros, però la tramitació administrativa d'aquests està en marxa i s'espera que a finals de mes estigui satisfet. Els endarreriments d'enguany han vingut també a causa del canvi del sistema informàtic de gestió econòmica del Govern de les Illes Balears, ben igual, per cert, que va passar a l'any 2000, i supòs que els

diputats de l'anterior legislatura se'n recordaran, que les excuses que el Sr. Mesquida ens va donar.

Punt 12, la dotació humana i econòmica en els centres que acullen alumnat amb especials dificultats. Evidentment sempre serà poc l'esforç destinat a aquest capítol, però en aquests dos darrers anys la conselleria ha fet vertaders esforços per tal de millorar la situació d'aquest alumnat, augmentant els recursos humans del professorat de pedagogia terapèutica, per exemple, en un 31,5% respecte de fa dos anys, i de llenguatge respecte de l'any passat en un 28%, o amb un augment de més del 10% d'auxiliars tècnics educatius, a més dels equips psicopedagògics que han vist la seva plantilla incrementada. Si haguéssim de comparar podríem treure els colors de qualsevol; li he de recordar amb quina situació estava l'(...) d'Eivissa quan entrà el nou govern del Partit Popular? No hi havia, Sr. Diputat, ni espais per atendre aquest alumnat. La Conselleria d'Educació hi farà dues noves aules el proper curs.

Finalment, el punt tretzè, la qüestió de dur als centres docents informació verídica i actualitzada. És que qui pensi el contrari és que li falta el sentit comú; una altra cosa és que arran del caos provocat pel Ministeri d'Educació amb la paralització de la Llei de qualitat, hi hagi certes llacunes informatives que res tenen a veure amb la veracitat, Sr. Diputat, però la conselleria treballa per millorar-ho.

Per cert, li he d'insistir, encara que no hi estigui d'acord vostè, la normativa vigent està penjada a la pàgina web específica de la conselleria.

I açò és tot, he notat a faltar iniciatives davant el Govern espanyol, quant a la gratuïtat dels llibres de text, ajudes a l'escolarització de 0 a 3 anys i al centres amb població immigrant, tal i com anunciava el Sr. Zapatero, per ara només paraules sense contingut. Crec que hem presentat dades, fets palpables que són la millor prova que aquest govern està fent una feina intensa, seriosa, per millorar el nostre sistema educatiu. I només que el govern del Sr. Zapatero hi posés un poquet de la seva part, en podrien aconseguir moltes més.

Sr. Diputat, deixi fer feina als molins que fan bona farina, i si ha de bufar ho faci per ajudar a millorar l'educació de les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Vull agrair el suport del Grup Parlamentari Socialista i del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds i les precisions que m'han fet, que crec que han estat enriquidores. Contestant al portaveu del Partit Popular, tres petites pinzellades al principi, dir-li Sr. Gornés que jo no som gens quixotesc, gens, posats a triar m'estim més Tirant lo Blanc que, per cert, s'ho va passar molt millor, vostè ho sabrà, que El Quixot. També li vull dir que no he pretès mai emprar terminologia innocent, el contrari, i no pretenc fer veure i no pretenc deixar caure que no fan feina correcta per a l'educació,

no és així, ho afirm, ho afirm: no fan el que pertoca per a l'educació, així de clar.

Aquí passa una cosa, Sr. Gornés, que vostè ha pujat aquí dalt a llegir-nos la lliçó que li han escrit des de la conselleria i està en el seu dret a fer-ho, tothom fa la seva feina com vol o com pot, però açò té un problema: quan les coses que diu no les ha comprovat vostè mateix, diu per boca seva, no diré mentides, perquè (...) i a més queda lleig, però sí que diu inexactituds i fins i tot barbaritats.

Anem punt per tema, si me dóna temps, que no me'n donarà, però, per exemple, regularitzar els concerts, diu que no, que compleixen la normativa, la normativa ja la sé, però és que vostès no la compleixen, i no ho dic jo, ho diuen els sindicats que ho fan constar en acta a la reunió de la comissió de concert i surt l'STEI fent comunicats i especificant cas per cas, açò també ho hauria de saber, i a més li haurien de dir a la conselleria.

Del repartiment equitatiu dels immigrants, miri, 85% a la pública; 15% a la concertada, però aquest 15% de la concertada a només segons quina concertada, perquè n'hi qualcuna de concertada que té gairebé el 0%, a açò me referia.

L'anterior Govern va fer plans específics, va aconseguir reduir els percentatges. I jo ja li he dit, no siguem il·lusos, no ho farem un dia per l'altre, però han d'actuar en aquest sentit i vostès, ho va admetre el Sr. Conseller, mig punt, diu, jo crec que és més de mig punt, però ha augmentat, ha augmentat, per tant retrocedim.

Xifres exactes d'escolarització, jo li dic manipulació, la Sra. Alberdi, que és més fina que jo, li diu maquillatge, però bé, en definitiva, voler amagar amb xifres falses que han incomplert la promesa electoral de lliure elecció de centres. I és tan senzill com mirar les dades, jo he tengut molta paciència, de tant en tant en tenc i he anat sumant centre per centre quants n'havien quedat fora; doncs, només a Palma més d'un 20% han quedat fora. I després els altres pobles, però si no ho dic jo, ho diu el responsable de la patronal catòlica, que ja ens diu que 900 ..., per favor. Quan digui unes xifres les comprovi abans, perquè si no li fan dir inexactituds.

Seguim, parlem de la igualtat d'accés, la llei ho posa i la normativa ho posa, bé, que la normativa ho posi no vol dir que vostès ho compleixen, el que jo critic és que no ho compleixin. A veure, com és que hi ha centres que els permeten agafar més ràtio, a centres concertats més ràtio de la permesa quan al costat hi ha centres públics buits, per què? Hi ha una ràtio, una normativa, l'han de complir, vostès són l'administració, açò és el que li he estat intentant dir i vostè sembla que no m'ha escoltat i ha seguit amb el guió prefixat.

Fracàs escolar. M'ha dit una llista de coses, jo li deman plans específics, perquè vostès sap què han fet fins ara, sap què han fet? Congelar els PIES, que les tenen mig morts de gana, el PALIC, totes (...) absentisme, accions concretes que s'han congelat. En canvi, açò sí, fan un congrés; però quan va llegir les conclusions, ja li vaig dir l'altre dia, em vaig quedar de pedra, conclusió per solucionar el fracàs escolar, un gran pacte per a l'educació, i a més açò és important perquè al discurs

d'inauguració ho va dir el Sr. Matas, vaja argumentació dins educació.

Podríem seguir, mapa escolar, estic satisfet, ara resulta que ho faran, no ha dit quan però, ho faran, en faran un, supòs que a finals de legislatura i així diran que ..., el faran. De moment diu que apliquen el nostre, que està caducat i ell diu que no, però ja és una passa dir el que faran, perquè el conseller a la interpel·lació ens va dir que això era un debat teòric, ell feia actuacions, açò no. Bé, hem fet una cosa més.

A veure, un centre concertat és un centre privat, i açò que quedi molt clar, que concerta els seus serveis i està sostingut amb fons públics, però no està en el mateix que un centre públic, que és competència directa de la conselleria. I nosaltres el que diem que (...) els doblers públics per ampliar centres concertats és un error, és un error greu perquè a més enalteix i publicita només un caire de l'educació i a la llarga anirà en repercussió en contra del sistema educatiu públic. Això és clar i això haurien de tenir-ho clar.

Participació. Ja li he dit que hi ha, que els centres se senten orfes, abandonats, no se'ls fa cas, i açò ho dic aquí, però passin pels centres, que jo sí hi pas i parl amb la gent, i estic segur que li diran el mateix que a mi. I açò no pot ser d'altra manera, perquè la realitat és una.

No m'atribueixi la informació dels centres que és dolenta, això de la pàgina web, ei, ara resulta que la pàgina web està desfasada, que dona informació que no és certa perquè la culpa la té el Govern Zapatero. Miri, jo no tenc cap amor a cap govern Zapatero, però me sembla exagerat, simplement no pengin currículums de LOCE que no es poden aplicar, els despengin, li diré com es fa: dos clics. Per l'amor de Déu, arribam a un punt que voregem l'absurd.

I és que, en definitiva, aquí passa una cosa, la preocupació de l'educació pot venir de dues fonts: que creguis en la millora, t'apassioni millorar-la; i l'altra és gestionar-ho perquè no te queda altra remei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Senyores i senyors diputats ens podem preparar per a la votació. Passam a la votació.

20 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 8926/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a concreció dels acords proposats pel president del Govern de les Illes Balears als grups parlamentaris sobre les inversions estatals a les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, passam al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 8926/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a concreció dels acords proposats pel president del Govern de les Illes

Balears als grups parlamentaris sobre les inversions estatals a les Illes Balears.

Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. A principis del mes de desembre passat els portaveus dels grups parlamentaris vàrem rebre, en diumenge, una cridada urgent de presidència del Govern convocant-nos per al dilluns següent, per a l'endemà, a una reunió a presidència. Naturalment, tots els portaveus vàrem acudir i, en certa manera, un poc alarmats, però vàrem acudir a la convocatòria del president i amb menys de 24 hores ens sèiem en el Consolat de Mar, allà on el president ens va plantejar la seva voluntat de consensuar les inversions de l'Estat a les Illes Balears, més concretament el conveni de carreteres, que estava bloquejat.

De les declaracions que varen sortir als mitjans de comunicació, vàrem deduir que tots els portaveus estam d'acord que es mantinguin i, si és necessari, s'augmentin les inversions de l'Estat a les Illes Balears, bàsicament en infraestructures de transport, carreteres i tren; i que estan disposats a intentar cercar un consens. De fet, el propi president va anunciar que estava disposat a renunciar a alguns dels projectes que havien sortit a la llum pública en ares del consens i d'aconseguir el finançament estatal. Vet aquí, però, que unes setmanes més tard, no n'havíem tornat saber res i és quan vàrem registrar aquesta proposició no de llei, per intentar dur el debat a la seu parlamentària i de qualque manera no tenir la sensació, que me va quedar a un servidor, que ens havien cridat per fer-nos una foto i poca cosa més, perquè d'aquella reunió, de moment, només n'ha quedat una foto, que supòs que devia interessar al president en aquell moment per mostrar-se dialogant i per mostrar que el Govern de l'Estat era qui incomplia els acords.

Aleshores, amb aquesta moció traslladam el que vàrem manifestar de paraula al president del Govern de les Illes Balears assegut al sofà del Consolat de Mar. Que consti, però, que prèviament vull fer una afirmació: el PSM-Entesa Nacionalista considera que la planificació de les infraestructures de les Illes Balears correspon al Govern de les Illes Balears i que hauríem de tenir un sistema de finançament que fes innecessari establir convenis amb el Govern de l'Estat amb matèries que estan transferides i que les Illes Balears tenim competència exclusiva. El que passa que el món no comença el 2003, el món, aquest món va començar l'any 1999, allà on, per primera vegada en la història i en la prehistòria, va accedir al Consolat de Mar un govern progressista i va rebre el boicot més ferotge per part de l'administració de l'Estat i es va impedir revisar qualsevol conveni de carreteres i per tant es va violentar la voluntat dels ciutadans de les Illes Balears. I per tant, no serem tan ingenus de defensar que el Govern de les Illes Balears d'ara és qui ha de fer les planificacions amb els doblers de Madrid, sinó que parlarem clar, ja que hi ha precedent, si volem doblers de Madrid, consensem els projectes. Amb aquesta filosofia, per tant, presentam aquesta proposició no de llei.

Aleshores, hi ha un bloc de carreteres i un bloc ferroviari. No m'estendré tant amb el bloc ferroviari perquè pareix que hi ha una reunió prevista, si les coses no s'espantllen avui, per pactar inversions en matèria ferroviària. Així mateix, diré que creim necessari que el Govern de l'Estat, en aplicació de l'article 10 del règim especial, col·labori amb el Govern de les Illes Balears finançant infraestructures viàries. I seguim fidels a una proposició no de llei, que ja presentarem en aquest Parlament i que es va aprovar per unanimitat, que les Illes Balears haurien de participar amb un 2, avui ja hauria de ser un 2,2%, l'equivalent al percentatge de població que tenim a l'Estat, en les inversions que l'Estat fa en matèria ferroviària, alta velocitat, etcètera. I permetria finançar el soterrament del tren, el metro de Palma a la Universitat, la continuació de la línia de tren Manacor-Artà-Cala Rajada, la continuació de la línia sa Pobla-Alcúdia i estudiar la viabilitat de noves línies que pensam que s'haurien d'anar estenent poc a poc.

Allà on hi ha, tal vegada, més discrepàncies és amb el model de carreteres i d'autopistes. Al nostre entendre, si volem arribar a un consens, per tal que el Ministeri de Foment financii determinades actuacions, no quedarà més remei que el Partit Popular renunciï als projectes més polèmics, o si no renunciï, revisi. Quins són aquests projectes als quals s'hauria de renunciar? Un que pareix que ja el sentit comú s'ha imposat i és la innecessària autovia d'Inca a Manacor que, des del primer moment, ja es va veure que això era *boutade* que no tenia cap raó de ser i pareix que està aparcada *sine die*. S'hauria de renunciar al segon cinturó i, dins aquesta proposta, els feim, els proposam una alternativa al segon cinturó; i s'hauria de renunciar definitivament a l'autopista Lluçmajor-Campos, que aquests dies, arrel de la inauguració de la variant de Lluçmajor ja hem sentit algunes veus del Partit Popular que propugnen que aquesta autopista continuï fins a Campos i cap a Santanyí, etcètera.

Al contrari, també s'haurien de revisar projectes, que malauradament alguns ja són irreversibles, com és l'autovia Inca-sa Pobla; l'autovia Palmanova-Peguera; el projecte d'autovia d'Eivissa a Sant Antoni i el d'Eivissa a l'aeroport, que aquí en alguns casos amb una simple ampliació o amb un desdoblament hauria estat suficient. I el desdoblament, senyores i senyors diputat, fins i tot afirmam d'aquí que és més segur que una autopista, perquè amb aquesta separació amb una mitgera no hi ha invasió dels carrils contraris com passa a les autopistes, que hem vist accidents mortals a l'autopista d'Inca o a la via de cintura i sempre per invasió del carril contrari, per cotxes que perdien el control, per gran velocitat o per condicions climatològiques. Per tant, negam la major que l'autovia o l'autopista sigui més segura que un desdoblament, però sí que l'autopista és molt més cara, el doble de més cara, amb un major consum de territori i degradació del paisatge.

Nous projectes que s'haurien de finançar amb el conveni: la variant de Ferreries, l'eterna variant de Ferreries; el projecte de la ronda sud de Ciutadella, a l'illa de Menorca; el desdoblament de la carretera Palma-Manacor, aquesta sí que era un tema en el qual sempre ha existit el consens de totes les forces polítiques i que s'està executant i que el mes que ve, segurament, ja s'inaugurarà un primer tram, i no hi ha raó de ser perquè l'eix principal que tenim no entri dins el conveni de carreteres. I a continuació, l'alternativa al segon cinturó:

l'ampliació del Camí dels Reis, la rotonda del polígon, que és un punt negre, allà on diàriament es forma un tap i amb un pas elevat o amb un pas soterrani es donaria una gran fluïdesa al trànsit, i l'ampliació de la carretera de s'Esgleietta. Això són vies existents actualment que són una vertadera alternativa al segon cinturó, sense nou consum de territori, sense generar noves operacions especulatives, que ja veim ara, via els camps de golf i via hotels dins els darrers espais rústics que queden en el municipi de Palma, molt més econòmiques que les actuacions que estan plantejades.

Bé, senyores i senyors diputats, aquesta és una proposta de consens, reclamar el finançament per a aquelles obres amb les quals estam tots d'acord. I si qualcú ha de renunciar als seus plantejaments, en aquest cas és qui està en una posició inferior, que és el Partit Popular. Si vol recursos econòmics per a les carreteres, haurà d'acceptar el consens de tots per reclamar aquests recursos a Madrid. Insistesc, i no perquè ens agradi, sinó perquè ens va pagar amb aquesta moneda. Els donam el suport per obtenir els recursos econòmics per fer carreteres i ferrocarrils, cosa que vostès no feren, ens negaren el pa i la sal.

I aquesta filosofia, i ja acabaré, Sr. President, d'aquest concepte d'una doble manera de tractar els ciutadans en funció del que han votat es veu aquests dies a l'illa de Formentera. Quan governava el Partit Popular fins i tot els havien de fer un consell a l'illa de Formentera, es produeix un canvi de majoria i fins i tot 12 milions d'euros que anaven al Consorci de Formentera es retiren i se'n van al Consorci d'Eivissa. És a dir, autonomia sí quan governen els meus, a la resta el centralisme més absolut. Per tant, senyores i senyors diputats, credibilitat; i per tenir credibilitat no es pot actuar de dues maneres si s'està al govern o s'està a l'oposició; el PSM-Entesa Nacionalista, quan ha estat l'hora de reclamar els recursos del Govern central no ha fet mai dues tires de puntades, independentment de qui governàs aquí o qui governàs allà hem demanat recursos econòmics per als nostres ciutadans i per a la nostra terra. Ara, això sí, deien *hermanos sí, primos no*, i si ens varen castigar quatre anys és ben just que ara tastin la seva medicina.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds ha presentat una esmena de substitució a l'apartat 3. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el diputat Hble. Sr. Miquel Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meva intervenció té un doble objectiu, per una banda, defensar l'esmena que hem presentat a la proposició no de llei del PSM i que és una esmena de substitució, a la qual ara faré referència, i a la vegada donar suport a la proposició no de llei globalment presentada pel grup del portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

L'esmena que nosaltres presentam és molt simple, senzillament per evitar pronunciaments que aquest Parlament ja doni per bo un tema que és més de decisió de ciutat, de l'Ajuntament de Palma i que és un tema on hi ha diferents opinions, doncs per exemple el meu grup està absolutament d'acord amb el soterrament de les vies, però no de l'estació, i coses d'aquestes, deixar un text més genèric; que a l'apartat 1 del punt 3 senzillament digui "soterrament de les vies del tren dins Palma". Per tant, l'argumentació és molt senzilla, molt simple i no té cap rerafons més que aquest, per tant que quedi molt clar.

I per una altra banda, donar suport a aquesta proposició no de llei globalment, que coincideix amb les nostres posicions tradicionals. O sigui, aquí hi ha hagut problemes a l'hora de la finançació de les carreteres històricament, hi ha hagut problemes a l'hora de la finançació del transport públic, molt especialment del tren, crec que ha arribat l'hora de començar a negociar, arribar a acords i que, al final, qui és beneficiari, qui ha de ser beneficiari de totes aquestes polítiques ha de ser el ciutadà de les Illes Balears i per tant, en ares als ciutadans de les Illes Balears, arribar a un acord damunt aquests temes que facin possible que arribin els doblers que havien d'arribar de Madrid, o més, si és possible, sense que hi hagi bloquejos de cap tipus.

No m'agradaria, crec que no és bo per als ciutadans que el govern actual pateixi les mateixes conseqüències que vàrem patir nosaltres quan estàvem en el govern. Crec que no és així, és una filosofia que jo he defensat sempre i, a més, que he practicat, quan he tengut ocasions de responsabilitat de govern mai no he mirat si els ajuntaments als quals anaven destinades les accions que responien de jo eren d'un color o d'un altre. Aquí hi ha persones destacades d'ajuntaments importants, amb llocs de responsabilitat d'aquest Parlament, que saben de què parl. Per tant, ho he defensat a la pràctica i ho segueix defensant, no és bo que ara, per un problema d'aquestes característiques ens trobem sense poder assolir els avantatges d'una inversió pública que tots els nostres ciutadans necessiten.

Per això cal, home, primer cal ser seriós, jo no puc defensar aquesta proposició no de llei sense fer referència a aquella entrevista amb el Sr. Matas que, en fi, jo vaig quedar, me criden en diumenge, què voldrà el president, anar al Consolat de la Mar, seure-s'hi, i quan duia ja mitja hora encara no sabia molt bé què volia, no? Després vaig entendre que més o menys anava d'això però no va quedar molt clar. Home, parlem seriosament, si volem propostes, clar, se'm va parlar d'anar a Madrid junts, no sé quantes coses, no sé quantes coses varen sortir a aquella entrevista, i al cap de dos dies, després que sortís a la premsa, que ocupàs les primeres pàgines de tots els diaris, *si te he visto no me acuerdo* i no se'n va tornar parlar d'aquest tema. Si no hagués estat que el PSM va tenir la sensatesa i el bon encert de convertir allò en una proposició no de llei perquè almanco es discuteixi en seu parlamentària i es discuteixi per tant a un lloc seriós i es prenguessin decisions, això hagués passat a la història i ningú no se'n hagués recordat més. Després varen venir ja totes les històries de si el ministeri, aquí i allà, etcètera, però d'aquella qüestió no va quedar res.

Bé, jo crec que per tant el PSM ha reconduït aquesta actuació més partidista i publicitària a la qual ens té acostumat

el PP, el govern del Partit Popular, i ens ha duit aquí un text a discutir, ara és l'hora de discutir seriosament si hi estam d'acord o no hi estam d'acord. Per a mi té un avantatge, per a mi és fàcil perquè coincideix amb tot el que planteja, i ho hem defensat des de sempre, tal vegada d'altres no coincideixen; es poden fer dues coses aquí, es pot fer, ja ho veurem, queden un parell de minuts, ja veurem quina serà l'actitud dels partits que falta que parlin, que són els que tenen una representació a l'Estat i l'altre representació aquí, si és senzillament desqualificar, tirar-se els trastos, continuar com no res i que això senzillament no s'aprovi, o si és que qualcú té qualche cosa concreta, doncs que presenti una proposta i digui jo llevaria aquest punt, posaria aquest altre, faria això, canviaria aquí, canviaria allà i entrar dins un debat de consens en positiu, perquè d'aquí pogués sortir una proposició no de llei.

Me sospita que no anirà per aquí perquè ja s'haurien presentat esmenes a hores d'ara i no se n'ha presentat cap; per tant, o una de dues, o s'està absolutament d'acord amb tot o s'està en contra de tot i me tem que aquest camí no és el bo per arribar a un acord; quan, a més, s'ha parlat, ha sortit a la premsa que hi ha possibilitat d'un acord damunt transport ferroviari, quan hi ha possibilitat d'acord quan damunt el tema de carreteres hi ha una proposta de conveni per una banda, un altre per una altra. Bé, per què no ho convertim tot amb les xifres globals amb el que aquí diu, aquestes carreteres que es diu hi estam d'acord tots; les que no, les que deim que no, no hi ha acord en aquest moment, doncs que s'aparti d'aquest acord i si el govern les vol fer..., jo també vull dir des d'aquesta tribuna amb claredat que jo crec que les infraestructures de les illes les ha de decidir el govern de les illes i nosaltres ens hem d'espavilar perquè el govern sigui un altre, no ens ho ha de regalar Madrid, estic d'acord, si creim en l'autonomia a les verdes i a les madures.

Per tant, jo estic absolutament convençut d'això també, però bé, hi ha un bloqueig determinat, bé, anem a cercar les que vulgui fer el Govern amb les quals jo no coincidiré i votaré en contra i protestaré i faré rodes de premsa i faré el que sigui, que les faci, perfecte; però, mentrestant, trobem una solució amb les quals estam d'acord tots, tant a nivell de transport públic com a nivell d'infraestructures de carreteres. I si avui sortís aprovada aquesta proposició no de llei crec que hauriem donat una passa important perquè tendria el suport de tota aquesta cambra. I no hi dedic més paraules i no consumesc més temps, perquè crec que amb això està dit el que jo volia dir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tenen ara la paraula el grups que no hagin presentat esmenes per un temps de deu minuts i, en primer lloc, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta proposició no de llei que avui debatem té una característica -a mi em pareix que el Sr. Sampol ja l'ha assenyalada en la seva presentació- que és una proposició no de llei que està presentada i per tant redactada el 17 de desembre

de l'any 2004. Han passat gairebé sis mesos i en aquests sis mesos han passat moltes coses, moltes coses que al nostre judici han fet que el seu contingut, la seva redacció, els seus enfocaments, en molts d'aspectes hagin quedat superats.

I han passat moltes coses, com és ara que s'ha produït la denúncia del conveni existent, dels convenis existents, i l'oferta d'un nou conveni, i jo em voldria referir al primer punt, on diu que el Govern mantindrà la quantitat prevista en els anteriors convenis de carreteres signats amb el Govern de l'Estat. Això els esdeveniments ja ho han superat; en aquests moments hi ha una oferta de conveni per un import superior, no ja igual a l'anterior sinó per un import superior. Per tant, diguéssim, els esdeveniments han desbordat el contingut d'aquesta reivindicació.

Segona qüestió que jo crec que també incideix de manera clara en la superació per via dels fets del contingut d'aquesta proposició. El Govern de les Illes Balears ha decidit, en ús de la seva competència, indiscutiblement, però d'una manera que nosaltres jutjam, sota el punt de vista polític, negativa per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears, continuar endavant amb una política de fets consumats, i les conseqüències d'aquesta política de fets consumats en relació a una sèrie de carreteres són, primer, que l'Estat ha produït, ha fet la denúncia del conveni, ha dit "jo això, en el que no he intervengut i amb la qual cosa s'han violentat el text i el contingut dels convenis anteriors, no ho pag", perquè el Govern ha assumit la responsabilitat d'actuar al marge del contingut del conveni. Ho aclarirem, en els tribunals o allà on sigui, però aquesta és l'actitud que ha pres l'Estat, i més enllà d'això no pot fer res més perquè, clar, la competència i la capacitat per decidir és del Govern. L'Estat ha fet el que havia de fer en aquest cas, i el que jo diria que era lògic i en bona llei no tenia altre remei que fer, que era denunciar el conveni i dir: "Aquestes obres que no han estat supervisades, que s'han passat de pressupost, que estan fora de temps, nosaltres ens desentenen".

Després de la denúncia del conveni el Govern de les Illes Balears ha continuat amb aquesta estratègia, i tenim un cas claríssim que és el projecte Eivissa-aeroport, que una vegada denunciat el conveni el Govern ha decidit dur endavant aquesta obra, sostraint-la de la possibilitat que sigui finançada pel conveni, absolutament, ni per l'anterior ni pel futur, embolicant-se en una història de pagament per via de peatge a l'ombra i aquest tipus de coses quan perfectament hagués pogut ser assumida pel nou conveni amb potència econòmica suficient per fer-ho. Per tant una altra situació que desborda el contingut d'aquesta proposició.

Hi ha un aspecte concret que fa referència al tema del segon cinturó, no? La proposta del Govern central, que és una proposta recollida d'allò que és la demanda i el clamor en relació al tema del segon cinturó, és clara: estudi d'uns nous accessos a Palma per replantejar el tema del segon cinturó. Jo crec que aquesta proposta planteja una sèrie de solucions que sota el nostre punt de vista estan per estudiar, encara, estan per estudiar i decidir. És a dir, pensam que el segon cinturó té i ha de tenir alternatives, que aquestes alternatives s'han d'estudiar, que s'han d'estudiar dins un context del pla d'accessos a Palma i dins un context d'un estudi de mobilitat, no es tracta només de

donar una resposta viària sinó una resposta concebuda globalment, on s'inclouin també altres elements, com el desenvolupament de línies ferroviàries o inclouent-hi també altres alternatives de transport públic, que donin una resposta a un problema global que no sigui l'impuls primari de dir "aquí tenim un coll de botella; solució: feim una autopista", i això requereix una reflexió, un estudi i un altre tipus de plantejament, que és el que proposa la proposta de nou conveni.

Inversions en ferrocarril. Aquí estam davant una novetat, és a dir, és la primera vegada que hi ha un govern disposat, a més emparat per un suport parlamentari no solament d'aquesta cambra, sinó també del Congrés dels Diputats, on el Govern central està compromès, d'acord amb allò que preveu la Llei de règim especial de les Illes Balears, a col·laborar en les inversions ferroviàries que desenvolupi el Govern de les Illes Balears. El Partit Socialista, en concret, està molt compromès amb el desenvolupament d'aquesta col·laboració, estam en converses amb el Govern de la comunitat autònoma, s'està desenvolupant el catàleg de projectes que poden ser d'interès; tenim, per exemple, clarament alguna reserva en relació al tema, com pugui ser el desenvolupament d'un metro, d'un *soi-disante* metro a la Universitat; no és el nostre model, ja ho hem dit; pensam que l'alternativa que nosaltres plantejàvem era millor. No coincidim plenament amb el plantejament, per exemple, que fa Esquerra Unida amb la seva esmena; nosaltres pensam que si se soterran les vies allò lògic és que l'estació estigui soterrada. Una qüestió és si l'estació té un dimensionament major, menor, si abasta temes d'autobusos, de terminals d'autocars, d'aparcaments..., això és una altra qüestió, però si les vies estan soterrades entenem que allò lògic, allò raonable, allò pràctic, és que l'estació també hi estigui. Per tant tenim una sèrie..., bé, una discrepància en aquest plantejament.

Per tant nosaltres crec que hem de continuar per la via del diàleg, per la via d'elaborar un catàleg d'obres a les quals el Govern contribuirà, el Govern central contribuirà d'una manera o d'una altra, amb una quantia o amb una altra, s'ha d'establir i s'ha de decidir, i aquesta és la via per la qual s'ha de continuar.

La proposta sobre la comissió mixta, home, aquesta sí també ha quedat desfasada. Jo personal i sota el nostre grup parlamentari no estimam oportuna, per exemple, la presència d'un representant dels grups parlamentaris a una comissió mixta de seguiment del conveni. Sí que ha passat una cosa que em pareix que és important: a la nova comissió mixta la representació dels consells ja abasta els tres consells insulars; abans hi havia una representació d'un membre que representava els tres consells, la representació dels quals fins ara requeia en el Consell de Mallorca; ara són els tres consells que estaran representats a la comissió mixta; em pareix un avanç extraordinàriament significatiu, important perquè és la manera que l'Estat reconeix una cosa que l'anterior administració no havia volgut reconèixer mai, que és la divisió interna de competències que hem fet, que ens hem donat en aquesta comunitat autònoma, és a dir, que els titulars de les competències de carreteres són els consells, això l'anterior administració, del Partit Popular, no ho havia volgut reconèixer mai i ara hi ha un reconeixement explícit, amb una comissió

mixta on els consells insulars, titulars de les competències, hi estan incorporats.

Per tot això, Sr. Sampol, baix el nostre punt de vista -insistesc-, la redacció, el contingut d'aquesta proposició entenem que està superat pels esdeveniments. Pensam que convendria retirar-la i tal vegada elaborar-ne una altra que recollís millor aquests continguts. Si no és així, el nostre grup no tindrà altre remei que optar per l'abstenció davant aquesta proposició. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Font Rosselló.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, el passat mes de desembre la ministra de Foment, la Sra. Magdalena Álvarez, va anunciar una proposta de nou pla estratègic d'infraestructures i transports per a tota la península i per a un període comprès entre l'any 2005 i l'any 2020, el que es coneix com el PEIT 2005-2020.

El PEIT, el Pla nacional estratègic d'infraestructures i transports anunciat per la ministra de Foment, té un pressupost total de 241.392 milions d'euros, repetesc: 241.392 milions d'euros. Perquè se'n facin una idea, en pessetes més de 40 bilions de pessetes, amb b, o sigui, un 40 seguit per 12 zeros. D'aquest nou pla estratègic la ministra va excloure les Illes Balears i les Illes Canàries, que hauran de conveniar amb el Govern central els seus propis plans d'infraestructures. Fent una estimació ràpida i aproximada, 40 bilions -amb b- de pessetes per a tota Espanya corresponent a 1 bilió de pessetes per a cada milió d'habitants, que seria aproximadament el que correspondria a les Illes Balears si haguessin estat incloses dins el Pla estratègic d'infraestructures i transports; repetesc: ens tocaria a les Balears 1 bilió de pessetes, només en infraestructures i transports, és a dir, el doble, aproximadament, del pressupost anual de la nostra comunitat autònoma. Però la ministra Álvarez, repetesc, va decidir excloure les Illes Balears d'aquest nou pla estratègic. Un bilió de pessetes, o 6.000 milions d'euros, això és el que tocaria en justícia rebre a la comunitat les Illes Balears del PIB si ens atenguéssim a criteris per càpita, que si bé són estimatius, almanco marquen tendències.

I de què parlem aquí? Estam parlant d'un conveni que ens ofereixen el PSIB-PSOE i la ministra de Foment de 569 milions d'euros, 569 milions d'euros. Mai no els ho agraiem prou, com tampoc no els agraiem prou haver denunciat els dos convenis de carreteres del 98 i del 2004 en base a raons peregrines d'incompliment, quan pràcticament bona part de les carreteres o bé estan començades o bé estan a punt d'inaugurar-se. Concretament per a l'any 2005 el Govern de les Illes Balears espera inaugurar set carreteres, a més de la variant de Lluçmajor, que just s'ha inaugurada ara, amb molta alegria, per cert, per part dels seus usuaris, i d'aquí volem donar la nostra més sincera enhorabona a la consellera d'Obres Públiques i al director general d'Obres Públiques. Per a l'any 2005, per a l'any 2006, es pensen inaugurar cinc carreteres més; per a l'any

2007, dues més. Amb quasi totes les carreteres en fase d'execució i només tres en fase de licitació, no té sentit paraitzar els dos convenis de carreteres que les emparen pressupostàriament, no té sentit, almanco des d'un punt de vista racional i lògic.

Durant el darrer mes he tenguut l'oportunitat d'explicar en aquest parlament, 10 i 24 de maig, els dubtes del Grup Parlamentari Popular i també els del Govern que teniem sobre les raons per les quals la ministra de Foment va decidir el passat 7 de març donar per liquidats els dos convenis de carreteres. Més que raons vàrem dir que eren excuses per aturar el formidable ritme d'execució viària que havia imposat la nostra consellera, una greu irresponsabilitat que estam segurs que pagaran a les urnes.

Contestant ja el primer punt de la proposició no de llei que ha presentat el PSM vull tornar a repetir quina quantitat tocaria a les Illes Balears en matèria d'infraestructures si se'ns hagués inclòs dins el nou pla estratègic d'infraestructures i transports que ha proposat la ministra de Foment, la Sra. Magdalena Álvarez, i si els criteris per distribuir els doblers fossin els habitants. Concretament, dels 60.635 milions d'euros que contempla el PEIT per a només carreteres, ens correspondrien 1.500 milions d'euros només en carreteres, i mantenir la quantitat prevista en els dos anteriors convenis, com diu la proposta del PSM, suposa mantenir uns 249 milions d'euros. Tenint en compte com estan les coses votarem a favor, com un mal menor, en aquest primer punt de la proposta del PSM. Ara bé, la injustícia no pot ser més flagrant.

En el segon punt, en canvi, votarem en contra. Com a mal menor, i tal com estan les coses, podríem acceptar un nou programa d'inversions consensuat amb l'Estat i, sense dubte, acceptarem el que sigui, sempre que això suposi invertir en les nostres infraestructures viàries, francament millorables. Ara bé, consideram que per a un partit nacionalista com el PSM aquest segon punt resulta molt poc ambiciós, com ha reconegut el Sr. Sampol, no tant pels canvis que s'hi esmenten respecte als projectes que ara mateix s'estan executant i que s'executaran per part de la Conselleria d'Obres Públiques, sinó pel fet que un partit com el PSM consenti que sigui el Govern d'Espanya que hagi d'imposar de qualche manera al Govern de les Illes Balears quines carreteres volen els ciutadans d'aquestes illes. Durant el pacte de progrés qui no estava d'acord amb els projectes que havia conveniat el govern anterior, és a dir, el govern Matas, va ser el govern del pacte de progrés, i el precedent precisament va ser aquest, el precedent era que el govern del pacte de progrés no acceptava un conveni del 98 del govern anterior, d'un diferent color polític. Per tant, com que qualsevol govern ha d'empassar-se l'herència que ha rebut, el precedent és aquest: no era el govern Aznar el que boicotejava les carreteres que s'havien d'executar aquí, sinó que era el mateix pacte de progrés.

Per tant la postura del PSM, tal com ha reconegut el Sr. Sampol, neix més aviat d'una espècie de venjança que no dels seus principis, és a dir, tornar una galtada que suposadament el govern Aznar els va pegar durant el pacte de progrés. Per tant, autonomia sí però quan governen els meus; el mateix se li podria aplicar al PSM. Per tant pareix que el PSM hauria d'estar gelós de defensar almanco les competències que han

estat transferides a aquesta terra. Quant al fons del segon punt, com he dit abans, hi votarem en contra.

En relació a renunciar a l'autovia Inca-Manacor -i aniré punt per punt-, el Govern de les Illes Balears només hi renunciarà si s'arriba a un acord, potser amb el nou conveni amb el PSIB-PSOE, de tal manera que l'oferta del president Matas continua oberta.

En relació al segon cinturó de Palma, és irrenunciable tant pel Consell Insular de Mallorca com pel Govern de les Illes Balears. De fet, el segon cinturó ja es va incloure en el Pla sectorial de carreteres del 98 i en el primer conveni de carreteres, atès que sempre es considerarà absolutament necessari i prioritari per solucionar d'una vegada els accessos a Palma.

Quant a la renúncia a l'autovia Lluçmajor-Campos, el 2001 va ser el pacte de progrés que la llevà del Pla director sectorial de carreteres del 98. A no ser que el Consell Insular de Mallorca decideixi incloure-la en el nou pla director sectorial de carreteres del 2006, aquesta autovia avui per avui no està planificada.

Sobre la revisió dels projectes de l'autovia Inca-Sa Pobla i de la de Palmanova-Peguera, comprendran que és impossible, ja que actualment s'estan executant i s'espera, per part del Govern de les Illes Balears, tenir-les acabades durant l'any 2006.

En relació a les dues autovies que estan projectades a Eivissa, l'accés a l'aeroport i la d'Eivissa-Sant Antoni, he de dir que els projectes estan llests i que ara mateix s'estan licitant. Vull recordar que el pacte de progrés va treure a informació pública l'accés a l'aeroport d'Eivissa i que ja s'inclouïa en el conveni del 98. Les dues infraestructures eivissenques es faran a petició del Consell d'Eivissa, i existeix un compromís ferm del president Matas de finançar-les per part del Govern. Evidentment estariem encantats que el Ministeri de Foment finançés les dues obres i així no hauríem de recórrer a la concessió administrativa.

Respecte a la inclusió de la variant de Ferreries que ens proposa el PSM, he de dir que també ja està inclòs en el conveni del 2004; el que passa és que depenem del Ministeri de Foment, ja que en aquest cas no tenim cap encomana de gestió. En relació a la inclusió de la ronda sud de Ciutadella he de dir que molt aviat s'inaugurarà. En relació a la inclusió del projecte de desdoblament de la carretera Palma-Manacor he de dir que molt aviat s'inaugurarà el primer tram fins a Binicomprat; evidentment també estariem encantats que el Ministeri de Foment finançés l'obra i així no hauríem de recórrer al peatge a l'ombra.

En relació a l'ampliació del camí dels Reis i a la rotonda del polígon de Son Castelló, he de dir que es tracta de carreteres municipals i que en tot cas el conveni hauria de ser entre el Govern central i l'Ajuntament de Palma. I en relació a la carretera de S'Esgleieta he de dir que també s'està executant i s'inaugurarà molt prest.

Com podem veure el Grup Parlamentari Popular podria estar d'acord amb una declaració d'intencions que inclogués

algunes de les carreteres del punt número 2 de la proposta que ens fa avui el PSM en el nou conveni de carreteres si finalment s'arriba a firmar, però en general, com un tot, el Grup Parlamentari Popular hi votarà en contra per raons, crec, evidents.

Anem al punt número 3 de la proposició no de llei. En aquest punt s'ha de tenir en compte que ja es va arribar a un acord amb el PSIB-PSOE d'invertir 2.060 milions d'euros en infraestructures ferroviàries. S'ha de recordar que aquest parlament va aprovar per unanimitat precisament una proposició no de llei que va presentar el PSM d'instar el Govern de l'Estat a invertir el 2% del total de totes les infraestructures ferroviàries que es fessin a la península, el 2%. En efecte, aquests 2.060 milions correspondrien efectivament al 2% del Pla estratègic d'infraestructures i transports destinats a ferrocarril a la península, que ha anunciat la ministra de Foment, la Sra. Magdalena Álvarez, i que són 103.410 milions d'euros. Per tant votarem a favor del tercer punt de la proposició no de llei.

Votarem en contra del quart punt; ja ha dit el Sr. Quetglas que els tres consells hi estan representats; nosaltres creim que és un avanç important, però creim que el legislatiu no hauria d'interferir en l'executiu a l'hora de seguir, és a dir, fer el seguiment i supervisar els convenis, incloent els grups parlamentaris.

Per la nostra banda poca cosa més. Just demanar votació separada dels quatre punts. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. El Sr. Pere Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament el temps passa, i del desembre a ara han passat uns quants mesos i han passat coses. Les màquines, més de 100 camions duits de la península estan traginant grava a les Illes Balears, i no sabem quantes excavadores dutes de fora estan fent feina a tota marxa, i efectivament hi ha uns projectes ja consumats. Per a nosaltres s'ha perdut un temps preciós, perquè si just passat les eleccions generals s'hagués posat el conveni damunt la taula tal vegada -no ho sé, crec que no- però tal vegada hi hagués hagut una oportunitat d'evitar algunes malifetes, d'evitar un endeutament de per vida de les Illes Balears i d'arribar a un concert.

I efectivament, Sr. Rosselló, en aquest temps també hem conegut el projecte de soterrament de les estacions, que està qüestionat per una part important de la ciutadania i dels partits polítics i, per tant, accept la seva esmena i que només es posi a votació el soterrament del tren.

Efectivament també pels diaris sabem que hi ha més oferta de recursos econòmics, Sr. Quetglas. Ara, el problema és que no hi ha consens de com gastar-los. Hi havia 300 milions d'euros i ara passam a 600 i busques de milions d'euros, però el tema està bloquejat per una comunicació quant als

projectes a realitzar i a la forma de fer-los, i aquesta era la intenció d'aquesta proposició no de llei, vist que a les bones paraules dels grups parlamentaris quan el president ens va convocar, des de llavors no ha passat absolutament res en matèria de carreteres i continuam amb la mateixa incomunicació. Per cert, en el quart punt proposam que també hi hagi un representant de cada grup parlamentari dins aquesta comissió mixta perquè el president va cridar els grups parlamentaris, no va cridar els consells ni els ajuntaments, i per tant si hem de donar un compromís volem ser dins aquesta comissió mixta, que si aquest fos el problema renunciem a ser-hi.

El fet és que pareix que ningú no està disposat a aparcar les diferències i a aconseguir uns recursos econòmics per intentar millorar la xarxa viària i de ferrocarril de les Illes Balears. En tot cas jo crec que s'haguessin pogut presentar esmenes puntuals, com ha fet el Sr. Rosselló; en aquest moment tal vegada estaríem en un recés parlamentari, i transaccionariem una proposta que si fos aprovada per unanimitat desbloquejaria la situació. Això no s'ha fet, es mantindrà la incomunicació, una abstenció i un vot en contra.

Miri, Sr. Font, vostè du dos anys aquí i per tant no té la memòria història que duc jo, que ja és la quarta legislatura, però si s'entreté a llegir el *Diari de Sessions* veurà com hi havia un ministre que li deien Álvarez Cascos que va presentar un pla d'infraestructures i transport molt semblant al que ha fet ara la ministra de Foment; no eren tants de doblers però crec que devien ser més de 10 bilions de pessetes, era considerable, i aquí ja vàrem dur... -17, 17 bilions em diu el Sr. Quetglas; idò no ho recordava, ell té més bona memòria-, i aquí el Grup del PSM va dur una proposició no de llei que instava el Govern de l'Estat a dedicar el 2%, el nostre equivalent en població, d'aquests recursos a les Illes Balears. I sap què va votar el seu grup?, perquè clar, el Sr. Álvarez Cascos era del Partit Popular, em pareix, idò el Partit Popular d'aquí va votar que no. Per tant no em vengui a dir si som ambiciós, siestic gelós, si volem venjança; aquí el PSM el que vol és el millor per als ciutadans de les Illes Balears, hi hagi qui hi hagi assegut aquí o aquí, i hi hagi assegut a Madrid. Li ho he dit: nosaltres no hem fet mai dues tires de potada. Ara, fer el beneit, no ens agrada fer-lo, el beneit, i clar, jo vaig seure en el Consell de Govern i vaig patir el que vaig patir; això sí que va ser una venjança de quatre anys per part del Partit Popular de Madrid, que va utilitzar els ministres no per col·laborar amb les institucions democràtiques de les Illes Balears, sinó per fer una guerra de quatre anys, una guerra de quatre anys a les institucions de les Illes Balears. Arribaren a l'insult, i realment què m'ha de contar?

Que el PSM és poc ambiciós? Ens veurem a la ponència de l'Estatut, ens veurem a la ponència de l'Estatut a veure qui serà poc ambiciós, perquè ara pareix que el Partit Popular va fer un ou de dos vermells amb el conveni de 50.000 milions de pessetes. Miri, vol que comparem xifres? Sap què són 50.000 milions de pessetes?, idò és el 10% de l'aportació de les Illes Balears d'un any a l'Estat, el 10%. Si nosaltres contribuïm amb 500.000 milions de pessetes anuals i firmem un conveni de 50.000 milions de pessetes a pagar en 7 anys, jo som poc ambiciós?, jo som poc ambiciós? Per favor! Mirin, s'apunten al fet que els ciutadans de les Illes Balears siguem els amos dels impostos que es generen a les Illes Balears, apunten-s'hi, i qui

guanyi farà les carreteres que voldrà, qui guanyi, i si guanya aquesta part farà les carreteres que voldrà i el tren que voldrà, i si guanyen vostès tendran els recursos. Això és la sobirania fiscal, però per aquí no hi vendran, per aquí no hi vendran perquè al final vostès són un partit provincià absolutament, que acotará el cap a allò que decideixi la direcció estatal, i els interessos dels ciutadans de les Illes Balears estan totalment subordinats als interessos del Partit Popular. Si de veritat creguessin en l'autonomia no farien...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sampol, per favor, si és tan amable. Sí, ja sé que és apassionant el que està dient.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sempre em talla quan vaig a rematar.

(*Rialles*)

Bé, ara anava a dir una paraula i n'empraré una de més suau perquè el president té la virtut de distendre la situació, però si de veritat creguessin en l'autonomia, el que fan ara a Formentera no ho farien. Si Formentera necessita 12 milions d'euros i els polítics de Formentera estan capacitats per gestionar-los, estan capacitats siguin de forces progressistes o siguin del Partit Popular, però canvia el signe de l'ajuntament i els 12 milions d'euros fora i cap a l'Ajuntament d'Eivissa, que són dels nostres. Això no és creure en l'autonomia, eh?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

Sr. Sampol, si li sembla bé votarem per separat, em pens...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Pues va a ser que no.

EL SR. PRESIDENT:

No? Bé, com que hi havia un grup que ho havia demanat... I s'accepta l'esmena.

Passam a votació.

7 vots a favor, 30 en contra, 13 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1343/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació del Consell Insular de Formentera.

A continuació debatrem la proposició no de llei RGE núm. 1343/05 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació del Consell Insular de Formentera. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj aquí en aquesta tribuna avui per intentar expressar i un desig que els formenters sempre hem tingut, volem aconseguir progressivament la independència a tots els nivells respecte de l'illa d'Eivissa i les altres, per això vaig presentar aquesta proposició que ara argumentaré. Les raons són per exemple, una de tantes, que els habitants de Formentera volem triar el que desitgem per al futur de l'illa des de Formentera, encara que són veïnes les dues illes, Eivissa i Formentera, tenen peculiaritats molt diferents que fan que cada una d'elles tenguí el seu tractament molt diferenciat. Moltes de les solucions que s'adopten per a l'illa d'Eivissa tal vegada no siguin les més adequades per a Formentera, o bé que hagin d'entrar en tant de detall que siguin o acabin sent totalment diferents. Geogràficament pateix la molt anomenada doble insularitat, si ho miram des de Mallorca, o triple si ho miram des de la península, amb tots els handicaps que representa aquesta situació geofísica impossible de pal·liar.

Aquests handicaps comencen per les qüestions econòmiques, passen pels aspectes socials, sanitaris, esportius, educatius i acaben amb les dificultats per al desenvolupament personal i professional en tots els nivells. A més, socialment si la població és sent més autèntica i més representada per les seves pròpies institucions a nivell de comunitat autònoma o a nivell estatal, s'eviten possibles conflictes futurs, fins i tot m'atreveria a dir que les relacions entre els altres municipis o illes són més sinceres i autèntiques, ja que cadascú té el que és seu en el mateix nivell, ni menys ni més en absolut.

I per què ara? Per què precisament ara? Perquè en aquests moments s'està portant a terme una posada al dia de l'Estatut d'Autonomia. Quina millor oportunitat per incloure aquesta petició, crec jo legítima i molta altra gent, dins el seu articulat modificat. No se'm passa pel cap que hagués pogut deixar passar aquesta oportunitat per presentar la proposta, els formenters i jo com a representant seu haguéssim perdut una oportunitat, crec jo, històrica i qui no ho vegi així crec honestament que està equivocat. A la reforma actual s'estan tractant temes com la capacitat normativa dels consells, la possibilitat de constituir llistes separades, etcètera. Per tant, per què no la possibilitat del consell per a Formentera? Formentera ja comença a tenir un cert nivell d'infraestructures importants, presentar aquesta proposta fa uns anys, no molts, hagués estat no ser conscients dels (...), ara crec que és confirmar les passes que s'estan donant a Formentera en tots els àmbits. D'aquí un any es disposarà d'un modern hospital amb residència per als professionals, també es disposa ara mateix de transport marítim adaptat a les demandes que ens exigeix la gent de Formentera. Es construirà en el termini d'un any un centre de dia, un centre de discapacitats i un centre per a malalts d'alzheimer. Es construirà un poliesportiu que queda completat amb la piscina climatitzada que hem inaugurat fa poc. Es disposarà d'un museu a Formentera per mostrar la nostra història, prehistòria, etnologia i sobretot les nostres arrels. I amb un parell d'anys es dotaran d'infraestructures energètiques i aigua a zones que ara mateix no en tenen. Tots aquests avanços, reconeguts fins i tot, pel nou batle, fruit de la moció de censura d'aquest 28 de maig, fan que plantejar-se la creació d'un Consell de Formentera no sigui només un anhel sinó que és una necessitat.

Per altra banda i seguint amb l'argument, les opinions de diferents col·lectius sobre aquesta proposta, incloem també l'opinió de la comissió d'experts, hi (...) per a la seva repercussió i importància. Des de què es va presentar aquesta proposta moltes han estat les opinions que s'han escoltat, dir també que porto tota la vida escoltant la mateixa cançó, s'ha de ser més independents i s'ha de tenir clar que el futur de Formentera s'ha de triar des de Formentera. La majoria, per no dir totes, han estat positives i de suport, incloent l'enquesta de carrer que va fer per l'illa una cadena de televisió. Destacant-ne algunes per la seva importància. 10 de febrer del 2005, Isidor Torres, actual alcalde de Formentera: *"estamos eufóricos, ahora hemos de reconocer que desde la COPF estamos muy contentos porque se haya presentado esta iniciativa, ya que es el debate que la isla necesita y hemos pedido"*. Juan Manuel Costa Escanellas, batle fins el 28 de maig d'aquest any: *"es una noticia que va mucho más allá de lo que se pensaba. Los formenterenses tendrán toda la capacidad de decidir su futuro"*. Bartomeu Cardona, portaveu del GIF: *"es una buena idea que se viene pidiendo desde hace muchos años"*. El president de la PIME de Formentera: *"representa dar un respeto y un respaldo constitucional que no se dio a la pitiüsa menor en su momento. Fue un error crear el Consell d'Eivissa i Formentera"*. Bernat Joan, Esquerra Republicana de Catalunya: *"trobo finalmente molt positiu que el Partit Popular estigui ben disposat a introduir canvis a l'Estatut que suposaran necessàriament canvis a la Constitució Espanyola, fins ara tan sagrada com les pètries taules de la llei que Yahvé va donar a Moisès dalt del mont Sinaí. També s'hauria d'introduir un petit canvi perquè l'illa de Formentera finalment pugui comptar amb un senador o senadora propis"*. Això ho diu Bernat Joan d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per acabar un fragment d'una carta que l'actual batle de Formentera, Isidor Torres, que no ha pogut venir, fins i tot havia de venir l'ex-batle Juan Manuel Costa Escanellas, però hi ha hagut retard amb els avions, que mana ara a Formentera amb un pacte amb el PSOE i el PREF. Això ho feia el 7 d'abril mitjançant una carta al diari. "Us imagineu però l'esforç que hauran de fer la resta d'administracions autonòmiques per aprendre a dividir la taula entre 4, quan fa 25 anys que duien dividint la taula només per 3?" I la menció que feia el dia de la moció de censura, 28 de maig d'enguany, *"el diputado debe saber que nos tendrá siempre a su lado a la hora de defender el futuro del Consell Insular de Formentera"*. Afegir tot això, que segons l'opinió d'experts de la Universitat de les Illes Balears, la Constitució no ho impedeix. I per concloure aquest apartat, citar les opinions de la comissió d'experts, on a les seves reunions cada dimecres i mitjançant la seva portaveu expressaren per unanimitat la recomanació de: *"concedir a l'illa de Formentera un estatus especial, aquest estatus permetria ampliar la seva estructura orgànica de tal forma que l'objectiu final fos un municipi-illa amb funcions de consell insular, evidentment separat d'Eivissa"*. Roda de premsa del 4 de maig. O també la reunió que tengueren precisament a Formentera dia 11, allà on concretaren un poc més i expressaren també el seu acord en què hi hagi un consell-ajuntament, o un consell independent d'Eivissa.

Molt breument també, perquè me toca i perquè estam en un lloc que és legislatiu evidentment, ho analitzaria de manera històrica i jurídica per què podem crear aquest consell. Des de

l'any 1912, amb la llei d'11 de juliol de 1912, es dona un tractament específica al fet insular, però només per a Canàries, quan se creen els *cabildos insulares*. Des del 31 a la Constitució republicana, a l'article 10, preveu la possibilitat de fer un règim idèntic a Balears. Des de llavors, passant evidentment per la Constitució, allà on hi ha 3 articles que val la pena citar, el 69.3, el 138.1 i sobretot el 141.4, aquest sí llegiré. *“En los archipiélagos las islas tendrán además su administración propia en forma de cabildos o consejos”*. Per tant, està clar que la proposta presentada s'intueix com a mínim fins d'allò que és el marc constitucional. Idò bé, fins l'any 83 amb la Llei Orgànica 2/83 de l'Estatut d'Autonomia, hem recorregut un llarg camí, però després d'aquest llarg camí les aspiracions de l'illa de Formentera no han estat cobertes, no hem pogut arribar al final. Encara que a l'Estatut actual, a la disposició quarta, fa una referència expressa a Formentera, allà on diu: “El Consell Insular d'Eivissa i Formentera podrà donar a l'Ajuntament de Formentera participació en la gestió de les competències que li hagin atribuït per llei del Parlament. L'encomana de gestió s'efectuarà per acord del consell insular, prèvia conformitat de l'Ajuntament de Formentera. L'acord d'encomana de gestió concretarà les condicions econòmiques i les mesures humanes i materials que s'hi adscriuran”. S'ha de citar que l'anterior versió de l'Estatut deia directament “del Parlament”.

Em pregunto jo, amb això en tenim prou? Jo dic no, jo i molta gent més, molts de formenteres deim que no. Formentera vol les competències des de Mallorca, des del Parlament, igual que Eivissa, supòs que a Eivissa tampoc li interessa tornar repartir unes competències que li han estat assignades des del Parlament. Col·loquialment i xerrant clar, Formentera vol estar present quan es reparteixi el pastís a Mallorca, no vol part del tros que li ha tocat a Eivissa.

Per acabar fer un resum de les conseqüències que tindria per a Formentera la creació d'aquest òrgan d'autogovern, conseqüències econòmiques, dotant l'illa de més recursos, totalment necessaris, degut a què la insularitat fa que dins el seu territori s'hagin de gestionar totalment unes competències no assumides ni traspassades i que altres territoris municipals dins les illes no han d'autogestionar. Conseqüències administratives, evitar que els formenteres hagin d'anar a Eivissa a fer qualsevol tràmit insular o autòmic. Una conseqüència important és que s'obrirà el camí perquè la demanda també històrica d'un senador per Formentera es vegi, o sigui una realitat. Ara mateix es comparteix el senador amb l'illa d'Eivissa. Però sincerament ningú coneix una realitat insular tan específica com Formentera més que els formenters. Conseqüències a nivell administratiu, segons la fórmula que finalment la ponència de l'Estatut i els experts designin per arribar a aquesta aspiració de constitució del consell. Per tant, jo crec que les conseqüències estan ben clares i ben assumides.

Per acabar jo al llarg del meu discurs he repetit 32 vegades la paraula “Formentera”, ho he fet evidentment volent, ja que és d'allò que es tracta avui, deixant clar o deixant un poc els detalls jurídics, els detalls constitucionals, els detalls administracions i els detalls legals, molt importants, evidentment molt importants. Es tracta de decidir i votar si es vol que Formentera tenguí el que es mereix, crec que és històric el que es mereix, no més que les altres, però tampoc menys. Si

es vol que se li reconegui que forma part real de les Illes Balears, com a quarta paret mestre, com moltes vegades s'ha pronunciat, o ha de seguir penjada de les altres. Si es vol que se reconegui una categoria igual que les altres, o sempre ha d'anar en una segona divisió. En resum, si es vol reconèixer a tots els nivells una entitat pròpia per a Formentera i el que és més important, fer sentir a tots els formenters igual d'importants que la resta de ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 4752/05. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Sra. Diputada Francina Armengol i Socias.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui estam debatent, parlant de com se reforma l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'això estam parlant en aquest plenari del Parlament de les Illes Balears. I abans de començar la meua intervenció vull demanar de forma solemne i contundent al Grup Parlamentari Popular i al Govern de les Illes Balears la retirada immediata d'aquesta proposició no de llei en el debat del ple d'avui. La retirada immediata perquè vostès, senyores i senyors del Partit Popular, senyors i senyors del Govern de les Illes Balears, estan rompant les regles del joc presentant aquesta iniciativa avui aquí en el plenari del Parlament de les Illes Balears. Els ho deman de forma contundent i seriosa, retirin la proposta, no permetin que arribem a les votacions, retirin la proposta i rectifiquin i pensin en com s'ha de reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Pensin de la importància de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, per a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Mirin, en democràcia les formes són tan importants com els fons que se defensen i avui vostès estan rompant les formes, així no s'arriba a una reforma de l'Estatut d'Autonomia. Nosaltres que som uns grans defensors de què és fonamental per a les Illes Balears fer una bona reforma de l'Estatut d'Autonomia, l'hem demanada, l'hem sol·licitada, l'estam batallant allà on pertoca que és a la ponència parlamentària, volem que per al bé de la comunitat autònoma de les Illes Balears posin el seny, (...) debatin d'un tot, no d'una part. Per a nosaltres i per a tothom l'Estatut no té color polític, és el marc dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Per tant, ens representa a tots, és important, és la llei més important de les Illes Balears. Per tant, com volen pretendre que se reformi a trossos, que és allò que avui proposa el Grup Parlamentari Popular d'una forma insòlita en aquest Parlament de les Illes Balears, això és totalment insòlit, mai ni en aquest Parlament ni a cap altre parlament quan ha establert una ponència

parlamentària per reformar l'Estatut d'Autonomia hi ha hagut aquestes propostes soles, sense ni consens ni diàleg previ.

Jo els explicaré el que nosaltres entenem què ha succeït en l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Els grups parlamentaris de l'oposició hem demanat, vàrem demanar, vàrem sol·licitar en diferents ocasions i durant també la passada legislatura la reforma necessària de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Partit Popular tothom sap que en aquell moment s'hi oposava, ara per primera vegada s'hi havia afegit i nosaltres n'estàvem contents. El Govern va decidir que ho havíem de fer a través d'una comissió d'experts, nosaltres ho vàrem acceptar, tot i que nosaltres havíem demandat inicialment que el pes polític, que el lideratge polític de la reforma de l'Estatut s'havia de dur des de la ponència parlamentària, des de tots els grups parlamentaris que som qui representem la sobirania de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, de tots els colors polítics. Aquest era el nostre plantejament, el Govern va fer un altre plantejament que era la comissió d'experts i les reunions de la vicepresidenta amb les organitzacions socials de les Illes Balears i nosaltres per no enterbolir la reforma de l'Estatut, perquè la posam per damunt de tot, vàrem acceptar, se va fer la comissió d'experts i aquesta ja està treballant. En el mateix temps vàrem començar l'inici de la ponència parlamentària, allà on estam representants tots els grups polítics, que està treballant.

Nosaltres vàrem demanar al coordinador de la ponència parlamentària i portaveu del Partit Popular, que el primer punt havia de ser precisament el pacte institucional de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Això era fonamental per al Grup Parlamentari Socialista i hem demanat una i una altra vegada que això sigui el primer de què parlem a la ponència parlamentària i tothom sap que avui hi ha una ponència parlamentària allà on començam a parlar de consells insulars, de tots els consells insulars de les Illes Balears, avui precisament. I vostès què fan? D'una forma insòlita, avancen una proposició no de llei, la duen a plenari abans de què hi hagi la ponència parlamentària per parlar de consells insulars i tot per què? Nosaltres arribam a sospitar que és que no volen reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i si no ho volen, ho diguin clar, assumeixin les responsabilitats polítiques i diguin "no volem reformar l'Estatut". I no passa res, defensin el que trobin que han de defensar, però no posin cortines de fum, siguin seriosos perquè vostès governen a les Illes Balears.

Els nostres plantejaments de cap on ha d'anar l'Estatut d'Autonomia les hem fet en públic, els hem fet en reunions amb la vicepresidenta, els hem explicat a tothom. Per a nosaltres és fonamental primer de tot, pacte institucional a la comunitat autònoma, saber les institucions d'autogovern, quines competències han de tenir, quin finançament, quant s'han de transferir, llistes separades o no. Això és el primer objectiu. Segon objectiu, model audiovisual de les Illes Balears, acordem entre tots que el director de l'ens públic de les Illes Balears s'acordi a través d'una majoria qualificada del Parlament i això ho dugui l'Estatut, això és una proposta del Partit Socialista. Hem proposat un títol especial de drets i deures de la ciutadania, hem proposat una inclusió específica dels ajuntaments, hem proposat que parlem de la insularitat, hem proposat mil coses. Però les hem proposat via proposicions no de llei i que vostès ens votin i destrossem l'Estatut o feim

l'Estatut tros a tros, no, no, les hem proposat amb seriositat i amb rigor allà on pertoca, explicant-ho al Govern, explicant-ho a la ponència parlamentària, als mitjans de comunicació que defensarà el Partit Socialista, perquè som conscients que per arribar a un consens tots haurem de cedir, però tindrem un Estatut millor i que serà representatiu d'allò que tots volem. Això és el posicionament que ha mantingut el Partit Socialista.

Nosaltres no hem fet allò que vostès avui estan fent i que romp d'una forma claríssima el procés de negociació entorn la reforma de tot l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Vull també dir que el que ha fet el Partit Socialista, a part de tot allò que els he dit, és demanar una reunió explícitament al President Matas com a Partit Popular per parlar entorn a la reforma de l'Estatut d'Autonomia com a partit majoritari de l'oposició i com a partit que governam a Madrid i que per tant, tenim aquesta responsabilitat. Fa un mes i mig que li ho hem demanat, hem tengut el silenci per resposta del Govern de les Illes Balears i del Partit Popular de les Illes Balears i ara avui tenim això.

Tot això que és fonamental per a la nostra comunitat autònoma, al Partit Popular no li ha interessat gens i ha decidit rompre les formes mínimes de consens, que vostès saben perfectament que estan rompent avui. Vostès no han fet això a altres llocs de l'Estat, per què ho fan aquí? A Andalusia estan participant a la ponència parlamentària i estan debatent i fent feina. A Catalunya també. I a València què han fet? Doncs han fet un gran acord polític, duien mesos de negociació, mesos de negociació vol dir estar asseguts a una taula parlant amb els altres grups parlamentaris. Això vol dir negociar i al final s'ha arribat a un bon acord per a València. Per què vostès aquí fugen d'allò que fan els altres presidents de comunitats autònomes del Partit Popular? Per què se'n van cap a la línia més radical del Sr. Zaplana, del Sr. Acebes? Que ignoren l'oposició, ignoren els ciutadans i ciutadanes que nosaltres representam. No se pot aprovar un Estatut d'Autonomia sense les altres forces polítiques, que no en són conscients? No són conscients que per tenir el nostre suport hem de parlar i hem de dialogar allà on toca i que és a la ponència parlamentària. Creuen tan poc en el sistema democràtic que volen ignorar el partit majoritari de l'oposició? Jo crec que el que estan fent avui, no sé si se'n donen compte, però és posar es perill la reforma necessària de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. I no l'estan posant en perill perquè parlem explícitament de Formentera, parléssim del que parléssim, això no són formes de reformar l'Estatut d'Autonomia.

I com que tenc molt poc temps resumiré d'una forma molt ràpida la nostra esmena que defensarem, si vostès no retiren la proposició no de llei. Nosaltres creim que pel bé de la ciutadania de les Illes Balears han de retirar la proposició no de llei que avui han presentat perquè romp d'una forma claríssima les regles de joc en aquest Parlament. La nostra proposta jo crec que és prou clara i ve a dir el següent, el més important de tot que diu la nostra proposta és que ho debatem a la ponència parlamentària, que és allà on toca i que és l'argument que hem emprat durant tota la meva intervenció i que per tant, no hi farà més esment. Això és el que diu clarament, que allà on hem de parlar és a la ponència parlamentària i parlant la gent se posa d'acord, jo he plantejat allò que nosaltres volem i allò que plantejaran, supòs, els altres grups parlamentaris.

Nosaltres volem per a Formentera màxim nivell d'autogovern, màxim nivell de competències autonòmiques i màxim finançament. I que quedi claríssim, quan nosaltres vàrem governar la comunitat autònoma vàrem ser els primers i els únics, perquè veníem de 16 anys de govern del Partit Popular, que vàrem fer una delegació de competències a l'Ajuntament de Formentera, per primera vegada. Per tant, el compromís amb Formentera és claríssim des del Partit Socialista, igual que els altres partits que formaven part del pacte de progrés. Finançament adequat perquè sense finançament no hi ha autogovern i això també ho plantejam a la nostra esmena.

Segon punt important, vostès parlen molt d'autonomia, ho ha dit el Sr. Font fent referència a no sé què, autonomia quan governen els meus, quan no, no. Això és el que fa el Partit Popular, no se'n vagi enlloc, això és el que ha fet el Govern de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears un dia abans de presentar una moció de censura legítima, per a un pacte legítim a Formentera què ha fet? Ha llevat l'autonomia al batle de Formentera per gestionar aquests recursos, 12 milions d'euros d'autonomia que han llevat als formenters i formenteres. Responguin a una pregunta que és molt fàcil, per què quan governa el Partit Popular a l'Ajuntament de Formentera és bo que el president del consorci que gestionarà els 12 milions d'euros sigui el batle de Formentera i quan governen els progressistes no és bo que sigui el batle de Formentera, sinó el que és bo és que sigui el President del Consell Insular d'Eivissa? Això és independència total respecte d'Eivissa, que és allò que defensava el diputat del Partit Popular? No senyors, això és cinisme, hipocresia i partidisme sectari de les institucions, que és allò que estan practicant vostès des de què governen a les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no posin cortines de fum, no parlin de què estimen Formentera més que nosaltres, no senyor! Els sentiments se demostren amb els fets i els fets són contundents i les seves actuacions respecte Formentera són totalment deslleials, per no recordar episodis passats que varen succeir en aquesta comunitat autònoma relacionades amb Formentera. Per tant, l'ombra de dubte està posada damunt vostès i només falta, com diuen els rumors senyors del Partit Popular, que posin de gerent del consorci d'Eivissa que ha de gestionar aquests 12 milions d'euros, al que fins ara el batle de Formentera del Partit Popular, només falta això perquè demostrin exactament el que pensen i el que volen, si no ho gestionen els seus els doblers no emporta que vagin a Formentera. Això és el que vostès defensen.

Per tant, senyores del Partit Popular, senyors del Govern de les Illes Balears, facin el favor, posin per damunt de les seves històries conjunturals els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. No posin en perill la reforma de l'Estatut d'Autonomia, la ponència parlamentària està treballant bé i a bon ritme i pot donar un marc de convivència del que tenim en aquest moment. Per tant, jo els torn demanar de forma formal que retirin aquesta proposició no de llei, la retirin i segueixin les formes que democràticament estan establertes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Tenen la paraula els grups que no hagin presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tractaré en la meua intervenció de posar un poc de serenor en aquest debat i des d'Unió Mallorca ens pareix legítim la reclamació del diputat de Formentera, però ens pareix que no és oportuna i que no era avui aquí el moment de dur aquest debat. Des d'Unió Mallorca que hem tengut sempre i mantenim una vocació insularista, hem mantingut i mantenim que l'illa de Formentera té dret a tenir el seu propi consell. Nosaltres des d'Unió Mallorca no estam de cap manera en contra de què l'illa de Formentera pugui tenir un consell insular. Entenem que és justa la reivindicació dels ciutadans de Formentera de tenir una eina vàlida, eficaç per poder tenir un autogovern suficient per a l'illa i per tenir el finançament suficient per dur endavant aquest autogovern.

Des d'Unió Mallorca pensam de totes maneres que aquest debat no s'hauria de plantejar en aquest cambra en el moment que dins la ponència de l'Estatut estam a punt d'entrar en aquest debat. És com predeterminar quin serà el resultat i ja anunciam que des d'Unió Mallorca li donarem suport, però ja anunciar quin serà el resultat d'aquest debat i segurament hagués estat molt més profitós poder-ho dur dins la ponència, poder xerrar amb les portes tancades, poder intentar el consens amb totes les forces polítiques. Nosaltres des d'Unió Mallorca que la reforma de l'Estatut que volem, que és molt necessària, només se podrà dur endavant si és amb el consens de tots els grups. Nosaltres pensàvem i seguim pensat que en aquest moment es donen les circumstàncies perquè pugui haver un acord que faci possible la reforma de l'Estatut, però aquest acord només serà possible si totes les parts, i sobretot els dos partits majoritaris i que tenen representació a l'Estat espanyol, fan un esforç de consens.

Nosaltres, des d'Unió Mallorca, estam per aquest consens; nosaltres, des d'Unió Mallorca, volem que es doni aquest consens; nosaltres, des d'Unió Mallorca, ens agradaria fer tot el possible perquè aquest consens fos possible, perquè els dos partits majoritaris i la resta de partits d'aquesta cambra, arribassin a un acord que fes possible que el nostre Estatut d'Autonomia es modificàs. I nosaltres estariem disposats fins i tot a cedir a reivindicacions que duim al nostre programa electoral des de fa temps immemorial, però els dos partits PP i PSOE haurien de pensar més en aquesta possibilitat d'acord que no amb les seves reivindicacions personals. I jo entenc que els ciutadans de Formentera tenen tot el dret a defensar i a reclamar i que és absolutament legítim que el Sr. Mayans defensi, i ho defensi amb força, que vol el màxim autogovern per al Consell de Formentera. Però pens que l'òrgan que haurà d'aprovar aquest, que en aquesta seu s'haurà d'aprovar aquesta reforma de l'Estatut, és com avançar un

debat que encara no s'ha duit a terme a la ponència. I que segurament era més fàcil i seria més fàcil arribar a un consens si a la ponència s'hagués tractat abans que dur-ho com a proposició no de llei en aquest plenari.

Creim de totes maneres que l'important seran els resultats i nosaltres seguirem fent feina perquè aquesta modificació de l'Estatut d'Autonomia sigui possible i tractarem que aquest consens, aquest necessari consens es dugui endavant. Per això, nosaltres votarem a favor de la seva proposta, Sr. Mayans, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei, si bé ens pareix que formalment per ventura no era el moment més adequat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui que som a un debat ordinari d'aquest plenari, per raons que jo encara no aconseguec explicar-me i he de ser sincer a l'inici de la meua intervenció, no aconseguec explicar-me, ens trobam amb un debat que podia ser de pur tràmit, convertit en un debat transcendental per al futur de l'elaboració del nostre Estatut d'Autonomia. Jo repetesc, no aconseguec entendre què és el que passa i solament me surt una possible conclusió: jo crec que la proposició no de llei que avui se'ns presenta, que no té res a veure amb l'autonomia més gran o més petita de Formentera, amb la qual podríem estar d'acord tots, no és ni més ni manco que un torpede a la línia de flotació de la ponència d'elaboració de l'Estatut d'Autonomia. I jo diria encara més, i això me sorprèn encara més, encara que no me preocupi més, però me sorprèn més, un torpede a la línia de flotació de la comissió de savis, creada pel propi govern. No entenc com davant un debat de la importància com el que tenim en aquest moment de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, s'han imposat a les files del Partit Popular les concepcions més "retardatàries", més antiautonomistes, més de fre al debat de l'Estatut d'Autonomia, després de tot el que hem sentit aquí i a altres bandes per part del propi president de la comunitat autònoma, que després m'hi referiré.

El dia 22 de setembre del 2004, es va discutir a la Comissió d'Assumptes Institucionals, una proposició no de llei que plantejava la separació de les llistes. En aquell moment encara no s'havia creat la ponència parlamentària, es va argumentar per part del Partit Popular i d'altres partits que no era el moment adequat d'introduir aquest debat perquè aquest debat es duria a través de la ponència i del debat en profunditat de l'Estatut d'Autonomia; jo mateix, que defensava aquesta proposta, vaig estar d'acord amb aquest argument. Si vaig mantenir la proposició i vaig plantejar que es votàs no va ser perquè no estigués d'acord que això s'havia de discutir a la ponència, sinó perquè en aquell moment jo no tenia garanties encara que es posaria en marxa una ponència de l'Estatut d'Autonomia, no sabia encara si hi havia voluntat o no voluntat de dur endavant una reforma en profunditat de l'Estatut

d'Autonomia. La veritat és que no anava molt errat, perquè avui tenc els mateixos dubtes.

El Sr. Diputat de Formentera ha argumentat elements fonamentalíssims a favor de la seva proposta, parla que a les illes ens hem d'acostumar, hem de passar de dividir per tres a dividir per quatre; ha parlat de la pròpia distribució dins les institucions representatives; ha parlat fins i tot del Senat; i no se li ocorre pensar que tot això, d'una transcendència i d'una importància enorme, no es pot resoldre amb un debat de deu minuts d'oposició i deu minuts de govern, prèvia a la reflexió serena, tranquil·la i sensata d'una ponència que està reflexionant damunt aquest tema i damunt molts d'altres d'aquesta envergadura? Com es pot pretendre resoldre un tema que té connotacions a altres illes, i no m'estic referint a Mallorca, i que té connotacions a altres territoris d'aquesta comunitat autònoma per un "trágala" de majoria simple en aquest Parlament que ja marqui les cartes a l'hora del debat de la ponència de l'Estatut d'Autonomia. I això, per què ara?, es demanava el propi diputat de Formentera; i deia: perquè no podem perdre l'oportunitat històrica que en aquest moment tenim.

Doncs me pareix, Sr. Diputat, i me perdonarà vostè, que precisament amb aquesta actitud estan perdent vostès l'oportunitat històrica, perquè el que pot passar, si això continua així, és que no hi hagi reforma d'Estatut d'Autonomia, i si això és així ni Consell de Formentera ni res de res que estigui plantejat dins la reforma, perquè el que està en joc és continuar el debat serè i tranquil d'una ponència d'Estatut d'Autonomia per a després anar a comissió i després a plenari i posar-nos d'acord amb les quatre, cinc, sis o set coses complexes que en aquest moment hi ha difícils, que requereixen seure, serenar-se, fins i tot ho hem parlat a la ponència, distreure's, anar fora, pensar-ho amb temps, per cercar fórmules senzillament per complir el que president de la comunitat autònoma sempre ha dit aquí i fora, que era imprescindible el consens per dur endavant aquest Estatut d'Autonomia.

Fins i tot quan alguns hem reivindicat l'Estatut d'Autonomia del 91, que després no va ser aprovat a les Corts estatals, aprovat aquí el 91, me referesc, es va argumentar per part del banc de la dreta que molt bé aquell Estatut, però de què serveix si després quan arriba a lloc no és aprovat? I jo he hagut de reconèixer que és un argument de pes, sense cap dubte. I jo, que no m'agrada massa sentir que poden arribar a un acord els dos partits majoritaris damunt l'Estatut, menys m'agrada sentir que ni tan sols poden arribar a un acord els dos partits majoritaris, això sí que me preocupa encara més que no participar jo en aquest acord. Perquè com a mínim, si hi ha un acord dels dos partits majoritaris, almanco hi haurà una reforma d'Estatut d'Autonomia, per exemple com la valenciana, que a mi no me satisfà, però que hi haurà una reforma. De l'altra forma no hi haurà res i haurem perdut el tren d'aquesta legislatura, que és on està en debat aquesta qüestió.

És que, a més, me costa creure que dirigents del Partit Popular balear hagin acceptat que això passi avui aquí, no puc entendre com, tenint l'actitud que té el Partit Popular, ja s'ha dit des d'aquesta tribuna, a València, a Andalusia, a Catalunya i altres bandes, aquí es du això, per què es paga aquest peatge

als sectors més “retardataris” del Partit Popular avui aquí, per què? No ho sé. Però les conseqüències són òbvies, les conseqüències seran òbvies per a la pròpia ponència de l'Estatut d'Autonomia i per al futur d'aquest Estatut d'Autonomia.

Jo m'atrevesc a demanar, sé que som un partit minoritari, que la meua representació no és res de l'altre món, però m'atrevesc a demanar aquí sensatesa avui en aquesta cambra, perquè per a mi haver perdut el tren de l'Estatut d'Autonomia del 83, haver quedat en segona fila en aquells moments m'empeny a no perdre-lo ara; ara no el podem perdre, si el perdem ara tornam anar a deu, quinze o vint anys, i tots els que m'escolten saben que el que dic és ver, encara que no els agradin moltes coses de jo i no els agradi jo mateix, però això que dic és ver i ho saben. Per tant, la cosa és seriosa, per tant serietat, senyors diputats d'una banda i de l'altra, i jo m'atrevesc a demanar, i amb això acab, que es retiri aquesta proposició no de llei, que es retiri l'esmena del Partit Socialista i que avui horabaixa ens n'anem, ens arremanguem i ens anem a fer feina a la ponència, com havíem quedat, per començar a discutir què passa amb els consells insulars. I estic segur que si feim això, estic absolutament convençut que si feim això, Formentera acabarà en aquesta reforma d'Estatut d'Autonomia amb l'autonomia que es mereix, que necessita i que tots li volem donar, però pel camí que toca, no pel camí que no toca.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista te la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Me permetran que iniciï la meua intervenció llegint unes paraules molt breus, un breu text, que diu així: “Allò que per entendre's anomenarem procés constituent s'ha de basar, com tots els processos constituents, en el diàleg i en el consens resultant d'aquest diàleg, començant per l'acord natural entre els dos partits majoritaris, PSOE i PP, però aquest acord ha d'incorporar també totes les altres forces polítiques possibles”. Estic segur que tots vostès hauran reconegut les paraules del president del Govern de les Illes Balears, paraules que el Sr. Matas va pronunciar en ocasió de la solemne celebració del Dia de les Illes Balears en el Teatre Principal de Maó.

He de confessar aquí que no vaig donar gaire crèdit a aquesta crida al diàleg, però potser sí hi va haver ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears que sí van creure en la sinceritat d'aquestes paraules; malauradament avui haurem de concloure que el Sr. Matas, quan apel·lava al diàleg i al consens, ens volia enganyar a tots. I la proposició no de llei que avui debatem n'és la prova. Per al nostre grup parlamentari que el Partit Popular forci avui, a plenari, la votació sobre aquesta proposició, equival a la pràctica a estendre un certificat de defunció del

pretès consens en la reforma de l'Estatut i en conseqüència, malauradament, possiblement, de la defunció del nou estatut polític a les Illes Balears. I per açò, per al PSM, per a un nacionalista és molt greu, molt greu i molt trist.

Perquè és cert que el PP té tot el dret del món i l'empara reglamentària per dur a la cambra allò que vulgui, naturalment, ningú li ho qüestiona; perquè naturalment que el Partit Popular té tot el dret del món a defensar la creació d'un quart consell insular, ningú li ho qüestiona, però si ho fa així, si s'entesta a fer-ho així que assumeixi la seva responsabilitat davant la ciutadania, la responsabilitat d'haver fet impossible un consens. I que quedi clar, i açò vull que quedi molt clar, que no entr -esper que el Sr. Mayans m'escolti-, que no entr, que no vull entrar en el tema del possible nou consell insular, no hi vull entrar perquè la qüestió no és aquesta, la qüestió és una altra. La qüestió és que amb aquesta proposició no de llei el Partit Popular ens vol fer passar a tots per adreçador, vol que des del plenari ja es prefixin els resultats de la ponència parlamentària; vol que la ponència parlamentària es limiti a escriure en el dictat allò que el PP ja ha decidit imposar amb la seva majoria, en sessió plenària.

Senyores diputades, senyors diputats, ja s'ha dit aquí, la ponència parlamentària està treballant; hem revisat i debatut alguns articles, i el lògic, allò que seria lògic i raonable seria que les seves propostes el Partit Popular les dugués a ponència, com ha fet el PSM, per cert; que tots me reconeixeran, els que són membres de la ponència, que ha aportat articles concrets, amb redactats concrets sobre competències, sobre drets i deures, sobre el títol I, sobre definició de la comunitat, un darrera l'altre, articulat concret, propostes concretes, açò és el que hauria d'haver fet el Partit Popular. Perquè allà també el Partit Popular hi té la majoria absoluta, però allà, que és el que no volen, hi ha la possibilitat de diàleg, de debat a fons, de negociació, de consens. És allà, a la ponència, on haurien d'analitzar i debatre les implicacions d'una decisió tan important, és allà on haurien de debatre si afectarà la composició del Parlament; és allà on haurien de debatre com afectarà l'ajuntament de l'illa, com afectarà el repartiment de fons, com afectarà la transferència de competències. Perquè no estam, sembla que parlem d'un tema menor, d'un tema anecdòtic, i no, no és menor ni anecdòtic, parlem del tema més delicat que es presenta en el nostre Estatut, l'equilibri territorial, i en aquest tema se'ns vol imposar una visió partidista i tenc por que electoralista fins i tot, sense cap mena de diàleg previ, sense poder haver analitzat les conseqüències, sense haver calibrat les possibilitats, sense haver debatut l'encaix dins l'edifici institucional de les nostres illes. És forçar-ho molt, molt.

Hem de pensar que aquest tema va ser el tema que va dur més hores de feina, més hores de debat, més hores de negociació a la comissió dels 11 que va redactar l'Estatut original, i ara el PP, ala, ho vol despatxar amb una votació a corre cuita en sessió plenària. Sincerament, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista consideram que la

temeritat i la prepotència del Partit Popular en aquest tema voregen, si no hi cauen de ple, dins la irresponsabilitat.

Per açò, senyores diputades, senyors diputats del Partit Popular, els deman formalment, des del nostre Grup PSM-Entesa Nacionalista, que no som un grup majoritari, però sí un grup que durant tota la seva història i com a raó de ser ha estat la defensa de l'autogovern del nostre poble, des de la força moral que açò ens dóna, li deman, per favor, que retirin aquesta proposició no de llei, en ares d'aquest consens, el mateix consens que invocava el Dia de les Illes Balears el president del Govern.

Perquè si no la retiren haurem de començar a entendre moltes coses, haurem de començar a pensar malament, haurem d'entendre els canvis sobtats de l'ordre del dia de la ponència, haurem d'entendre les dilacions estranyes per parlar dels consells, haurem d'entendre perquè s'ajornava una i altra vegada el debat sobre els consells insulars, que havia de començar avui el capvespre; haurem de pensar que el Partit Popular ja tenia previst i ben quantificat en el temps aquest *trágala*, com es diu en castellà, que ens vol imposar. Ja tenia previst imposar un *corsé* als treballs de la ponència. I jo me deman, després d'aquesta, quina ens prepara ara? Perquè açò, quina serà la següent, no té perquè haver-se acabat? Potser que en tornar de vacances ens trobarem amb una proposició no de llei del Partit Popular que ja prefixarà el sistema de finançament, per què no? O ens en trobarem una altra que marcarà les competències dels consells insulars, qui els ho impedeix? O tal vegada una tercera que modificarà la composició d'aquesta cambra, qui els ho impedeix?

Tot és possible quan s'obre el camí, si el Partit Popular pensava imposar les coses des de la seva majoria absoluta, per què ens fa fer comèdia a tots? Que dugui al plenari la proposta feta del seu estatut, ens la llegirem i ja hi farem esmenes. Que es deixi de romanços, que parli clar, sense més complicacions, sense més escenificacions i sense més retòriques.

El nostre grup parlamentari es nega a actuar d'escolar de ningú, que açò quedi clar. Si es vol fer una reforma imposada, tenen vostès la majoria suficient per fer-la, però no ens facin fer comèdia, no ens vulguin enredar amb apel·lacions falses al consens i al diàleg; tot el que no sigui açò és disfressar la realitat.

Mirin, ja fa mesos que aquesta proposició no de llei va entrar en el registre de la cambra; amb una certa ingenuïtat, ingenu que som, els ho confés, havia pensat que, encetats els treballs de la ponència parlamentària, açò no arribaria a substanciar-se dins el plenari, me pensava que tendrien més seny. Ens vàrem fiar massa de la bona voluntat del Partit Popular i ens vàrem fiar en va, s'ha demostrat aquí, avui, ara, fins fa deu minuts aquí, a la Sala de les Passes Perdudes, s'ha demostrat que els interessos partidistes del Partit Popular passen per damunt dels interessos de tota la comunitat i, en definitiva, que l'Estatut no els importa gens, que el posen en perill per als seus interessos.

I a nosaltres ens preocupa, com poden, senyors del Partit Popular, com gosen posar en perill un procés de reforma estatutària d'aquesta manera, un procés cabdal per a la nostra terra, pels seus interessos? On és el seu sentit d'Estat que de vegades tant se'n vanaglorien? On és el seu sentit de la responsabilitat? No m'estendré més perquè crec que estam allargant ja una situació que, per a un nacionalista, li dic sincerament, és lamentable, posar en subhasta, posar en subhasta el futur del nostre poble.

Però me permetin una reflexió final: reiteram la nostra petició, perdó, perquè aquesta proposició sigui retirada, és l'únic camí que podria tornar al consens; emprin aquestes portes obertes, que avui deia damunt premsa el Sr. Joan Huguet, ponent i portaveu del Grup Parlamentari Popular, els emprin, que la retirin. Però així i tot, acab, que quedi clar, ben clar, que el PSM-Entesa Nacionalista en cap moment s'ha mostrat contrari a un consell per a Formentera, que quedi clar, ben clar; que quedi ben clar que tampoc no s'hi ha mostrat favorable, PSM-Entesa Nacionalista no s'ha pronunciat al respecte, perquè considera que aquest punt forma part d'un debat més ample, un debat sobre l'arquitectura política de les Illes Balears, un debat més ample sobre el capítol dels consells insulars; un debat que s'ha de fer amb calma, amb anàlisi a fons, amb assessorament, si cal, en el si de la ponència, n'hem parlat molt dins la ponència, si fa falta ens assessoraran i cridarem gent, no, ara, ala, amb una votació a la correguda.

Lamentam, sincerament, lamentam la prepotència del Partit Popular ara en dur aquesta proposta a sessió plenària; lamentam i denunciem que el Partit Popular posi en perill el futur del nostre autogovern amb la votació d'avui, perquè, senyors del Partit Popular, l'estan posant en perill; lamentam i denunciem que el Partit Popular hagi volgut reduir la ponència parlamentària, un òrgan d'aquest Parlament, l'hagi volgut reduir a un simple redactor de les seves declaracions prèvies. I perquè nosaltres creim de ver, els assegurem que sí ho creim de ver que la reforma d'Estatut ha de ser l'acord de consens més ample possible dels partits polítics i societat civil, tornen ser paraules del Sr. Matas, perquè nosaltres sí ho creim de ver i no només de boqueta, i perquè sempre així ho hem defensat, governàs qui governàs, sempre, i els record que hem duit propostes de reforma estatutària i ens van votar vostès en contra, vam haver d'esperar que les coses canviassin a Madrid per apuntar-se al carro, per tant el nostre pedigrí damunt la reforma de l'Estatut crec que ningú ens ho pot qüestionar, per tot això tornam denunciar aquesta situació, que creim que és inversemblant i en el fons perjudicial per al nostre poble.

Si no s'accepta aquesta retirada, si no es retira i hem de votar, ens forcen a votar, el nostre vot no serà favorable, el nostre vot no serà contrari, el nostre vot no serà l'abstenció, no ens negam a participar en aquesta votació, no farem de notaris en el que pot ser l'enterro del nou estatut polític de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Té la paraula el Sr. Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Bé, gràcies, President, senyores diputades, senyors diputats. Agrair, primerament, als que votaran favorablement aquesta proposició no de llei, entenen també les circumstàncies insulars i les circumstàncies peculiars de l'illa de Formentera. I jo, a la resta de grups, els faria una reflexió, s'han llegit la proposició no de llei? Jo crec que el punt 1 és evident que tots l'han llegit, però el punt 2 jo els ho llegiré, perquè veig que no l'han llegit: "El Parlament de les Illes acord fer arribar a la ponència encarregada d'estudiar la reforma de l'Estatut, que fou creada en el si de la Comissió -perdó- ...

(Remor de veus)

... d'Assumptes Institucionals l'acord pres en aquest ple". Per tant, la proposició té dos punts, crec que només s'han llegit el primer.

Respecte d'Esquerra Unida sí que és veritat que va presentar una proposició no de llei el setembre del 2004 respecte de llistes separades, tal vegada per a mi és més important el Consell per a Formentera que les llistes separades, tal vegada per a vostè no, o sigui, si això és un torpede, allò seu no sé què va ser perquè ja devia estar enfonsat el vaixell. Per tant, una cosa és igual d'important que l'altra perquè s'estan debatent al mateix nivell ara mateix.

Per tant, jo quan vaig presentar la meva proposició tampoc no havia començat a treballar la ponència, per tant, com aquell que diu, me la vaig jugar, jo no sabia què passaria.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Respecte del partit del PSM veig que entenen les circumstàncies insulars, veig que entenen l'autonomia de les Illes, veig que entenen moltes coses, però no voten, per tant jo no ho acab d'entendre ara. O sigui, aquí és una proposició no de llei, és una demostració d'intencions, és un acord que es pren aquí i llavors es debatrà i es perfilarà a la comissió que hi ha *ad hoc* per a això, per tant no ho acab d'entendre.

I respecte a l'esmena del PSOE, que diu que ho retirem, però així i tot fa una esmena substituïnt a tot el text, per tant vol que es debati aquí, jo li faré varies reflexions: el que vostès proposen ja ho tenim, si es llegeix bé l'Estatut d'Autonomia, a l'article 28.6 ja ho diu, que es podran encomanar gestions a ens locals o a consells insulars, ja ho diu; a la disposició addicional quarta ja ho diu; per si no fos prou, en el Decret 39/97, de mesures especials i transitòries per a Formentera també ho diu,

fins i tot parla de finançació; en el REB també ho diu, això ja ho tenim, per estar iguals no ens movem.

A jo sí em fa gràcia això sabent, llegint la seva esmena, que no entenc com el PSOE de Formentera ha acceptat que redacti aquesta esmena i que s'entregui aquí, perquè jo no me consider menys que mallorquins, menorquins o eivissencs, jo no me consider menys, i això és reconèixer que som menys ...

(Remor de veus)

... jo, com deia, llegint l'esmena aquesta me faig una reflexió, es va presentar una proposició de llei ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. MAYANS I SERRA:

... es va presentar una proposició de llei a Madrid on, en el Senat, va sortir endavant i va ser rebutjada a les Corts, on deia que els ajuntaments a nivell general, com ports o aeroports, se'ls pogués compensar amb més finançament, i va sortir rebutjada, i ara me presenta aquesta esmena de substitució. No ho entenc, sí i no, sí i no, no ho entenc.

Aquesta proposició, evidentment avui es tracta aquí, però els experts que en teoria i a la pràctica ho han demostrat que en saben molt més que nosaltres d'aquests assumptes, ja ho han tractat a les reunions de dimecres, per tant no diem cap cosa que soni a xinès, ja ho han tractat això i han donat la unanimitat. Per tant, jo faria, com he dit abans, un vot de tranquil·litat, que no s'acaba el món aquí, és una proposició no de llei, que es remetrà, en el punt 2 de la proposició ho diu, a la ponència corresponent, allà es debatrà, es perfilarà i es detallarà.

Per tant, i respecte del Consorci Eivissa i Formentera Emprenen, Sra. Armengol, vostè sap, per exemple, on està el vial de circumval·lació de les escoles, on anirà l'escola de vela de Formentera, o per on seran les dues rotondes d'entrada a Sant Ferran? No ho sap, a què no ho sap? Sap perquè no ho sap? Perquè estan triades des de Formentera, ho gestionam des de Formentera i són finalistes, són finalistes les partides, per tant ningú les tocarà. Per tant no enganyi, el Consorci s'ha compromès a invertir a Formentera, això serà gestionat des d'allà i ha estat triat des d'allà, qualsevol ajuntament de les Balears, aquí hi ha diversos batles, ja donarien que es pogués invertir 12 milions d'euros al seu municipi i que ell no hagués de pagar ni un duro, o ni un euro, millor dit, ni un duro.

(Remor de veus)

Jo amb tots aquests arguments no es pot acceptar l'esmena que ens presenta, però sí que els faré una transacció que estic segur que no podran rebutjar i els dic que no podran rebutjar perquè és el que vostès ens han estat demanant, si volen dir-ho

així ho poden dir així: el punt 2 queda igual i punt 1 dirà: "El Parlament de les Illes Balears acorda que a la proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears s'estudiï incloure la creació del Consell Insular de Formentera", s'estudiï incloure. Vostès hi estan d'acord, avui mateix en el diari surten unes declaracions, bé vostès, no sé exactament si vostès o no, però perquè vostè diu: "*El PSOE no tiene tomada una postura sobre la creación de un consell por Formentera*", *Última Hora* d'avui, dimarts, dia 7. I en canvi, el diputat nacional per Formentera, el Sr. Ramon Mateos diu: "*Lo tenemos más que asumido y superado, no estamos en contra sino a favor*". Jo ja no entenc res

Els faig una transacció que no poden rebutjar "s'estudiï incloure", el manament no és taxatiu, "s'estudiï incloure". Ho deixam així i el punt 2 queda igual.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Josep Mayans.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Sra. Armengol, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. És trist que el Grup Popular no hagi entès res dels arguments que els hem plantejat des de tots els grups parlamentaris. Sr. Mayans, li explicàvem que aquestes no són les formes de reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

És molt trist, però, Sr. Rotger, Sr. Rotger, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, anem a ...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, perdoni. Jo, com que crec que el nostre grup parlamentari posa per damunt de tot l'interès de tots els ciutadans i la reforma de l'Estatut d'Autonomia, demanam temps ...

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, un momentet. Per favor.

Digui, Sra. Armengol, si accepta l'esmena que ha fet el Sr. Mayans.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Tranquil·litzin-se un poquet. Deman temps, aturada per poder-ne parlar, perquè volem parlar, ens agrada parlar.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte, perfecte.

Sr. Mayans, feim un descans? Què s'estima més fer un descans de 5 minuts ...? Idò feim un descans de 5 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, recomençam la sessió. Deman al ponent Sr. Mayans que ens digui si s'ha arribat a un acord i que ens el llegeixi perquè els tècnics de la casa en puguin prendre bona nota i quedi al *Diari de Sessions*. Sr. Mayans, té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, president. Després de la, no sé si dir deliberació, xerrada o posada en comú de diferents coses, hem arribat a un compromís, que d'això sí que m'agradaria que en quedàs constància escrita, un compromís de tots els portaveus dels grups parlamentaris que conformen aquesta cambra, que debatere aquesta idea, aquesta proposta o aquesta declaració d'intencions reflectida a la proposició no de llei, que això sigui debatut a la ponència de la reforma de l'Estatut, entenen amb això, amb aquest debat que es faci a la ponència es recull un poc l'esperit que volia transmetre de la creació del consell insular per Formentera. Per tant, es retira la proposta, es debatrà en ponència, en ares que continuï el seu camí a l'Estatut, però amb el compromís de tots els portaveus parlamentaris que això serà debatut en ponència, l'esperit que he dit abans, de la creació del futur o del Consell Insular de Formentera.

Jo he de dir també que en cas que això no fos debatut, que hi ha el compromís formal de tots els portaveus parlamentaris, em reserv evidentment el dret a tornar-ho a presentar, perquè és una idea que sí que defensen tots els ciutadans de Formentera.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per tant, queda retirada aquesta proposició no de llei.

I ara suspenem durant una hora i mitja i tornarem a començar la sessió. Ara són les tres, a les quatre i mitja.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

II. Interpel·lació RGE núm. 2748/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam ara al següent punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2748/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de carreteres. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Com que no som molts, supòs que hem de deduir que no parlem d'un tema nou i que segurament tots n'hem sentit parlar una altra vegada en aquest parlament, per l'interès que desperta, em referesc. Però bé, en qualsevol cas, sí vull deixar algunes coses clares respecte d'aquesta interpel·lació que va ser presentada en el seu moment, però que pels procediments parlamentaris toca quan toca i ha estat ara, i a pesar que és un tema recurrent, no hi és de més que tinguem l'oportunitat de parlar una mica més de carreteres en aquest parlament.

Els volia dir, sobretot a vostè, Sra. Consellera, que des de l'oferta del Ministeri de Foment al Govern balear d'un nou conveni, crec que des del nostre grup parlamentari hem estat puc dir que respectuosos i, a més, hem intentat mostrar sempre una cara positiva, mirant al futur, precisament emparats en aquesta oferta. I li vull recordar que això ho hem fet des del primer dia que vàrem ser coneixedors de l'oferta que feia el ministeri al Govern balear. I entenguérem, i així els ho férem a saber que en aquell moment i a partir d'aquells moments s'obria un nou escenari i en base a aquest nou escenari, els hem fet, en diferents oportunitats que hem tengut, amb altres iniciatives presentades pels altres grups parlamentaris, com dic els hem fet nombroses peticions de consens, nombroses peticions de diàleg i, a més, emparades i aprofitant una oferta milionària que millorava substancialment i, en concret, amb més de 320 milions d'euros, el finançament que hi havia previst fins ara per part de Madrid en infraestructures de carreteres a les Illes Balears.

Els hem intentat fer veure també que acceptar aquesta oferta podria servir perquè es fes innecessària la previsió d'increment d'endeutament autonòmic que té previst el Govern per poder fer front a l'execució d'aquests projectes. En definitiva, el que hem demanat és un canvi en el Govern balear, no tan sols en el Govern balear, sinó també al Partit Popular, un canvi d'actitud, un canvi d'actitud que suposàs abandonar aquest victimisme que es practica des del Govern balear en aquest tema, que suposàs aparcar el permanent enfrontament amb el Govern de l'Estat i que, a més a més, deixàs el Govern balear de fer oposició a Madrid, com dic, des de la màxima institució d'aquestes illes.

Per un altre costat, també li he de dir que després de totes aquestes propostes, com he dit abans, en positiu, entenem, ens sembla que fins ara ha suposat o ha estat predicar al desert, perquè no hem vist ni un sol moviment que permetés deduir que en un futur des de la conselleria i des del Govern es tenia la més mínima intenció de canviar aquesta actitud enfront del tema de carreteres. I com que això és així i ja portam alguns mesos des de l'oferta i no veim ningú, en canvi, i en previsió del que pogués resultar d'aquí en endavant amb aquest tema de carreteres, dels anteriors convenis i dels nous convenis que es proposen, entenem que aquest és el moment ideal per també recordar-li i fer-li algunes consideracions i puntualitzacions bastant clares respecte d'aquest tema tant de convenis com de projectes com del seu finançament.

I li vull dir una cosa molt clara, Sra. Consellera, i d'entrada. Entén el nostre grup que des del primer moment, des del Govern i des de la seva conselleria s'ha enganyat i s'ha mentit amb aquest tema de carreteres, i amb els seus reiterats incompliments, amb les seves licitacions il·legals, amb els seus pressuposts desbocats i amb les adjudicacions fora de termini, han provocat vostès mateixos la resolució dels anteriors convenis que tenien signats amb el ministeri.

Però quan els dic que enganyen vostès, que entenem que han enganyat vostès des del primer moment vull dir que, li posaré un exemple, el conveni de març del 2004 diu concretament al final de les 12 clàusules que conté, llegiré textualment: "I en prova de conformitat les parts signen aquest conveni en lloc i data indicats al principi", i quan un va al principi té l'oportunitat de llegir "Madrid, 12 de març del 2004, reunits per una part Sr. Cascos, ministre de Foment, per l'altra, Sra. Cabrer, consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transport", i, Sra. Consellera, tot això és fals, i és fals perquè potser el senyor en aquells moments ministre Sr. Cascos, sí va signar aquest conveni dia 12 de març, per cert, recordaré novament, dos dies abans de les eleccions generals, però vostè, Sra. Consellera, el va firmar dia 16 de març, dos dies després de les eleccions. I el va firmar aquí, a Palma. Per tant, com que no va ser ni a Madrid ni el 12 de març, hem de deduir que el que es publica al BOIB núm. 45, de 30 de març del 2004, és d'entrada ja fals. Per això els deia que des del primer moment vostès han amagat i enganyat.

Un altre tema que vostès han utilitzat des de fa algun temps cap aquí entorn al tema de carreteres, és aquesta frase ja de la lleialtat institucional. I, Sra. Consellera, senyors diputats, senyores diputades, que vostès exigeixin això és com a mínim, com a mínim, una irreverència, i els diré per què, perquè a més per criticar la seva actitud i la seva manera d'actuar en aquest punt concret no necessitaré, com fan vostès moltes vegades, anar-me'n a la passada legislatura, encara que podria fer-ho, eh?, podria, tenc fonaments i raonaments per fer-ho, però no ho faré, em quedaré en aquesta legislatura, em quedaré en aquesta, on vostès tenen l'obligació de gestionar i on vostès tenen l'obligació de governar, suposadament correctament i lleialment.

Els diré una cosa: el famós conveni de 12 de març del 2004 estableix en la seva clàusula cinquena l'encomana de gestió del Govern balear de 7 dels 15 projectes que conté; però, mirin per on, unes setmanes després de la firma d'aquest conveni apareix miraculosament una resolució de la Secretaria d'Estat d'Infraestructures que amplia l'encomana de gestió a 6 projectes més d'aquests 15 que conté el conveni, resolució, Sra. Consellera, firmada el dia 5 d'abril del 2004 pel secretari d'Estat Sr. Benigno Blanco, 5 d'abril, Sra. Cabrer, 20 dies després de les eleccions generals, que el seu partit, per cert, va perdre, i per tant és una resolució decidida, aprovada i firmada per un govern en funcions, per un govern en funcions. I li pregunt, Sra. Consellera, vostè a això com li diu?, o això per a vostè què és? M'imagín que no em contestarà que és lleialtat institucional, perquè si no, no hauríem estat tots mai tan errats.

I li diré una altra cosa: sabem per què varen fer vostès això? Ho varen fer per una raó molt simple: perquè una vegada perdudes les eleccions generals i perdut, per tant, el Govern de l'Estat, es veien vostès en la necessitat, fos com fos, de modificar un conveni que havia estat pensat, estudiat i negociat per gestionar-se entre dues administracions governades pel Partit Popular, però varen perdre el dia 14 de març, els va caure un (...) i es varen veure en la necessitat de firmar des del ministeri aquest vergonyós document del dia 5 d'abril.

I havia dit també, Sra. Consellera, que li faria alguna referència als projectes, i com que des del primer moment vostès tenc entès, i així ho entenem nosaltres, que han anat per lliure i al seu aire, a vostès entenem que no els importa el més mínim l'interès general, que ho han demostrat reiteradament, ho han demostrat cada vegada tapant-se els ulls i les orelles davant les reclamacions i peticions, algunes d'elles multitudinàries, perquè rectificassin els seus projectes; no n'han fet ni cas, cap cas. En canvi he de dir que no han fet exactament el mateix quan les peticions o les necessitats venien emparades per interessos d'alguns responsables del seu partit, i automàticament no hi ha hagut cap problema per modificar tot el que ha fet falta. I li posaré un exemple, només n'hi posaré un, n'hi podria posar molts però amb un crec que bastarà: vostès rectificaren el traçat del projecte de nou accés a l'aeroport d'Eivissa tan sols perquè just passàs per davant d'una gasolinera de Sant Jordi, que correspon a interessos econòmics d'un responsable del seu partit. Ja sé que no els agrada però és el que és; si un es mira el traçat inicial i la rectificació feta veu molt clarament per on passa una cosa i per on passava abans.

I per anar acabant i després dels darrers fets coneguts en aquest tema de carreteres, no podria anar-me'n al meu lloc novament sense haver fet referència a un fet i a un tema que entenem que és important. Crec recordar que a la darrera moció que es va tractar en aquest ple sobre el tema de carreteres hi havia alguns punts que feien referència al tema d'expropiacions, expropiacions que li he de dir que vostès, en aquest punt i en aquest apartat, han actuat molt irresponsablement, han actuat irresponsablement perquè han tramitat processos d'expropiació de manera irregular i, a més

a més, han vist com cautelament el procés seguit d'expropiacions a Eivissa se'ls quedava suspès, perquè no quedava clar quin és el procés que vostès havien seguit per a aquestes expropiacions. A pesar de tot això un representant, una representant del seu partit, concretament la consellera de Vies i Obres del Consell d'Eivissa i Formentera, es va permetre el luxe de sortir públicament a amenaçar els pobres propietaris que a més havien de veure com s'expropiaven els seus terrenys, i se'ls deia -ho record- en aquell moment: "Si vostès no acudeixen al lloc i a l'hora que se'ls marca a la convocatòria que se'ls ha fet arribar, es quedaran sense cobrar ni un sol euro del que els correspon pels seus terrenys". Així se'ls va dir. Ara s'ha rectificat, afortunadament, per part del Govern, s'ha iniciat un nou procés de notificació d'aquestes expropiacions, s'ha adaptat a allò que es venia reclamant des de fa ja un temps per part dels afectats, i jo li volia preguntar directament a vostè, Sra. Consellera, si té la més mínima intenció d'instar el Govern del Consell, i en concret la consellera afectada a la qual fèiem referència, a rectificar també públicament i a demanar perdó amb la mateixa contundència amb la qual es va permetre el luxe d'amenaçar aquests expropiats.

I per acabar, Sr. President, i a pesar de tot el que he dit fins ara, continuam pensant que un nou procés és possible, que volem insistir en els arguments inicials, que de fet no per repetitius deixen de ser importants a l'hora de preveure el futur per a les nostres carreteres, i hem de continuar demanant-li que aturin aquests temes que tenen en marxa en aquests moments, que acceptin un nou conveni amb les condicions exposades i que permetin que les carreteres passin a ser un element d'enfrontament, un element de discòrdia, a poder ser un nou tema de consens i de diàleg, i els recomanaria que en lloc de perdre el temps buscant excuses per justificar els incompliments que provocaren la resolució dels anteriors convenis acceptin aqueixa oferta, que els puc assegurar que ni els terminis que vostès esgrimeixen, ni el finançament apressat o teòricament apressat que vostès diuen necessitar, no són motius suficients per permetre's el luxe de renunciar a 569 milions d'euros.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament, Sr. Diputat, el tema no és nou, no és nou perquè fa tres setmanes ja vaig ser interpel·lada per un altre grup parlamentari, perquè avui matí ja s'ha tornat parlar de carreteres, i s'ha parlat també del nou conveni, però efectivament vostès ho varen presentar en un moment en què s'havia fet l'oferta del nou conveni, i així la interpel·lació diu

textualment que el seu motiu és la importància i la quantia del conveni i la necessitat de les Illes de no perdre aquestes inversions, a més de la importància d'arribar a un acord per part de les forces polítiques il·lenques.

Jo crec que amb aquest enunciat hi podríem estar d'acord pràcticament tots els grups parlamentaris, però això que pareix tan senzill, aquest enunciat, ja dic, tan senzill, fa anys, molts d'anys, moltes legislatures, que no s'ha aconseguit, legislatures en les quals jo ni he estat present, però efectivament ja és un tema de molts d'anys.

Vostè em diu la importància i la quantia del nou conveni. Jo crec que la proposta del nou conveni és efectivament important i que, a més, conté una quantia econòmica important, però també jo crec que era, i és, i són importants el conveni de l'any 98 i el conveni de l'any 2004, i si nosaltres també des d'un principi que es va fer l'oferta del nou conveni ni hem qüestionat, no hem qüestionat des d'un principi, ja dic, la importància del nou conveni, crec que també és legítim que es reconegui que els anteriors convenis eren i són importants per a les Illes Balears. I per això crec que és legítim que el Govern pugui defensar els seus interessos i els interessos de tots els ciutadans de les Illes i que intenti per tots els mitjans que es mantengui la vàlida jurídica dels anteriors convenis, sobretot si tenim present que la gran majoria d'obres estan en execució, algunes molt avançades i alguna, fins i tot, inaugurada. Per tant jo crec que és legítim el posicionament del Govern.

Jo crec que a la reclamació prèvia que va presentar el Govern estan suficientment raonats tots els motius jurídics de defensa del Govern de les Illes Balears. El ministeri ho té a la seva resolució i nosaltres, amb els advocats de la comunitat autònoma, a la nostra, i efectivament els arguments, des del meu judici, que té el Govern són arguments molt sòlids. Vostè ara pot parlar d'una resolució del secretari d'Estat de 25 de novembre de l'any 2003, que era la primera encomana de gestió, o pot parlar de dia 5 d'abril, però el que no pot afectar la comunitat autònoma són resolucions de l'altra part. Si estan bé o no estan bé no és un problema de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com no ho podria ser en un conveni amb qualsevol ajuntament o en un conveni amb qualsevol altre consell insular, perquè aquesta és la realitat. Els problemes interns que hi ha dins el ministeri de donar o no vàlida a les resolucions de l'anterior secretari d'Estat són problemes del ministeri que no poden repercutir negativament a l'altra institució afectada.

I jo crec que el que no s'entén de cap forma és aquest entestament del ministeri de no voler convocar cap comissió de seguiment del conveni. La comissió de seguiment del conveni tenia com a funció, i li llegeix textualment la clàusula desena del conveni del 98: "*Interpretar las normas y previsiones del presente convenio y resolver las dudas y controversias que surjan en su aplicación*". Aquesta mateixa clàusula està literalment recollida a la clàusula vuitena del conveni de l'any 2004 i està literalment reproduïda a la clàusula vuitena de la proposta del nou conveni que ens ha fet arribar el Ministeri de

Foment. Aquesta comissió de seguiment del conveni de carreteres s'ha reunit des de l'any 98 onze vegades, tres amb l'anterior govern del Partit Popular, els dies 9 de març del 98, 29 d'octubre del 98 i 30 de juny del 99; sis amb el govern del pacte de progrés: el 3 de novembre del 99, el 21 de setembre del 2000, 31 de maig del 2001, 21 de febrer del 2002, 1 de juliol del 2002 i 29 de gener del 2003; i dues amb aquesta consellera i l'anterior govern nacional del Partit Popular, que varen ser el 21 de juliol del 2003 i el 6 d'octubre del 2003. Idò malgrat totes les acusacions d'incompliment que ens ha fet reiteradament el Ministeri de Foment i malgrat la petició constant nostra i també el president que es convocàs la comissió, no ha estat convocada en un any, aproximadament, d'ençà que va entrar el nou govern.

Vostès diuen i bravegen que ara dins la nova comissió (...) hi haurà els consells insulars, a més del Consell de Mallorca, que ja hi era. Jo els contestaria que sí, però que es reuneixi, que es reuneixi la comissió de seguiment del conveni, perquè ja hi pot ser tothom que si no es convoca... I és un entestament que és difícil d'entendre, per què no es vol convocar aquesta comissió i estudiar projecte a projecte amb els tres consells insulars.

Ja dic que no només no es convoca, sinó que a més es forma des del mes de març un front comú amb els tres consells insulars per negociar fins i tot si és necessari que signin el nou conveni, i ja dic que a la darrera reunió que vàrem tenir en el Ministeri de Foment, on vàrem anar la vicepresidenta i jo, els tres consells insulars, els consellers insulars, els presidents dels consells insulars, els directors insulars..., ja dic que se'ns diu que se'ns diran coses i se'ns contestarà, i avui a vicepresidència hem rebut la resolució de no atendre el nostre requeriment i, per tant, de no voler fer reunions i que es convoqui la comissió mixta o aquest front comú per parlar de cadascuna i obra per obra perquè els tres consells insulars són obres pactades amb cadascun dels tres consells insulars, i els tres consells insulars volen aquestes obres que s'estan fent i voldrien, efectivament, que es pagassin des de l'Administració de l'Estat.

Ja dic que avui tenim aquesta resposta i jo els dic, senyors diputats, que nosaltres continuarem amb els tres consells reclamant una cosa tan lògica i de tant de sentit comú com que es convoqui la comissió de seguiment i puguem analitzar cadascuna de les condicions de les obres. Pensàvem de la darrera reunió que aquesta era la voluntat, però de moment pareix que no és així, i jo crec que des del Govern des del principi estam demostrant que la nostra pretensió és arribar a aquest acord, i per tant el Govern va fer aquest oferiment als tres consells insulars perquè precisament el Govern no sigui una excusa per no voler firmar un nou conveni.

I ja dic que és evident que malgrat la importància del nou conveni i la legitimitat del nou conveni, els anteriors són iguals de legítims, i a més no es pot demanar al Govern una renúncia d'aquests quan les obres estan en aquest moment en execució avançada, perquè aquesta és la segona part de la pel·lícula: que d'una vegada per totes es gestiona i s'executa, i es gestionen i

s'executen infraestructures que des del meu judici haurien d'estar fetes des de fa anys, des que es varen aprovar els plans de carreteres ja fa tres legislatures.

Que no estan d'acord amb el que feim? Jo crec que és més que evident, jo crec que cada setmana tenim un altre motiu o no per evidenciar que no estam d'acord. Això és mostra que els seus objectius principals eren i són paralitzar com sigui els projectes viaris, obstaculitzar al màxim perquè no es faci res, entre altres coses perquè amb la inauguració, només, d'una nova carretera, que és la variant de Lluçmajor, ja hem passat davant un parell (...), i el Partit Popular té un compromís electorals amb els ciutadans i el vol complir, i feim feina per complir-lo malgrat tots els problemes diaris de gestió que ens suposes aquestes grans infraestructures que s'estan fent a les nostres illes.

Ja dic que bàsicament he de dir-los que ja en tenim una, una mostra, la variant de Lluçmajor, i jo lament dir-los que la gran majoria, no una majoria, sinó la gran majoria dels ciutadans del migjorn estan molt satisfets, i jo crec que vostès ho saben perquè els ho han dit els seus companys, i la gent a més està satisfeta amb aquesta autovia com a autovia, com a model, i quan passa això és quan jo crec i pens -i jo no era cap experta en matèria d'infraestructures viàries, només duc dos anys-, crec que aquest parlament no està connectant amb el que pensa la societat civil, i nosaltres des de la conselleria, malgrat tot el sofriment que hem tengut, hem vist que valia la pena la feina que hem fet.

I jo crec que avui aquesta interpel·lació mereix també un repàs de les obres, de la feina que hem fet, de com estan, perquè crec que és important saber que aquest esforç pràcticament en un any ja estarà enllestit i esperam que hi hagi un nou conveni, encara que sigui amb els consells insulars, perquè aquesta dinàmica d'acabar amb les nostres infraestructures del tercer món no s'acabi. Jo els he de dir que la primera quinzena de juliol feim comptes posar en funció S'Arenal-Lluçmajor i la ronda sud de Ciutadella de forma provisional; la segona quinzena de juliol posarem en marxa el tercer carril de l'autopista d'Inca i el desdoblament de la ronda d'Eivissa també de manera provisional, després es farà definitivament després de l'estiu; la segona quinzena de setembre es posarà en funcionament la variant d'Inca, la primera quinzena de novembre la variant de Manacor i de Sant Llorenç, i després ja ens anam al primer semestre de l'any 2006, que acabarem Inca-Sa Pobla, Palmanova-Peguera, el desdoblament de la universitat i la variant de Son Ferriol.

I els he de dir que efectivament ja serà més a final del 2006 quan acabarem les dues carreteres d'Eivissa. I en aquest sentit, parlant de les dues carreteres pendents a l'illa d'Eivissa, perquè una, Eivissa-Sant Josep, ja està totalment enllestida, l'altra provisionalment la posarem aquest estiu, els he de dir que el nostre compromís i el del president amb el president d'Eivissa va ser fer aquestes carreteres encara que el Govern s'endeutàs, i per això nosaltres hem optat pel peatge a l'ombra i les hem tret del conveni, perquè és una sol·licitud del Consell Insular

d'Eivissa, que pensa, i ho pensen ells, que amb la nova oferta el que es vol realment és retardar o que no es facin aquestes infraestructures. Vostès convencin l'illa d'Eivissa perquè no volen quedar endarrerits respecte a les altres illes, però nosaltres farem el que ens diguin des del Consell Insular d'Eivissa.

I en aquest sentit vostè em parla de les expropiacions. Jo li he de dir que la gestió d'expropiacions que s'ha duit aquesta legislatura per part del Govern i per part dels consells insulars, en aquest cas el de Mallorca, bàsicament, i els altres, jo crec que ha estat exemplar; mai no s'havia pagat per avançat a la gent abans de començar una carretera; si encara cuegen les obres del tren de Manacor, de la variant de Vilafranca i de la variant de Son Ferriol. Jo crec que mai no s'havia fet aquest esforç que, si ocupes un terreny, almanco pagues a aquell ciutadà per la seva ocupació i per avançat a ocupar-lo. Jo crec que el respecte a la propietat privada és la màxima. I a l'illa d'Eivissa vàrem tenir una suspensió cautelar del Tribunal Superior de Justícia que després es va aixecar, i estam ocupant tranquil·lament i vostè parla d'amenaçes i de coses que li dic que no és la realitat o el coneixement que jo tenc dels meus funcionaris, que són els que estan fent els expedients d'expropiació. Jo conec els expedients que s'estan duent i els meus funcionaris, la normalitat que hi ha a l'illa d'Eivissa amb aquestes ocupacions per poder començar les obres.

I li he de dir, ja per acabar, que jo crec que la nostra predisposició al fet que arribi un nou conveni és total. Tan total és que fins i tot amb els tres consells insulars, si és necessari, perquè no puguem ser una excusa. Que nosaltres només demanam que es convoqui la comissió de seguiment, amb els tres consells, la comissió o el front comú per analitzar cadascuna de les carreteres. Que de moment pareix que no és possible, que és una cosa difícil d'entendre, i que, a part, respecte als anteriors convenis, jo crec que és normal i legítim que el Govern els vulgui defensar perquè consideram que són iguals de legítims i perquè, a més, les infraestructures s'estan fent en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Petit aldarull a la sala)

Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, hem de dir en primer lloc que per fixar la nostra posició respecte a aquesta interpel·lació que ha presentat el Partit Socialista, nosaltres ja de fet vàrem interpel·lar fa 15 dies la consellera sobre aquest mateix tema, que tot i que se n'hagi parlat moltíssimes vegades en aquest

parlament creim que és un tema prou important perquè se'n continuï parlant, i sobretot per intentar, almanco des del nostre punt de vista, dues qüestions. Una, intentar que les autopistes i autovies que en aquest moment encara no estan executades no s'executin; creim que s'haurien d'aturar aquesta irresponsabilitat tan enorme que hem repetit moltíssimes vegades que s'està fent amb la nostra terra amb totes aquestes autopistes. I, en segon lloc, perquè entenem que en el que és un nou conveni que ha proposat l'Administració de l'Estat, és a dir, des del Govern de l'Estat, entenem que no s'han de fer més carreteres sinó que considerem que s'han de millorar les actuals, en tot cas, i apostar pel transport públic tal com hem dit en moltíssimes ocasions, i per tant els nostres objectius són molt clars.

I també volem fer arribar al Sr. Boned, ja que hi ha hagut ocasió de sentir el que li ha dit la consellera, que a nosaltres sí que ens agradaria aturar autopistes. Que quedi molt clar. Voldríem aturar autopistes i molt concretament ja vàrem dir a la nostra interpel·lació que creim que l'autovia Inca-Manacor és una autopista o autovia que no s'hauria de fer, que no hauria d'estar; també creim que en aquest moment el segon cinturó no s'hauria de dur a terme, tampoc; creim també que tant les dues carreteres, el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni i el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, tampoc no s'haurien de dur a terme; i evidentment en algunes d'elles en tot cas sí s'hauria de fer alguna actuació, però ni molt manco aquesta espectacularitat que tant agrada al Govern de les Illes Balears.

Nosaltres creim i demanam per tant responsabilitat entenent que el tema de les Illes Balears sobretot el que necessita és una bona feina en transport públic, i pel que fa, com dic, a un nou conveni creim que hauria, com dic, de no incloure actuacions que al nostre entendre són del tercer món. És a dir, a mi m'agradaria dir al Sr. Boned que el tercer món no sabem exactament què significa per al Govern, entenent una qüestió: resulta que el Regne Unit és del tercer món?; jo no sé si això és una cosa que nosaltres no entenem, perquè resulta que nosaltres tenim en aquest moment més autopistes que a Anglaterra, amb la qual cosa no sabem molt bé, quan s'està parlant de certes qüestions, a què ens referim. Aquí encara es considera que anar en bicicleta és del tercer món, o es considera que millorar carreteres és del tercer món, o es considera que tenir transport públic de qualitat és del tercer món, i que l'únic que no és del tercer món és tenir grans infraestructures.

Nosaltres creim que això és -diríem- un defecte, d'alguna manera, de no entendre el que és el tercer món, o en tot cas ens ho haurien d'explicar, per ventura és que hi ha una inversió de conceptes, perquè creim que allò que cal en aquesta comunitat, i nosaltres, i per acabar, creim molt important, i com dic ho hem dit i ho continuarem repetint, és que hi ha una greu irresponsabilitat en aquest tema de carreteres, irresponsabilitat en quatre punts.

Irresponsabilitat política; creim que allò que no es pot fer, i ja ho ha dit el Sr. Boned, hi ha insistit molt i nosaltres també ja hi vàrem insistir, hi ha hagut un incompliment de conveni,

creim també que el Govern de l'Estat ha estat molt lent a l'hora de poder cercar solucions i aturar aquestes autopistes, algunes que ja estan en plena marxa, que pràcticament estaran finalitzades aviat, i creim que políticament el Govern de les Illes Balears ha duit endavant actuacions molt irresponsables i només per un interès partidista.

En segon lloc és una irresponsabilitat econòmica. L'endeutament que tendrem a partir d'aquestes actuacions mastodòntiques que està fent el Govern serà molt elevat, els pressupostos d'aquesta comunitat, ara per ara 330 milions d'euros, no se sap com es pagaran, jo no sé si ho podrem aclarir qualche dia, ens agradaria a nosaltres aclarir-ho perquè els pressupostos d'aquesta comunitat no poden fer front a aquestes actuacions d'infraestructures viàries.

En tercer lloc, una irresponsabilitat ambiental de primera magnitud a nivell territorial, que no m'hi ficaré, i sobretot el més curiós de tot és que a mi m'agradaria que els digués, el Sr. Boned a mi sí que m'agradaria que demanàs al Govern com és que ens fa ara oficines de canvis climàtics quan resulta que el que està fent a través d'aquestes grans infraestructures és potenciar el que més generació de CO₂ fa, que són els cotxes, amb la qual cosa crec que en aquest tema convendria que s'aclarissin.

I la quarta cosa seria per a nosaltres una irresponsabilitat social. El transport ha de ser un transport per a tothom, la mobilitat ha de ser un tema molt important, s'ha de gestionar la mobilitat des de criteris evidentment perquè hi hagi qualitat i un servei perquè evidentment totes les persones puguin tenir un servei, com dic, de transports eficaç; les carreteres en són una part, és evident, i han d'estar en unes condicions que pertoca, però evidentment ni molt manco han de ser el que ens ha plantejat aquest govern, que ens ha duit nosaltres entenem a la pitjor, a la pitjor, situació quant a transport viari de les nostres illes i a una de les pitjors execucions que s'han fet en contra del territori i del medi ambient.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Efectivament aqueixes darreres setmanes hem parlat molt d'aquest tema, resulta molt repetitiu i fins i tot avui matí hem tengut ocasió, amb una proposició no de llei presentada pel PSM, de parlar d'aquest mateix tema. Hem parlat de diferents coses, però pareix ser que el Sr. Boned s'ha centrat molt en el finançament a la seva interpel·lació.

Nosaltres ja hem dit en diferents ocasions que com a partit nacionalista som partidaris que els governs legítims d'aquestes illes siguin els que triïn i executin el model d'infraestructures

que han de tenir, però la passada legislatura malauradament no va poder ser així, perquè des de Madrid es varen boicotejar uns criteris que no es compartien amb el govern legítim d'aquell moment, que era el pacte de progrés, i per tant des de Madrid es va boicotejar. Ara està passant el mateix, i per una banda el Govern balear vol continuar fent aquestes macroinfraestructures, que el que fan és perjudicar el territori i no solucionar els problemes que realment tenim que són els de mobilitat, perquè fan un efecte cridada als cotxes; realment quan les infraestructures són millor el que fan és que la gent s'oblida del transport col·lectiu i es posen més cotxes damunt les carreteres perquè en teoria fa més bon anar.

Nosaltres el que demanam, tant al Partit Socialista, o al Govern de l'Estat, com al Govern balear, i ho hem dit moltes vegades i ens sap greu ser tan repetitius, però és que la veritat és una postura lògica i que no hi veim sortida; el que veim tant a una banda com a l'altra són postures molt tancades, i demanam seny en benefici de tothom, que es deixi d'anar de postures tancades, que la Sra. Cabrer s'assegui amb una actitud oberta, i que el govern de Madrid també sigui conscient del que hi ha el que hi ha i que s'ha d'avenir a no deixar perdre un euro per a les arques de la comunitat autònoma, perquè en definitiva aquestes postures no s'acosten l'únic que farem serà que pagarem els de sempre, i això és una postura que hem dit i hem repetit moltíssimes vegades.

Des del nostre posicionament contrari totalment a la construcció de grans infraestructures, contrari a la construcció d'autovies, no compartim els criteris del govern actual amb els criteris que té de construcció d'autovies, pensam que hi ha altres solucions per poder resoldre els problemes de les carreteres, que hi ha punts negres, hi ha punts que són vertaderament punts on hi ha moltíssims d'accidents i creim que s'han d'arreglar, amb això estam totalment d'acord; hi ha carreteres molt saturades que amb un desdoblament se solucionaria l'assumpte, però el que no volem tampoc és que es perdin doblers. Per tant..., és que ja no sabem què hem de dir més en aquest tema. Nosaltres voldríem que hi hagués una actitud positiva, una actitud de diàleg sincer i honest entre les dues administracions i pensassin en els ciutadans de les Illes Balears, no pensassin en símbols polítics, no pensassin en què cadascú ha de fer el que li doni la realíssima gana i que no vol amollar res, sinó que no s'han de perdre els doblers per als ciutadans i que s'ha de permetre que els ciutadans tinguin unes infraestructures correctes, però que no siguin unes infraestructures desmesurades, com les que es fan avui en dia.

Per cert, que l'altre dia, Sra. Consellera, vaig passar per la variant de Lluçmajor i, bé, és que regira, la veritat és que regira, no importava fer tanta cosa, amb tants de ponts i tants de passos soterranis i la barbaritat de territori que s'ha consumit és que fa mal al cor, li dic la veritat, fa mal al cor. I si així ha de continuar, la veritat és que, no ho sé, *apaga y vámonos*, com diuen, jo no crec que me sentís gens orgullosa, si vos vostè no me sentiria gens orgullosa d'haver fet aquesta destrossa al territori, hi ha altres solucions que es poden donar i es poden

donar les mateixes, o sigui, es pot resoldre el mateix problema amb unes solucions més discretes i més pràctiques.

Per tant, crec que ja no tenim res més a dir, simplement que facin el favor de seure-se i que resolguin els problemes i que no perjudiquin els ciutadans de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Com ja he dit avui migdia, el passat mes de desembre, la ministra de Foment, la Sra. Magdalena Álvarez, va anunciar una proposta de nou pla estratègic d'infraestructures i transports per al període comprès entre l'any 2005 i l'any 2020, un nou pla estratègic nacional amb un pressupost total de 241.392 milions d'euros, en pessetes més de 40 bilions. D'aquest nou pla estratègic, la ministra va excloure les Illes Balears i les Illes Canàries, les quals hauran de conveniar amb el Govern central els seus propis plans d'infraestructures.

El nou pla nacional d'estratègic d'infraestructures i transports no només inclou carreteres, sinó infraestructures ferroviàries, carreteres, transport aeri, transport marítim, transport intermodal de mercaderies i viatgers, transport urbà i metropolità i fins i tot programa d'I+D+I. Concretament, el nou pla estratègic d'infraestructures dedica 60.635 milions d'euros només per a transport de carreteres a tota Espanya, això vol dir que a les Balears ens correspondria aproximadament la quarantena part, és a dir, 1.500 milions d'euros només en carreteres; i en canvi el PSIB-PSOE ens ofereix un conveni de 569 milions d'euros, benvingut sigui, la tercera part però del que realment ens correspondria si ens haguessin inclòs en aquest pla de transport.

Amb quines condicions, però, ens ofereix el PSIB-PSOE i el Ministeri de Foment un conveni de 569 milions d'euros? El Ministeri de Foment apareix com la mà generosa, que ens exigeix però: primer, que haguem de renunciar als dos convenis anteriors, perfectament legals, estampats damunt el BOE, per quatre excuses insostenibles, com vaig poder demostrar a la interpel·lació que presentà la Sra. Rosselló fa menys d'un mes. Segon, hem de renunciar a decidir quines carreteres volem perquè les decideixi la ministra, de la mà del Sr. Antich, de la Sra. Armengol, del Sr. Quetglas, del Sr. Boned, ben aconsellats per Esquerra Unida i Els Verds, que és el partit que fins fa poc presentava proposicions no de llei al Congrés dels Diputats per denunciar els dos convenis del 98 i del 2004. Tercer, hem de renunciar als 249 milions d'euros que encara queden per exhaurir dels dos convenis firmats. Quart, el Govern de les Illes Balears i els consells insulars s'han d'humiliar a renunciar *de facto* a assumir les competències que tenen transferides; com cantava La Trinca: que mai no falti alegria per demanar més autonomia. Per una decisió capritxosa i arbitrària, que només

respon al rancor del Partit Socialista que no pot consentir haver estat expulsat del Govern de les Illes Balears.

I tot això es fa des d'una perspectiva de tornar la galtada, com deia avui migdia el Sr. Sampol, que suposadament el govern Aznar pegà al pacte de progrés. Això és fals, durant el pacte de progrés qui no va estar a l'alçada de les circumstàncies a l'hora d'executar les carreteres convenides a l'any 98 per un govern del Sr. Jaume Matas, per un valor de 58.000 milions de pessetes, fou el govern del pacte; que ni es posaven d'acord entre ells sobre quines infraestructures volien, com testificaven els impresentables projectes de modificació que anaven presentant a Foment i que deixaren perdre les anualitats pressupostàries un any rera l'altre, perquè no volien executar unes carreteres que havia acordat l'anterior govern del Partit Popular. Una cosa és ser el govern legítim d'aquestes illes i l'altra cosa és no respectar els convenis del govern anterior.

Per tant, qui va incomplir els convenis durant la legislatura passada fou el pacte i no el govern Aznar i qui l'ha incomplert ara ha estat el govern de ZP. Per tant, ara no es torna cap galtada, només es repeteix la irresponsabilitat de no acceptar el llegat que prové d'un altre govern d'un altre color. Efectivament, el pacte no acceptà el conveni del 98 perquè venia d'un govern del Partit Popular, i ara el govern ZP no ha acceptat dos convenis compromesos per un govern del Partit Popular perquè provenien del govern de José Maria Aznar. Aquesta és la realitat: l'esquerra d'aquest país no sap acceptar democràticament l'herència que rep del Partit Popular, ni aquí ni a Madrid.

Sincerament, crec que els nostres diputats PSIB-PSOE fan el ridícul quan parlen de polítiques de confrontació i victimisme i sobretot quan aquestes cançonetes de confrontació i de victimisme, cançonetes que no es cansen de repetir, provenen d'un partit que considera i sempre ha considerat la confrontació com a legítima, sempre que es demani justícia; perquè, jo me deman: és possible que després de negar-nos, injustament, allò que sí es dona a les altres comunitats, encara es denunciïn uns convenis que s'estan executant, amb pràcticament totes les carreteres començades, moltes a punt d'acabar i menys dues, totes adjudicades? Quines raons poden existir perquè el PSIB-PSOE actuï d'aquesta manera? Perquè el PSIB-PSOE es posa en contra sistemàticament dels interessos de les Illes Balears? I mentrestant es presenten com a paladins del consens i del diàleg, aquells que fan exercicis diaris de doble moral, ni una paraula, però ni una bona acció, aquesta és la consigna del tarannà socialista.

El PSIB és molt hàbil a invertir la realitat, són especialistes en la inversió victimista, és el PSIB qui ens exclou del pla estratègic, és el PSIB qui denuncia dos convenis estampats en el BOE, és el PSIB qui actua des de (...) contra el Govern de les Illes Balears i llavors és el PSIB qui ens acusa a nosaltres de confrontació quan l'únic que feim és reclamar allò que és nostre.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font, per favor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Ni una bona paraula, però ni una bona acció, això és l'estratègia dels socialistes balears. L'insult, senyors diputats, s'afegeix a la ferida.

Gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, ha estat vostè que ha fet referència, com a portaveu del seu grup, a un ridícul, m'ha paregut entendre, que feia el Partit Socialista en tots aquests temes, en el que deia, en el que suposava, amb una cara quedava per un costat i amb el que representava per l'altra. Vostè parla, si vostè n'és catedràtic a l'hora de fer el ridícul, vostè és el que més experiència té en això, perquè vostè ho ha demostrat una vegada darrera l'altra, vostè, Sr. Font, viu ancorat en els quatre anys del govern del pacte; vostè, com a parlamentari ni com a polític no seria absolutament res sense quatre anys de govern del pacte.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, li record, no és per res, però li record que està interpel·lant la Sra. Consellera.

EL SR. BONED I ROIG:

Perdó, Sr. President, té tota la raó. S'ha parlat en aquest Parlament dels rancors del Partit Socialista per haver perdut el govern a Balears, jo preguntaria si no es tracta de rancors del Partit Popular perquè se'ls va fer fora directament del govern de Madrid, o vostès no ho recorden això? És veritat, però va passar. I vostè recorda la frase aquella que hi he fet referència a la meua primera intervenció, lleialtat institucional? No me diran vostès que el que feia el Sr. Cascos, quan governava el Partit Popular a Madrid amb el govern del pacte, era precisament lleialtat institucional? L'únic que va passar és que aquell govern del pacte va ser bastant més responsable que aquest del Partit Popular i no va voler en cap moment passar per davant Madrid a l'hora d'executar aquests projectes, perquè precisament el que no volien és el que els espera a vostès en el govern d'aquesta comunitat autònoma, per haver-se arriscat a tirar endavant i per no tenir cap vergonya en endeutar i arruïnar aquesta comunitat autònoma tan sols per poder fer quatre projectes de carreteres que a vostès els interessa electoralment.

(Remor de veus a la sala)

Sra. Consellera, el que sí ens queda molt clar després de la seva intervenció és una cosa: el que és prioritat per a la seva conselleria, per al seu govern i per al seu partit és tirar endavant i acabar, el més aviat possible, tots els projectes de carreteres. I aquest objectiu el duen vostès per davant de tot, el duen per davant de l'endeutament, no tenen cap problema, com he dit ara fa un moment, en arruïnar aquesta comunitat autònoma; a més, vostè ha fet referència a una altra contradicció clara en la seva intervenció, ens ha dit que gràcies a les noves propostes que pensava fer el govern, conjuntament amb els consells, al ministeri amb els projectes de carreteres, els consells hi participaven i que eren els consells els que demanaven que tots els projectes es pagassin des de Madrid, així ho ha dit vostè; però llavors, per un altre costat, ens diu que, a petició del Consell d'Eivissa, hi ha dos projectes, segurament els més importants dels que queden per executar, que se'ls demana que no es faci així i que seran finançats directament pel Govern balear amb el peatge a l'ombra. Això entendre que és una clara contradicció, i a més una mostra molt clara que per a vostès primer de tot és l'execució dels projectes, no els importa l'endeutament, igual, Sra. Consellera, que no els importa el més mínim, i també posen per davant el seu objectiu d'acabar aquests projectes perquè electoralment creuen que en treuran rendiment, i ho posen per davant fins i tot, que ja li vàrem dir no fa gaire a un ple en aquest mateix parlament, de la seguretat, dels treballadors, dels usuaris de les carreteres, perquè el ritme que vostès duen no és assumible en aquests temes, és així de clar.

I miri, per anar acabant, els volia recordar un acudit, perquè així també riurem tots una miqueta, em recorda aquell acudit dels dos amics que un li pregunta a l'altre: surt, per favor, i mira a veure si l'intermitent del meu cotxe funciona? I surt el seu amic i li diu: ara sí, ara no, ara sí, ara no. Doncs, vostès, en determinades coses fan exactament el mateix, i quan vostè ens parla de les excuses que vostès es plantegen per entendre que la resolució dels anteriors convenis per part de Madrid no ha estat correcta, han fet referència a aquest informe de supervisió que és vinculant i és necessari per poder licitar els projectes. I són vostès els que han parlat del Reglament de contractes de les administracions públiques, on es fa referència a aquest termini d'un mes per realitzar aquests informes; però clar, és curiós, perquè, igual que l'acudit, aquest reglament i aquesta llei a alguns projectes l'apliquen i a altres no. I quan resulta que vostès diuen és que un mes és el que hi ha de termini i si no han fet aquest informe en un mes nosaltres tenim la llibertat per fer l'informe des del Govern i executar els projectes, però resulta que, en aplicació d'aquest mateix reglament, vostès se l'han passat per allà on els ha paregut bé i han licitat, almenys, quatre projectes dels inclosos en el conveni, sense esperar que hagués passat el mes perquè el ministeri redactàs aquest informe de supervisió.

Per tant, on queda el seu raonament de què una vegada passat el mes es poden licitar aquests projectes perquè el ministeri no ha fet aquest informe? El que no es pot fer, Sra.

Consellera, és aplicar el reglament i les lleis en funció dels interessos dels particulars o dels interessos del Partit Popular que és al que vostès ens tenen acostumats a fer i a veure en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Sra. Consellera?

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Boned, jo crec que he intentat aquí a la meua intervenció, jo crec que clarament, explicar els motius, explicar perquè nosaltres considerem que els nostres convenis són legítims, que l'actual, la nova proposta també, que volem que arribin aquests doblers a les Illes Balears, explicar que és normal que vulguem defensar els anteriors convenis de carreteres perquè les obres s'estan executant, fins i tot n'hi ha una d'inaugurada i jo crec que això molesta, que ja s'ha passat per endavant un parell de consellers només amb una posta en funcionament d'una carretera. I jo crec que també he intentat raonar perquè no es pot entendre perquè no es vol convocar la comissió de seguiment del conveni, que és l'òrgan competent per analitzar carretera per carretera.

Jo crec que el to ha estat el correcte i el que jo li he de dir, el que jo no puc tolerar és que vostè atribueixi al Govern de les Illes Balears les desgràcies dels accidents laborals de les obres públiques, perquè jo crec que això és indigne en aquesta tribuna, perquè per la mateixa regla de tres podríem parlar dels morts a les carreteres. Jo crec que no és un tema ni d'un ni de l'altre i culpar la conselleria i dir que és perquè donam pressa, *tan alegremente*, crec que vostè amb això està actuant ...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Senyora (...), per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

... molt, molt irresponsablement, i li volia dir. I aquesta consellera ja li va dir a l'anterior, i el conseller de Treball, que no traguessin profit d'un problema on nosaltres intentam posar el millor que puguem per evitar-ho, ja li vàrem dir i li vàrem dir que la Conselleria d'Obres Públiques estava oberta a qualsevol mesura per millorar la seguretat a les obres en general i a les obres públiques que és el que pertoca a aquesta consellera; i en

aquest sentit no els importa aportar què és el que podem fer per millorar aquesta gestió, l'únic que els importa és treure profit en aquesta tribuna d'aquests morts, i per això jo crec que això és indigne i això jo no li ho puc tolerar. Li he de dir que, per primera vegada a les obres públiques del govern, per primera vegada hi ha una empresa contractada externa per a la seguretat i per a la coordinació de la seguretat de les obres. El BOIB de 21 de setembre del 2004 publica l'adjudicació d'un contracte previ, per 274.000 euros, que són els coordinadors de la seguretat, que es fa per primera vegada amb doblers amb una consultora externa. Aquests coordinadors li he de dir que són els que coordinen les activitats preventives entre totes les empreses que intervenen a l'obra; que s'asseguren que hi ha la formació, la informació i que els obrers tenen els útils necessaris per fer aquestes obres; hi ha després un responsable de cada empresa, el qual té la responsabilitat i la seguretat de les obres. Aquests coordinadors fan unes visites setmanals, i no estic parlant de la inspecció de treball, que és un altre mecanisme que també funciona; i cada mes fan un informe amb unes actes que s'entreguen a la conselleria. I després hi ha un llibre d'incidències quan hi ha un risc greu, imminent per al treballador que s'anota i es dona tot d'una a la Conselleria de Treball.

I li he de dir també, i ho explicarà el conseller de Treball, que per això ha demanat una compareixença voluntària, que ja ens hem reunit amb totes les empreses contractistes, amb tots els subcontractistes i que s'estan adoptant moltes més mesures; jo crec que amb el que hem fet ja hem evitat molts d'accidents pel volum d'obra pública que tenim, i amb les noves mai no ho sabrem perquè, evidentment, quan s'eviten accidents mai no es pot saber. I amb les noves mesures que també s'adoptaran, mesures que estam mirant el màxim possible per garantir aquesta seguretat al màxim, jo crec que també n'evitarem. Però el que lamentablement no podem garantir és que no hi hagi aquests accidents, perquè tant de bo, com a consellera, ho poguéssim garantir, i és el que més me preocupa en aquests moments. Però de la mateixa manera també me preocupen els morts que hi ha a les carreteres de les Illes Balears i la sinistralitat i per desgràcia avui és un mal dia per parlar d'aquest tema. Per tant, jo crec que treure rèdit polític d'aquest tema no és oportú, sinó fer feina conjunta seria el que jo demanaria al Partit Socialista en aquest tema.

I dit això, crec que, li he de dir que nosaltres no feim carreteres per inaugurar quatre projectes per al nostre rèdit electoral, és que jo crec que no trepitgen la realitat, és que hi ha un problema en aquest Parlament que no està trepitjant la realitat de les Illes Balears, és que el problema que vostès tenen és que quan es posa una infraestructura en marxa, ja, la variant de Lluçmajor, doncs clar, els seus del Migjorn els diuen que és una meravella i aquesta és la realitat i això és el que els passa. I aquesta és la realitat del que passa a les Illes Balears avui. I la Sra. Vadell diu, jo l'he utilitzada i no m'agrada; home, jo no esperava que a vostè li agradàs perquè si no ja seria el món a l'inrevés, jo estava convençuda que a vostè no li agradaria; però vostè sap, que no la majoria, sinó la gran majoria de la comarca estan molt contents amb aquesta infraestructura,

perquè estava farta d'estar saturada, farta d'una carretera perillosa i falta de no poder tenir les connexions com havia de tenir amb Palma.

(Aldarull a la sala)

Perquè són molts d'anys i *no son cuatro carreteras para las elecciones*, no, no, el que sí està clar és que tots els mèrits seran del Partit Popular, jo crec que això cada pic s'evidencia més. I jo crec, sincerament, que vostès no connecten amb la realitat, perquè jo els deman, per exemple, que per cert jo vull parlar del canvi climàtic abans que se m'oblidi, perquè hem de dir que una carretera saturada contamina molt més i emet més CO₂ que una carretera no saturada i per tant a Lluçmajor hem reduït la contaminació de gasos contaminants, que ho sàpiguen i que quedin tranquils, i amb això l'antiga consellera de Medi Ambient hauria d'estar contenta, i el Govern és un Govern coordinat, i vostè sap perfectament que un informe mediambiental avui de la carretera de Lluçmajor com estava a com està li dirà que emetia més o manco.

Jo ja vull acabar amb un exemple, el segon cinturó de Palma; el segon cinturó de Palma, no, no, no, el segon cinturó de Palma no, quina barbaritat, no sé què, això és la postura del PSOE, el segon cinturó; val, vostès entendran que feim els projectes consensuats amb el Consell Insular de Mallorca, intentam que siguin el menys impactants possibles -perquè vostè se'n vagi ara a la via de cintura, demani a la gent de la via de cintura què pensen del segon cinturó i els contestarà ben aviat tothom. I clar, el problema és que després s'ha de fer un nou conveni i llavors el Partit Socialista ja l'anomena al nom conveni *accesos a Palma*, 111 milions d'euros, li canvia el nom, perquè no diguin que és el segon cinturó, *accesos a Palma*, però 111 milions d'euros, *no es un acceso cualquiera, es un acceso potente*, perquè és un accés de 18.000 milions de pessetes. Per tant, clar, i el Consell de Mallorca, quan presenta el que proposa al nou conveni de carreteres, li diu segon cinturó, pel mateix import, i el que li diu, doncs, segon cinturó.

I aquest és el problema, i és la pregunta que faria aquí: què passa amb el segon cinturó, hi ha acord o no hi ha acord? Perquè serà impossible amb aquestes actituds demagògiques arribar a un acord real i sobretot connectar amb el carrer, connectar amb la gent que reclama una solució al problema de la vida de cintura. I efectivament no, la solució no passa si feim més carreteres entraran més cotxes, miri, nosaltres no consentirem ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera (...)

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...ja acab, Sr. President, nosaltres no consentirem carreteres perilloses i saturades, nosaltres hem posat fil a l'agulla; el que

sí creim i el que sí farem és millorar les nostres infraestructures de carreteres i també de transport públic, perquè amb un transport públic de qualitat aconseguirem intentar reduir la gent que utilitzi el cotxe, però el que no farà el Partit Popular és prohibir que la gent utilitzi el cotxe, la gent utilitzarà el cotxe o utilitzarà el transport públic, però nosaltres apostam per una qualitat de les nostres vies i les nostres carreteres i una qualitat de transport públic i per això feim un soterrament i per això començarem aviat una línia de metro. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2766/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les Illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Tot seguit passam al darrer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2766/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

Per fer-ne la presentació intervindrà l'Hble. Sr. José Sala Torres, conseller executiu del Departament de Presidència i Relacions Institucionals del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Sr. Sala, vostè té la paraula.

EL SR. SALA TORRES:

Sr. President, senyors diputats i diputades. Tenc l'honor de dirigir-me a aquest Parlament en nom i representació del Consell Insular d'Eivissa i Formentera per exposar i presentar la Proposició de llei de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme, tramitada per iniciativa d'aquest consell, tot això segons els acords adoptats pel Ple de la institució el passat dia 21 de març del 2005.

Com és sabut, en aquesta mateixa sessió plenària, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera va aprovar definitivament el Pla territorial insular, que es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* el 31 de març del 2005 i va entrar en vigor el dia 1 d'abril següent. Idò bé, algunes determinacions del PTI especifiquen que no entraran en vigor si no existeix adaptació legal que ho permeti i el que es pretén amb aquesta proposició de llei és introduir aquestes adaptacions a la legislació balear actualment vigent i possibilitar, d'aquesta manera, la plena aplicació del PTI d'Eivissa i Formentera. O dit amb altres paraules, algunes determinacions, propostes o criteris del Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera no serien efectius i quedarien en una mera declaració d'intencions si no es produïssin aquestes modificacions legals que en el propi pla se suggereixen, i aquesta no és la intenció ni la voluntat del consell insular, que esper que es confirmi en aquesta cambra,

en el benentès que es tracta d'adaptar alguns aspectes de la legislació balear a la idiosincràsia pròpia de les nostres illes, amb una identitat diferenciada i amb unes característiques d'assentaments humans totalment diferents, d'acord amb les previsions de la Llei 14/2000, d'Ordenació Territorial, que a l'exposició de motius ja reconeixia que la configuració de l'arxipèlag facilitava que cadascuna de les illes dugui a terme l'ordenació del seu territori de manera autònoma, a través de les institucions que li són pròpies. I d'acord també amb la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, que també a la seva exposició de motius assenyalava, com a objectiu primordial de la regulació, que les institucions pròpies de cada illa poguessin desenvolupar en el seu àmbit respecte un model territorial propi.

La llei que es proposa consta de dotze articles, una disposició derogatòria i una disposició final. L'article 1 estableix l'àmbit territorial en què serà d'aplicació la llei, que és el de les illes d'Eivissa i Formentera, la qual cosa no constitueix ja actualment una novetat, ja que tant la Llei d'espais naturals del 1991, com la Llei 4/2000, de 22 de març, de moratòria de camps de golf, com més recentment, les Lleis 8/2003 i 10/2003 han assumit el criteri, per tant avui ja incontestat i unànimement, que no existeix inconvenient a legislar per a àmbits geogràfics determinats de la comunitat autònoma.

L'article 2 deroga el règim transitori de la Llei 9/1999, de 6 d'octubre, que va afectar expedients de sol·licitud de llicència que es presentaren davant els ajuntaments durant els tres mesos immediatament anteriors a l'entrada en vigor de dita llei, corregint així una vertadera injustícia i un atemptat al principi de seguretat jurídica, possibilitant que es concedeixin unes llicències que es tramitaren ajustant-se a dret i es denegaren en base a una norma posterior. Consideram que no és just ni lícit que estant en vigor la mateixa llei, al que va demanar una llicència dia 13 de juliol se li concedís i al que la va demanar el dia següent no se li concedís. Això sí, només podran acollir-se a aquesta norma els que, havent tramitat una llicència durant aquells tres mesos, se'ls hagi denegat o se'ls hagués denegat en base a la llei posterior 9/1999, i així ho sol·licitin expressament.

Ja sabem què han manifestat els tribunals analitzant aquest règim transitori, però el consell insular no comparteix la solució donada i per això proposa la seva eliminació, de tal manera que no es vegi perjudicat injustament per un canvi legislatiu sobrevingut qui, en base a la seva confiança legítima en una norma que li era aplicable, va realitzar actuacions que no li resultaren útils i va contreure obligacions que no va poder complir perquè, per efecte d'una norma aplicada retroactivament, se li va denegar allò a la qual cosa tenia dret en el moment de la sol·licitud.

L'article 3 regula el còmput de la superfície dels terrenys quan una part d'ells estan en zona inedificable o no apta per ubicar habitatges unifamiliars i una altra part admet aquest ús, establint que en tals casos la part inedificable computarà, total

o parcialment, que mai no es podrà emplaçar l'edificació a la part protegida.

L'article 4 disposa un sistema perquè qui, complint amb la superfície mínima segons la zona, però tenint totalment protegits els seus terrenys, pugui edificar un habitatge a un altre lloc. Es preveuen diversos supòsits, alguns dels quals exigeixen la cessió al patrimoni municipal del sòl de la finca que origina la compensació i el sistema haurà de ser regulat pels instruments de planejament municipal. La idea que hi ha davall això és permetre que, conservant-se els terrenys que tinguin valors naturals, aquesta protecció no sigui a costa dels propietaris afectats.

L'article 5 extrapola allò que ja va establir la Llei d'Espais Naturals per a els Àrees Naturals d'Especial Interès a la generalitat del sòl rústic, entenent que es produeix un menor impacte, tan de les pròpies edificacions com de les infraestructures i s'aprofiten millor els recursos si enlloc de segregat els terrenys en finques independents, les edificacions possibles s'agrupen a un lloc determinat. Si és bo per als sòls amb major nivell de protecció, no té perquè no ser-ho per a la resta del sòl rústic. Això sí, en cap cas s'amplien les possibilitats edificatòries.

L'article 6, seguint la línia de la Llei 8/2003, beneficia en una reducció del 25% de la superfície exigible l'agrupació de finques confrontades en Àrees Naturals d'Especial Interès i Àrees Rurals d'Interès Paisatgístic, afavorint així la desaparició de finques de petites dimensions. Aquesta reducció no és acumulable en cap altra i la finca resultant no podrà ser objecte de segregacions o divisions posteriors.

L'article 7 disposa que la limitació de nuclis rurals en sòl rústic efectuat pels ajuntaments no és incompatible amb la delimitació d'àrees de protecció territorial. La raó de ser d'aquesta norma radica en què els nuclis rurals no són figures que permetin i regulin un creixement urbanístic de futur, sinó que amb ells es ve a constatar conferint-los carta de naturalesa, situacions de fet preexistents i aquestes situacions poden existir també en àrees de protecció territorial.

L'article 8 recupera l'esperit de la disposició addicional tercera de les Directrius d'Ordenació Territorial, derogada a la Llei 9/99 i que permetia que s'incorporessin a l'ordenació les edificacions existents respecte a les que ja no (...) mesures de restabliment de la legalitat urbanística per haver prescrit les corresponents infraccions. S'afegeix ara que en tals casos el promotor haurà de satisfer el 10% del valor de l'obra executada i que els ajuntaments hauran de destinar a l'adquisició, recuperació, protecció i gestió sostenible d'espais i recursos naturals o a l'adquisició de terrenys per destinar-los a les compensacions previstes a l'article 4 d'aquesta mateixa llei.

L'article 9 dóna resposta a una realitat preexistent, l'existència ja d'un habitatge a zona allà on l'ús resulta ara prohibit. No es tracta d'autoritzar noves edificacions, sinó tan sols permetre l'ampliació de les existents, d'acord amb els

instruments d'ordenació quant els criteris generals que fixi sobre integració de les edificacions.

L'article 10 desenvolupa el previst a l'article 24 de les Directrius d'Ordenació Territorial, Llei 6/99, clarificant que el Pla Territorial Insular pot regular en sòl rústic tots els aspectes que afectin l'oferta turística i això perquè la potestat reglamentària en matèria d'ordenació turística correspon al Govern. Per tant, per incidir en aspectes normatius de l'oferta turística ja regulada fa falta habilitació legal. No cal oblidar que l'article 19 de la Llei 8/2000, de 27 d'octubre de consells insulars, permet atribuir la facultat reglamentària *ad extra* en les matèries transferides als consells insulars.

L'article 11 permet l'activitat de camp de golf sense oferta complementària, en terrenys ja vinculats a l'ús d'habitatge unifamiliar aïllat en sòl rústic. És a dir, per primar la construcció de camps de golf, sense aquesta oferta complementària, s'autoritza una doble vinculació a camp de golf i habitatge, que no seria possible segons l'article 15 de la vigent Llei de sòl rústic.

L'article 12 permet que la revisió dels plans generals d'ordenació urbana es puguin dur a terme mitjançant normes subsidiàries i complementàries de planejament, exigint-se per a això informe favorable de l'òrgan competent del consell insular. Es tracta de facilitar els procediments d'adaptació dels planejaments generals municipals als instruments d'ordenació territorial, sobretot tenint en compte l'escassa capacitat econòmica i de gestió de tots, o de la major part dels ajuntaments de les Pitiüses i les escasses diferències de fons i de formes que existeixen entre una i altra figura urbanística, llevat del programa de desenvolupament i execució que no és exigible o no és necessari en el cas de les normes subsidiàries.

La disposició derogatòria, com el seu propi nom indica, deroga qualsevol disposició de rang legal o reglamentària, que suposi o contradigui la llei a l'àmbit de les illes d'Eivissa i Formentera.

I la final disposa la seva entrada en vigor el dia següent de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

En definitiva, deman en aquesta cambra, deman al ple d'aquest Parlament el seu suport i l'aprovació d'aquesta llei, assumint des d'ara que el seu text pot ser millorat per les iniciatives dels distints grups parlamentaris als quals sol·licit la seva col·laboració en aquests efectes, amb el desig de què puguem parlar d'una llei consensuada i per tant, aprovada per totes les forces polítiques d'aquesta cambra, sense descartar ni tan sols que tots o part dels seus conceptes es puguin aplicar en àmbits territorials distints fins i tot de les illes d'Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervencions dels grups que es mostrin a favor de la proposició. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc felicitar la intervenció del representant del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, amb la claredat d'exposició d'aquesta proposició de llei que ha de ser votada en aquest Parlament, el felicit de veritat. La meua intervenció quasi es faria innecessària per al claredat en què ell ha exposat totes les motivacions per les quals el consell insular presenta aquesta iniciativa. Tots recordam que les Directrius d'Ordenació Territorial varen ser modificades per la Llei 9/99, de 5 d'octubre, de mesures cautelars i aquestes determinacions, aquestes mesures cautelars i d'emergència provocaren efectes retroactius i desfavorables als drets legítims dels ciutadans, els quals en base al principi de la confiança legítima a les institucions pel que fa a la normativa aplicable en sòl rústic, varen veure perjudicats de forma injusta i contrària al principi de seguretat jurídica i després explicaré en casos concrets què va passar.

Aquesta llei, la configuració del nostre arxipèlag facilita que cada una de les nostres illes dugui a terme l'ordenació del seu territori de manera autònoma, a través de les pròpies institucions, respectant l'autonomia de cada una d'elles amb el seu planejament urbanístic, com així tenen transferits els diferents consells insulars. En la mateixa línia la Llei 2/2001, de 7 de maig, atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, assenyalava com a objectiu primordial de la regulació el que les institucions pròpies de cada illa puguin desenvolupar en el seu àmbit respectiu un model de territori propi. Una vegada aprovat el Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera, el qual recollim el model territorial establert a les directrius, s'ajusta a les particularitats pròpies de cada una de les illes, en aquest cas d'Eivissa i Formentera. Així a l'àmbit d'Eivissa i Formentera, mitjançant la present llei, es deroguen els efectes retroactius que produí la Llei 9/99, així mateix s'estableixen mesures de compensació en terrenys inedificables per possibilitar la construcció d'un habitatge unifamiliar i per altra banda també facilita l'agrupació de les edificacions amb la finalitat de fer menys impacte territorial.

Es contempen així mateix mesures de reducció de la superfície mínima exigible en les agrupacions de les finques en sòl rústic, com ha dit aquí el representant del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i la incorporació a l'ordenació de les edificacions existents, respecte de les quals ja (...) mesures de restabliment de legalitat urbanística. Es facilita així mateix l'ampliació d'habitatges ja existents i igualment el tema de la vinculació de l'activitat de camp de golf sense l'oferta complementària. Això es refereix en concret que si hem de fer

una oferta complementària a Eivissa en temes de camp de golf, com han fet Mallorca i Menorca, donada la distribució de les finques a Eivissa es fa pràcticament impossible que es pugui fer un camp de golf, sempre hi ha alguna casa enmig que impossibilitaria, segona la llei, que es pogués fer aquest camp de golf. El que pretén aquesta llei és que, respectant aquest habitatge unifamiliar enmig d'un camp de golf, es puguin aprofitar els terrenys que hi ha al voltant, sense que la llei per mor de l'existència d'aquesta casa impedeixi, repetesc, la instal·lació d'aquest camp de golf sense oferta complementària.

Igualment aquesta llei, com ja s'ha dit, preveu la revisió de les normes dels ajuntaments, o dels plans d'ordenació dels ajuntaments, mitjançant la formulació de normes subsidiàries que facilitin més la redacció d'aquests instruments. Aquells que hem ocupat llocs de responsabilitat municipal sabem de la dificultat que aquests es facin moltes vegades mitjançant els plans d'ordenació. S'ha de tenir el compte que el contingut de la present llei deriva o emana de les determinacions del PTI, definitivament aprovat pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, el qual conté disposicions que prèvia modificació legal resultarien aplicables. El contingut d'aquesta llei no afecta l'eficàcia i vigència del PTI, només existeixen determinacions del pla que elles mateixes especifiquen que no entraran en vigor si no existeix modificació legal. I per altra banda aquestes determinacions no transcendeixen l'àmbit insular, sinó que adapten aspectes de la legislació balear a la idiosincràsia pròpia d'unes illes amb entitats diferenciades i amb unes característiques d'assentaments humans totalment diferent a la resta de les illes. La qual cosa encaixa amb allò pretès per la Llei d'Ordenació Territorial que les institucions pròpies de cada illa puguin desenvolupar en l'àmbit respectiu un model territorial propi.

Jo no vull seguir desgranant la llei tal i com es presenta, perquè crec que per part del representant del consell insular s'ha fet d'una manera suficient i excel·lent. Però jo voldria posar a les senyores i senyors diputats en la pell dels eivissencs, i gent que ha vingut de fora, que mitjançant les lleis que existien en el seu moment adquiriren uns terrenys, que en aquells moments era de 7 o 8.000 metres perquè es poguessin fer una casa. Després surten els Directrius d'Ordenació Territorial i els diuen que han d'aconseguir 15.000 metres per fer-se una casa. Amb el sistema d'herències que existeix a Eivissa es reuneixen els 3 o 4 germans per aconseguir els 15.000 metres necessaris per fer-se una casa i una vegada els han reunit i els tenen, surten les modificacions i les normes cautelars que impedeixen que aquella persona es faci una casa en aquell lloc que té. I com s'ha dit aquí actualment, resulta que si el presenten avui a les 12 hores es podia fer i els que ho varen passar 15 hores després ja no es podia fer.

També en aquelles finques d'Eivissa, que és allò que regula actualment, tots ho sabem, n'hi ha moltes, finques de 50, 100, o 200.000 metres, que existia una casa, resulta que amb la llei anterior era impossible fer una nova casa. El propietari d'aquella casa vol deixar als seus fills els 15.000 metres necessaris que preveu la llei, segrega aquells 15.000 metres,

amb les despeses registrals que això suposa i apareix la norma cautelar que diu que no, que aquells segregats abans de no sé quan fa impossible... Jo el que deman a les senyores i senyors diputats, especialment aquells que són d'Eivissa i Formentera i coneixen la idiosincràsia dels eivissencs i formenters que vivim en aquelles illes, que ho coneixen exactament, que baixin a la realitat, que no s'està preparant ara cap normativa per fer noves possibilitats de construcció, o noves especulacions. L'únic que s'està reconeixent d'una manera clara i d'una manera definitiva és que aquella manera de viure, d'entendre que tenim a Eivissa i Formentera, baixa mitjançant aquesta llei a la realitat i permetrà a tots els habitants d'Eivissa i Formentera respectar les tradicions que nosaltres tenim i respectar aquells drets que de bona fe han anat adquirint els eivissencs i formenters que viuen a les nostres illes i aquells que han vingut a gaudir-ne.

Jo estic segur Sr. Sala que el seny d'aquest Parlament farà possible que els habitants d'Eivissa i Formentera ens puguem ordenar la nostra vida, respectant allò a què estam habituats i facem aquelles normes que facin possible que la convivència que sempre ens ha caracteritzat als habitants d'aquelles illes, sigui gràcies a l'aprovació per part d'aquest Parlament i aquestes normes facin possible aquesta convivència que sempre hem tingut entre tots.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mari. Intervencions dels grups parlamentaris que es mostrin en contra de la proposició? Per part d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No sé si hauria de començar demanant perdó als d'aquell costat perquè jo també som d'Eivissa, però me sembla que tenc una idiosincràsia diferent, no sé per què serà, però no tenc la mateixa idiosincràsia i lamentablement no podré atendre la sol·licitud del Sr. Sala i votar a favor...

(Remor de veus)

Salta a la vista, jo crec que sí.

Bé, senyores i senyors diputats. Sr. Torres, conseller d'Ordenació Territorial del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que va d'oient, Sr. Sala que ja ha intervingut, senyors funcionaris del Consell Insular d'Eivissa i Formentera que també ens acompanyen aquí. Bé, crec que aquesta proposició de llei que debatem ara té molta més transcendència de la que sembla a primera vista, és una proposició que si s'aprovés en bona mesura buida de contingut aquest propi

Parlament. Me pregunt jo, de què serveix aprovar normatives de caràcter general si es pot canviar quan li ve bé a un determinat president d'un consell, o als interessos econòmics que pugui representar? Dic jo, on queda aquesta igualtat davant la llei que es sol demanar des d'aquell costat?

Però bé, alguna cosa té de bona aquesta proposició, ens ha permès una presència d'alçada i que ja era hora que tenguéssim en aquest Parlament. Una persona que sense ser diputat dicta les lleis que s'han d'aprovar, el Sr. Sala i veuran per què dic això. El Sr. Sala va dir que s'havia de canviar la llei perquè no s'hagués de tombar la casa del Sr. Cretu, se'n recorden d'aquell castell damunt d'un cim protegit, a pesar de què hi havia una sentència judicial ferma que ordenava la seva demolició. Bé, ell va demanar que es canviés la llei, tenim la llei d'acompanyament i es fa una addicional a posta perquè no s'hagi de tombar. El Sr. Sala també va dir que s'havia de modificar la llei perquè tornessin a ser urbanitzables uns terrenys desclassificats, segurament per error, per les DOT i la llei es va modificar perquè es poguessin urbanitzar. Bé, el Sr. Sala també va dir va poc que la Fiscalia anticorrupció no tenia res a fer en el cas Cretu. Esperem que la Fiscalia anticorrupció no li faci el mateix cas perquè segurament pot trobar coses interessants. Però no dubtam que en aquest cas aquesta proposició també trobarà una majoria parlamentària submissa i disposada a aprovar les propostes que ens fa el Sr. Sala, per més aberrants que siguin des del punt de vista jurídic o territorial, com intentaré demostrar després.

En qualsevol cas en relació al debat que hem tengut aquest matí, jo voldria fer notar una petita contradicció. Aquest matí se'ns deia que Formentera té uns interessos completament diferents a Eivissa i que s'havien de separar. Ara curiosament ajunten Eivissa i Formentera per diferenciar-les de la resta de les Illes Balears. O sigui som una unitat diferent, o som coses diferents... Bé, s'hauria d'aclarir una mica.

Bé, passem al contingut. L'exposició de motius diu: "aquestes determinacions no transcendeixen l'àmbit insular, sinó que adapten aspectes de la legislació balear a la idiosincràsia pitiüsa". N'hauré de parlar molt d'idiosincràsia. I comença derogant, però únicament a l'àmbit de les Pitiüses, amb suposats efectes retroactius de la Llei 9/99. I vegem quin era l'objectiu de la Llei 9/99, era evitar segregacions en sòl rústic amb finalitats urbanístiques i evitar la construcció en espais protegits. Era això el que es pretenia. I dic jo, aquests objectius què tenen a veure amb suposades idiosincràsies diferents? O no són objectius vàlids igualment per a totes les illes? Però a més segueix dient l'exposició de motius: "aquesta llei va provocar que els propietaris de sòl rústic es veiessin perjudicats de forma injusta i contrària al principi de seguretat jurídica". Però només es deroguen els seus defectes a Eivissa i Formentera, dic jo, els propietaris de sòl rústic de Mallorca i Menorca no tenen dret a seguretat jurídica? Per tant, aquest raonament sembla ser que no quadra.

Bé la veritat des del nostre punt de vista és un altre. La veritat és que el PP ha decidit que les Pitiüses i molt

especialment Eivissa, perquè efectivament sí que encara hi ha diferències, no hi ha límits a l'especulació urbanística, es pot construir a tot el sòl rústic, que les segregacions amb finalitats urbanístiques són vàlides, que es pot construir en els espais protegits. D'això el Sr. Sala en sap molt i el Sr. Marí Tur, *ya ni les cuento* lo que en sap..., sí de construir en espais protegits.

Seguirem. L'article 3 ens diu que fins i tot els terrenys inedificables, a pesar dels esforços del PP encara en queda algun, computaran per poder edificar. Basta que un propietari de terreny que no estigui protegit, encara que no disposi de parcel·la mínima podria edificar, sempre que disposi dels metres quadrats que li falten a un espai protegit. O sigui que els espais protegits computen per poder edificar. Això únicament a les Pitiüses. Una altra vegada, per què els espais protegits a Eivissa i Formentera computen i a les altres illes no? Això és la idiosincràsia també? Nosaltres seguim pensant que el que hi ha diferent és una major voluntat d'afavorir l'especulació i la desaparició sistemàtica de sòl rústic, després veurem a un article que ve més endavant, que els provoca problemes fins i tot als seus objectius.

Article 4. Se permet edificar als propietaris de parcel·les amb superfície inferior al mínim legal, permet això. Realment aquesta obsessió en edificar qualsevol cosa és sorprenent. En aquest cas arriben més lluny i proposen que els ajuntaments hagin d'assignar-los sòl urbà o urbanitzable que procedeixi de les compensacions de la Llei del sòl, pervertint absolutament allò que són aquestes cessions de la Llei del sòl. S'ha de cedir a aquells propietaris de sòl rústic que tenen una parcel·la que no compleix les condicions i li han de cedir aquestes coses. I a aquell propietari de sòl urbà que ja no pot edificar més per què no li han de donar també? Vostès saben que això és impossible que es dugui endavant, però és una manera de quedar bé amb els propietaris de sòl rústic, als que vostès volen facilitar tot, encara que després no tenen cap inconvenient en expropiar-los, a més de manera il·legal, quan es tracta del tema de carreteres. Bé, una altra vegada més, cap idiosincràsia particular, cap diferència justifica que aquesta compensació es faci a Eivissa i Formentera i no es faci a Mallorca i Menorca, parcel·les que no reuneixen els mínims per poder-se edificar n'hi ha a totes les illes. Però aquí, només en aquest cas, és allà on s'han de donar compensacions.

Article número 5. Permeten una passa més cap a la urbanització del sòl rústic, permeten agrupar fins a 4 habitatges, o més, perquè encara hi pot haver excepcions, en una sola finca rústica i d'aquesta manera els propietaris de sòl rústic poden evitar-se els problemes que els podria comportar si haguessin d'anar parcel·lant i edificant, perquè com que això seria una parcel·lació il·legal en sòl rústic, tal vegada no ho podrien dur endavant. Ara com que els permeten fer fins a 4 o més habitatges, salven aquest petit problema. I a més, primer ho agrupen i després permeten la seva segregació posterior, una vegada construït poden fer aquesta divisió. Al final acaben parcel·lant i edificant dins una sola finca 4 o més cases i parcel·les.

Article 6. En aquest cas es tracta de reduir encara més per poder construir en ANEI o ARIP. O sigui, no en tenen prou que en els ARIP d'Eivissa i Formentera es permeti construir en parcel·les més petites. No en tenen prou que els ANEI siguin edificables, quan a les altres illes no són edificables. A més, introdueixen un sistema per reduir la parcel·la mínima encara un 25%. Ja havien introduït el tema de les herències, ara introdueixen les agrupacions de finques i d'aquesta manera una reducció perquè es pugui edificar amb més facilitat als ANEI i ARIP.

Article 7, nuclis rurals. Bé, se'ns diu aquí que els nuclis rurals no és per edificar-hi. Bé, jo crec que els nuclis rurals és una figura que es crea per protegir construccions il·legals en sòl rústic i per permetre la construcció de nous habitatges a les parcel·les que queden buides i que són parcel·les inferiors al sòl rústic normal. Idò bé, aquests nuclis, al contrari del que passa a Mallorca i Menorca, també podran situar-se en àrees de protecció territorial de costes. I dic jo, és que la costa de les Pitiüses té una idiosincràsia diferent a la de Mallorca i Menorca perquè sigui possible i a les altres illes no?

Article 8. No només legalitzen totes les construccions il·legals que s'hagin fet en el passat, sinó que a més permetrà la seva ampliació. Això sí, imposen un seguit de condicions que sorprenentment coincideixen amb les que s'imposaren per tractar d'evitar la demolició de la casa del Sr. Jerez. No sé si això significa alguna cosa concreta o no. Per cert, tal vegada recuperen l'esperit de la disposició addicional tercera de les DOT, evidentment no és el mateix redactat, evidentment té moltes més implicacions i ara no és el moment de detallar, que allò que hi havia a l'addicional tercera de les DOT que es varen fer per part de la majoria del PP.

Article 9. Habitatges construïts, en aquest cas suposam que legalment, però no ho especifica, en llocs que en aquests moments està prohibida la construcció d'habitatges. Idò què passa, quedaran fora d'ordenació? No, no, es legalitzen i es permet la seva ampliació, a pesar que són llocs que actualment no tenen permès l'ús d'habitatge.

Article 10. N'han explicat alguna coseta més, però no ens n'hauríem de preocupar. Ens remet a l'article 24 de les DOT i ho deixaria tot igual i no faria falta. Bé, en realitat això parla de turisme en sòl rústic, el PTI sí que permet també qüestions a Eivissa i Formentera i que no es permeten a les altres lleis. Per tant, va més endavant d'allò que diu l'article de les DOT.

Article 11, els camps de golf. Aquí ja la seva obsessió amb els camps de golf és realment malaltissa. I també la seva obsessió en construir en tot el sòl rústic també els crea algun problema. És que no els caben els camps de golf, vostès volen omplir el sòl rústic de camps de golf i d'habitatges i després xoquen uns amb els altres. Què fan? Parcel·les vinculades obligatòriament a un habitatge unifamiliar en sòl rústic es vinculen al mateix temps a un camp de golf. O sigui, els usos d'habitatges unifamiliars, al mateix temps i usos de camp de golf. Els sembla que això és una qüestió seriosa? Realment hi

pot haver aquesta doble vinculació? És sorprenent, però així es convé en aquesta proposició que ens du el consell insular.

Article 12. Bé, és evident la incapacitat dels batles del PP de l'illa d'Eivissa a l'hora d'elaborar i aplicar plans generals d'ordenació urbana, és una qüestió ja històrica. No obstant això, no s'entén per què es permet únicament en els municipis d'Eivissa que en comptes de plans generals facin normes subsidiàries i en els altres llocs hagin de fer plans generals. Serà també qüestió d'idiosincràsia, però és una diferència que és inacceptable i no té cap raó de ser.

I per últim a la disposició derogatòria. Bé, jo aquí crec que els queda incompleta i els suggereix a vostès mateixos que la modifiquin, no perquè sigui modesta, no ho és precisament no, no, fins i tot deroga la Llei estatal del sòl, entenc jo, o (...) la Llei del sòl. Però no queda prou clara. Crec que hauríem d'afegir una cosa que digués alguna cosa com això: "A les Pitiüses, en matèria territorial, com en moltes altres, no regeix cap normativa europea, estatal o autonòmica, i es farà sempre la santa voluntat dels respectius batles del PP o del president del consell insular, que a la vegada actuaran sempre al dictat dels seus superiors o padrins. Amen".

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Sala, aquests dos anys en aquest parlament el Partit Popular ha presentat diferents lleis que han tengut diferents aspectes negatius, i efectes negatius sobre el territori. Recordem que just al principi de legislatura es va presentar una iniciativa per urbanitzar devora Es Trenc; més endavant, amb diferents lleis d'acompanyament de pressuposts, s'han derogat el parc de Llevant, el parc de Cala d'Hort i d'altres; les diferents modificacions que han sofert les directrius d'ordenació territorial mitjançant lleis com pugui ser la LECO o la Llei de ports, i no ha estat precisament per augmentar el nivell de protecció, ans al contrari: hem estat testimonis de la rebaixa progressiva del nivell de protecció del territori que s'havia aconseguit en aquests darrers vint anys.

En aquests dos darrers, els dos darrers anys de govern del Partit Popular, hem passat d'un extrem a un altre; hem passat de tenir una petita esperança en un desenvolupament equilibrat, que aquesta esperança estava motivada per un seguit de normes que preservaven el sòl rústic i els espais naturals protegits davant la pressió edificadora, i ara passam a la llibertat quasi absoluta per fer el que ens doni la gana a qualsevol indret del territori.

Amb aquesta llei que avui presenta el Consell d'Eivissa i Formentera, governat pel Partit Popular, s'arriba, segons el nostre criteri, a la degradació total del concepte de protecció i preservació del territori. No només es vol tornar vint anys enrere, sinó que a més es declara un indult per als infractors. Resulta que aquells que no han respectat la legalitat, que s'han botat les regles de joc, a aquests se'ls premia; és una injustícia de cara a aquells que l'han respectada. Això què vol dir? Que a partir d'ara hi ha llibertat absoluta per fer qualsevol cosa? Ja ho arreglarem, el Partit Popular d'allà on sigui farà les lleis que facin falta per no aturar els peus a ningú, s'ha obert la veda, campí qui pugui.

Aquesta proposta de llei que avui ens presenta el Consell d'Eivissa i Formentera és un vestit fet a mida del Pla territorial insular que es va fer amb la voluntat de rebaixar la protecció del territori. La potestat que té el consell per dur al Parlament iniciatives legislatives de protecció, iniciatives legislatives, perdó, és usada per afavorir la urbanització i eliminar normes de protecció, i al mateix temps, el que és més greu, per comprometre aquest parlament amb unes polítiques sectàries del Partit Popular en favor dels urbanitzadors i dels infractors. Volen que aquest parlament sigui còmplice d'una política depredadora que condemna el futur del territori, de l'economia i de la qualitat de vida dels ciutadans d'Eivissa i Formentera i, a més, que aquest parlament es decanti de part dels infractors. És una mostra que el PTI no és un document massa sa, perquè la seva aprovació necessita que aquesta proposició de llei toqui un bon nombre de lleis que varen ser aprovades aquests darrers 17 anys per governs, tots manco un, del Partit Popular.

Vegem el que la llei proposa. Ja els ponents que m'han precedit ja han anat article per article, però no puc deixar de fer un petit comentari de cada un d'ells, perquè al nostre criteri no n'hi ha ni un que se salvi. A l'article 2 es deroguen els efectes retroactius que produí la Llei 9/99, de 6 d'octubre, de mesures cautelars i d'emergència, sobre els expedients que resultaren afectats per aquesta llei. Els expedients informats desfavorablement per la Comissió Insular d'Urbanisme a llocs on resultava prohibit l'habitatge o per no tenir la parcel·la mínima ara es recuperaran i s'informaran segon la data de sol·licitud de la llicència; al nostre criteri és una animalada permetre autoritzacions d'edificació en base a normatives anteriors al 99, la veritat.

L'article 3, determinacions per als terrenys on l'ús de l'habitatge unifamiliar resulti prohibit, a aquelles finques on una part sigui edificable i l'altra no resulta que computa tot el territori, la casa s'ha de fer allà on sigui edificable però a nivell edificador ho computa tot. Si hi ha una prohibició de construcció d'un habitatge no hi valen excepcions, hi és perquè hi ha uns valors que s'han de preservar. Per tant creim que és una injustícia que es pugui computar tota la parcel·la mínima i que s'hi pugui construir computant tot el territori. Això crec que és discriminació negativa envers el territori i envers l'interès públic i, en contra, fer discriminació positiva de cara als interessos privats.

L'article 4 és complicadíssim, la veritat. S'estableixen mesures de compensació en terrenys edificables per possibilitar la construcció d'un habitatge unifamiliar. En tots els articles es parla de possibilitar; el Consell d'Eivissa i Formentera s'ha convertit en un promotor de l'habitatge, tot el temps possibilita i dóna facilitats.

Aquesta proposta de llei contempla el sòl rústic pràcticament com un solar, és a dir, tenir un solar comporta la possibilitat d'edificar-hi un edifici. No es pot parlar de drets adquirits per a un habitatge unifamiliar aïllat. Les mesures en qüestió no són altres que si algú té un terreny a un indret on els habitatges resulten prohibits, podrà cedir un altre terreny a un altre lloc i traslladar-hi l'edificabilitat del primer; això és el que hem entès, perquè la veritat és que la redacció és complicadíssima. Aquest article possibilita construir en àrees de protecció territorial de costes i àrees naturals d'especial interès d'alt nivell de protecció. És insòlit que es facin aquestes maniobres per permetre l'edificació a les zones més sensibles i on l'ús està prohibit. Aquí la conclusió és que qui tenguí poder adquisitiu suficient per poder fer aquesta cessió i per poder tenir dos solars, un a un lloc inedificable i un altre a un lloc edificable podrà tenir la casa a un lloc privilegiat. En canvi els altres no podran tenir res i no els quedarà més remei que vendre els seus llocs privilegiats a altres persones riques, amb alt poder adquisitiu, perquè s'hi puguin fer una casa. Per tant és una injustícia.

L'agrupació de terrenys en sòl rústic. Abans només es permetia en aquells indrets on el sòl rústic era protegit. Ara es podran fer fins a quatre habitatges, segons l'article, per una agrupació de finques. Però és que aquesta article té trampa; aquest article dóna discrecionalitat al consell insular perquè podrà autoritzar més habitatges. Aquí se'ns ha venut com si fos una manera de protegir el territori perquè les finques on coincideixin diferents habitatges es podran construir els habitatges tots reunits, però sempre que respectin les parcel·les, però en el punt 2 hi ha una trampa, que és que el consell insular podrà autoritzar-ne més segons l'interès, no sabem quin. Per tant aquest article entenem que és molt perillós. I l'agrupació de finques en sòl rústic protegit que ja hi era, es premia, s'afegeix un 25% més d'edificabilitat o, millor dit, es premia l'agrupació amb una reducció d'un 25% del mínim exigible. Això és donar moltíssimes facilitats perquè es puguin construir i no al contrari. Per tant també això és una altra passa endavant per afavorir l'especulació i per afavorir la construcció.

Un altre tema que ens ha cridat molt l'atenció és que s'incorporen, segons l'article vuitè, s'incorporen a l'ordenació els edificis existents sobre els quals la infracció hagi prescrit. Premi als infractors. Si una edificació és fora d'ordenació és per alguna cosa, i el que feim aquí és perdonar-la, i això creim que és totalment injust amb aquells que han complert la llei vigent. I no tan sols es limiten a legalitzar els edificis fora d'ordenació, sinó que a més a més en permeten les ampliacions. A l'article nou... -faré un comentari- aquí l'únic que han de fer les administracions és girar-se a l'altra banda, deixar que prescrivin i no tomar res. O sigui, a partir d'aquest article ja

no s'instruirà pus mai més cap expedient d'infracció urbanística que impliqui tomar un edifici; per què?, perquè simplement es giraran a l'altra banda, deixaran passar els anys que facin falta perquè prescrivin, i després, a més a més de no haver-li fet complir la infracció, se li permetrà una ampliació. I l'ampliació d'habitatges també s'estén als existents en sòl rústic. Els habitatges existents es podran autoritzar, i ara en aquestes zones l'ús de l'habitatge resulta prohibit o no apte per ubicar-hi nous habitatges també es podran ampliar.

La regulació de l'oferta turística a sòl rústic ve donada, ve regulada per l'article 10. Aquí el que fan és que converteixen tot el territori d'Eivissa i de Formentera en zona turística, aquí s'hi pot fer qualsevol cosa, qualsevol cosa. S'hi pot fer de tot, en el sòl rústic, o sigui, ja no existeix, aquí ja el sòl rústic ha deixat d'existir, a les illes d'Eivissa i Formentera. I un altre article que també crida l'atenció és aquesta nova modalitat de casetes de fora vila amb camp de golf inclòs. Jo no sé si..., allà fèiem una mica de broma, que s'haurien d'arbitrar unes línies de subvencions per a mampares per evitar que les bolles de golf ens caiguin dins el plat i que no ens esquitxin. La veritat és que és insòlit, és molt curiós.

Els arguments que justifiquen aquesta proposta, i que ho fan mitjançant l'exposició de motius, al nostre mode de veure, a més de ser contradictoris són molt febles i discriminatoris respecte a les altres illes. Allò que al·leguen a l'exposició de motius de la Llei 9/99, de mesures cautelars i d'emergència, que diu: "L'actualitat en matèria territorial i urbanística a les Illes Balears es caracteritza per la intensa pressió edificadora sobre el sòl rústic", això està vigent, això continua essent actual. Per tant, davant la intensa pressió edificadora sobre el sòl rústic, el que s'imposa és una normativa més restrictiva i que ordeni, no que deixi en mans dels especuladors que facin el que vulguin, sinó que hi hagi d'haver un ordre.

La proposta de llei justifica la derogació dels efectes retroactius d'aquesta llei perquè provocaren efectes desfavorables als drets legítims dels ciutadans. Senyores i senyors diputats, les determinacions de la Llei 9/99 no provocaren efectes desfavorables als drets dels ciutadans, ni aquests no es varen perjudicar de forma injusta i contrària a la seguretat jurídica; això no és cert. He de recordar a totes les senyores i a tots els senyors diputats que el dret a edificar el dóna la planificació, no el dóna la propietat. Per això els propietaris no poden fer el mateix pertot, sinó tothom faria finques de molts de pisos. A un lloc es poden construir habitatges d'una sola planta, a un altre es poden construir habitatges de set plantes i més, i a altres no res; això està en funció de l'ordenació que l'administració responsable faci, i per tant als ciutadans ni se'ls va perjudicar de forma injusta ni contrària al principi de seguretat jurídica.

Si continuem amb l'exposició de motius, "els consells tenen la facultat d'ordenar el seu territori de manera autònoma"; en això hi estam d'acord, però no hem d'oblidar el que diu la Llei 14/2000: "El Govern de les Illes Balears ha d'esdevenir garant dels aspectes d'ordenació que transcendeixin de l'àmbit

insular"; i què és allò que transcendeix de l'àmbit insular i que el Govern ha de garantir?, jo posaria per exemple l'ordenació, la protecció del territori, de l'economia, de la qualitat de vida dels ciutadans de manera equilibrada, la cohesió del territori i els drets dels ciutadans en general. Aquesta proposta de llei el que fa és deixar el futur del territori de les Pitiüses a uns nivells inferiors al de Menorca i al de Mallorca; per tant el Govern hauria de preveure un equilibri proteccionista i evitar que hi hagi una baixada en la qualitat territorial.

La llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars, defensa un model territorial propi; és vera, sí, però això no vol dir que s'hagin d'empitjorar més els efectes del vigent. A allò que s'hauria d'aspirar és a models que avancin i no que siguin una passa enrere.

I respecte a la idiosincràsia pròpia d'Eivissa i de Formentera, hi podem estar d'acord, però ja hem vist que aquí hi ha dues idiosincràsies diferents segons qui ha parlat, però aquesta idiosincràsia no vol dir que aquesta voluntat, aquest respecte a la idiosincràsia hagi de ser una carta en blanc per a tot, i no s'ha de permetre una regressió ni una pèrdua de la qualitat territorial, social o turística. A més cal tenir en compte que el major grau de desprotecció d'Eivissa i Formentera reclamen una major protecció i una correcció dels impactes acumulats.

Jo reclamaria una altra cosa -ja veig que acab el temps- però posaria un exemple. La Llei de les DOT, que ja l'he anomenada en altres ocasions, en altres moments n'he parlat, de la Llei de les DOT, que va ser la nineta dels ulls del Partit Popular, que n'ha bravejat tant, és la que mana als consells l'elaboració, la tramitació i l'aprovació dels plans territorials insulars, i els dóna aquesta potestat per ordenar el seu territori, però en teoria i en bona lògica s'han d'adaptar al paraigua de les DOT; les DOT són una llei marc a la qual s'han d'adaptar aquests plans territorials. Hem de dir que aquí hem vist com s'han aprovat definitivament ja el Pla Territorial de Menorca i el Pla Territorial de Mallorca, i en aquest parlament no s'ha duit cap proposta de llei per canviar cap altra llei, perquè aquests dos consells han fet el seu pla territorial adaptat a les directrius d'ordenació del territori, i en canvi el Pla Territorial d'Eivissa i Formentera ha hagut de modificar 10 lleis perquè es pogués adaptar a la legalitat vigent. O sigui, es va fer un pla territorial il·legal i ara ha hagut de comprometre aquest parlament perquè li legalitzi un pla territorial que va néixer malament.

Jo crec que això no és just, la veritat és que no és just. Si hi ha una cohesió territorial, si hi ha una comunitat autònoma on tots els ciutadans en teoria som iguals, creim que la discriminació d'aquesta llei fa que hi hagi unes diferències extraordinàries entre els ciutadans i hi hagi unes diferències de categories entre els ciutadans d'unes illes i uns ciutadans d'unes altres illes. Jo el que crec que aquesta llei l'únic que fa és una defensa aferrissada dels interessos particulars per contra dels interessos generals, i de la mateixa manera hipoteca el futur d'aquelles terres meravelloses que són Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. El portaveu del Partit Popular ha parlat de la brillant exposició del conseller del Consell d'Eivissa i Formentera i ha dit que havia estat clar. En això estam d'acord; efectivament ha estat clar, però la seva claredat no vol que la seva exposició sigui acceptable; una cosa és la claredat i l'altra és l'acceptabilitat d'aquesta exposició, i els puc avançar, tant al conseller com al portaveu del Partit Popular, que al contrari del que ha demanat i del que espera, l'aprovació d'aquesta iniciativa amb una majoria, que el nostre grup socialista, amb els diputats eivissencs inclosos, no donarem en cap moment suport a aquesta iniciativa perquè és simplement infumable.

S'ha parlat d'una paraula molt curiosa, idiosincràsia, referint-se als eivissencs i als formenterers, i es veu que el significat no sé si el tenim tots molt clar, el que sí està molt clar és la importància i la influència que té aquesta paraula per aconseguir algunes coses, i jo recomanaria a tots els diputats tant de Mallorca com de Menorca que, per no quedar fora del paraigua dels beneficis que atorga aquesta idiosincràsia acabin empadronant-se a Eivissa i Formentera perquè serà la millor manera d'aconseguir tot allò bo que permet aquesta idiosincràsia.

Mirin, aquest projecte, aquesta proposta de modificació que ens presenta el Consell d'Eivissa i Formentera és, com ja ha passat altres vegades i entenem des del Grup Socialista, un frau parlamentari. És un frau parlamentari perquè és una nova manipulació d'aquesta majoria absoluta en benefici propi del Partit Popular i per cobrir simplement els interessos d'un partit. Ja ens hi tenen acostumats, ens hi tenen acostumats amb les modificacions legislatives presentades mitjançant la Llei d'acompanyament aquests dos darrers anys on, de cop i amb una sola tramitació, se'n modifiquen 15, 19, 22..., i en aquest cas es proposa, via una sola iniciativa i per tant un sol debat, la modificació de 10 preceptes legislatius.

És, de fet, la primera iniciativa que presenta el Consell d'Eivissa i Formentera davant aquest parlament, i he de dir que em resulta especialment trist que precisament aqueixa primera iniciativa del Consell d'Eivissa i Formentera sigui per tramitar una proposta que serveix només per desprotegir territori i per legalitzar tot allò que s'ha construït al marge de la llei. Crec que no és la millor manera de proposar una iniciativa des d'un consell com el d'Eivissa i Formentera.

Aqueixa iniciativa, com dic, conté 12 articles que pretenen modificar un total de 9 lleis dictades pel Parlament de les Illes Balears en matèria d'ordenació territorial i urbanisme, i un

decret autonòmic en matèria de turisme, i a més ho fan argumentant que pretenen adaptar la legislació balear a la idiosincràsia pròpia -de la qual parlàvem abans- d'unes illes amb identitat diferenciada i amb unes característiques d'assentaments humans totalment diferents als de la resta de les illes. Jo crec que això que acab de llegir no s'ho creuen ni vostès mateixos, a no ser que aqueixa idiosincràsia pròpia i aquesta identitat diferenciada sigui el reconeixement explícit que el nombre d'especuladors territorials i d'infractors urbanístics és molt superior a Eivissa i Formentera que a la resta de les illes Balears. I aquesta no és una afirmació gratuïta, senyors diputats, no és una afirmació gratuïta perquè és una realitat, és una realitat que fins i tot ha arribat a reconèixer el mateix fiscal de medi ambient de Balears, que en el seu moment no va tenir més remei que fer unes declaracions on deia clarament que a les nostres illes, i especialment Eivissa i Formentera, ens trobam amb una majoria d'administracions municipals que resulten ser clares i necessàries col·laboradores d'encobridors de l'especulació, i de corruptes i d'infractors urbanístics. No són paraules meves, són paraules del fiscal de medi ambient de Balears, que així ho va dir textualment.

Però passant als articles d'aquesta iniciativa, ja és curiós el primer article, que parla d'àmbit d'aplicació i diu que les determinacions establertes a la present llei resultaran d'aplicació a l'àmbit territorial de les illes d'Eivissa i Formentera. Es tracta simplement d'eliminar pràcticament tot el règim jurídic aplicable al sòl rústic de les Illes Balears, i especialment les determinacions dirigides a protegir aquest territori en sòl rústic a Eivissa i Formentera exclusivament.

A l'article 2 es parla de derogació d'efectes retroactius de la Llei 9/99, de 6 d'octubre. La referència que es fa a l'exposició de motius d'unes peculiaritats d'Eivissa i Formentera són pura retòrica sense cap fonament. En realitat aquesta derogació suposa una claríssima discriminació d'Eivissa i Formentera respecte a les altres illes de la nostra comunitat autònoma. Afirmar, com fan vostès, que les mesures aprovades a la 9/99 provoquen o provocaren efectes retroactius i desfavorables als drets dels ciutadans, els quals varen veure's perjudicats de forma injusta i contrària al principi de seguretat jurídica, és una afirmació tan gratuïta com arriscada, i pregunt, senyors diputats, com pot assumir aquest parlament sense ni tan sols no immutar-se que una llei dictada per aqueixa mateixa cambra s'aprovàs expressament per perjudicar els drets dels ciutadans de forma injusta i que, a més, fos contrària al principi de seguretat jurídica? Això s'aprova en aquest parlament?, s'aproven en aquest parlament il·legalitats? Perquè això és el que diuen vostès en aquesta proposta. És simplement inexplicable, senyors diputats.

A un altre article ens parla de determinacions per als terrenys on l'ús de l'habitatge unifamiliar resulta prohibit. És una proposta que ens proposa computar als efectes de disposar de la parcel·la mínima aquella part de terrenys que no és edificable per tal de permetre la construcció a la part de la finca en què l'ús d'habitatge és admès. Es tracta de permetre d'una forma generalitzada la construcció d'habitatges unifamiliars en

sòl rústic protegit, alterant el model territorial adoptat fins i tot per les DOT i per l'aplicació de la Llei de sòl rústic. Naixeran, i si no ja ho veurem més endavant si s'aprova aqueixa proposta, naixeran com a bolets habitatges unifamiliars aferrats a totes les zones de sòl rústic protegit a les illes d'Eivissa i Formentera. A Mallorca i a Menorca està clar que no perquè la protecció és prioritària en aqueixes illes, mentre que a Eivissa i a Formentera tot són facilitats per construir.

Un altre article ens parla de mesures de compensació d'inedificabilitat per l'ús d'habitatge unifamiliar. Segurament, senyors diputats, és l'únic punt amb el qual podríem estar en part d'acord, de les propostes que se'ns proposen, i és aquest punt el fet que els propietaris d'aquests terrenys ineducables i per tant protegits han de ser compensats, han de ser compensats però no poden ser..., i no podem estar d'acord amb la proposta o la fórmula compensadora que se'ns proposa en aqueixa iniciativa. Pretenen fomentar l'agrupació d'edificacions; pretenen fomentar també l'edificació en parcel·les de superfície inferior a la mínima necessària, i pretenen permutar terrenys ineducables per aquells en sòl urbà i urbanitzable obtinguts pels ajuntaments en virtut de la cessió obligatòria contemplada a la Llei 6/98, de 13 d'abril, de règim de sòl i valoracions, i això pot arribar fins i tot a ser de dubtosa legalitat, senyors diputats.

També se'ns proposa l'agrupació d'edificació en sòl rústic i l'agrupació de finques en sòl rústic protegit. Es pretén modificar el precepte de la Llei de sòl rústic que impedeix l'agrupació d'edificacions en sòl rústic i pretén fomentar la formació de nuclis de població a sòl rústic comú i a sòl rústic protegit, amb rebaixa en aquest darrer de la superfície mínima aplicable.

A l'article 7 es parla de delimitació de nuclis rurals a les àrees de protecció territorial de costes. Mitjançant aquesta delimitació de nucli rural es poden veure regularitzades i permeses de fet activitats prohibides a les àrees de protecció territorial de costes a les quals en cap cas no resultaran aplicables les determinacions referents a parcel·la mínima, tipologia o condicions d'edificació que s'estableixen a la Llei de sòl rústic.

Un altre article ens parla d'incorporació a l'ordenació. Aquest article també és curiós perquè per aquesta via volen vostès legalitzar les edificacions il·legals respecte de les quals ja no es puguin adoptar mesures de restabliment de la legalitat urbanística que impliquin la seva demolició. Vostès, alterant la política territorial aprovada i adoptada a les Illes Balears volen aprovar una nova amnistia de totes aquelles il·legalitats, però tan sols per a Eivissa i Formentera i, a més a més, procediran a legalitzar amb tots els drets, no de qualsevol manera, amb tots els drets; fins i tot es permetrà l'ampliació d'aquestes aberracions il·legals. I no parlem de sancions, perquè no es pot considerar sanció el que es proposa d'abonar el 10% sobre el valor de l'obra, que és realment una ridícula.

A altres articles també ens parlen d'ampliació d'habitatges existents a sòl rústic. No tan sols es podrà ampliar l'habitatge existent a sòl rústic, on aquest ús està prohibit, sinó que aquestes ampliacions no s'hauran d'ajustar a les condicions de la superfície màxima construïble i de percentatge d'ocupació establertes a la Llei de sòl rústic. Es permet construir allà on era inedificable i es permet ampliar les construccions existents sense les limitacions imposades per aquesta llei de sòl rústic.

Amb la regulació de l'oferta turística a sòl rústic es pretén possibilitar una regulació a través del Pla territorial per adaptar les modalitats, condicions específiques, procediments d'autorització de l'oferta turística possible a sòl rústic a l'especificitat de cada illa. El que volen fer vostès és que tota l'illa d'Eivissa passi a ser directament zona turística on es puguin construir hotels i on s'abandoni directament l'ús agrari d'aquest sòl rústic.

Compatibilitat de la vinculació a l'activitat de camps de golf. Això ja li ho han dit els portaveus que m'ha precedit i és un fet curiós. Jo no sé, i m'ho estic preguntant ja des que vaig veure aquesta proposta, si això pot tenir alguna cosa a veure amb l'impediment que els nous camps de golf no siguin amb nova oferta complementària, pot ser; si hem de fer camps de golf i no es pot fer oferta complementària el millor seria incorporar directament via aportació de terrenys aquelles edificacions que en un futur podran ser potser oferta complementària, i el que tenim molt clar és que els futurs camps de golf a les nostres illes, fins ara podem tenir als que tenim obstacles, arbres i altres elements com aquests, i a partir de l'aprovació d'aqueixa proposta, els elements que hauran d'esquivar els que juguen a golf seran no arbres sinó habitatges enmig d'aquests camps de golf.

La revisió dels plans generals -ja s'ha dit- d'ordenació urbana és curiós que aquí, a Eivissa i a Formentera, es permeti que es faci mitjançant normes subsidiàries i a les altres illes no es pugui fer així i no es reculli per la llei.

Mirin, la norma que ens proposen no és una simple modificació per adaptar a aqueixes peculiaritats pròpies d'Eivissa i Formentera, perquè fins i tot vostès són contradictoris amb lleis que vostès mateixos han aprovat i que aquí també proposen modificar, com són les DOT, les directrius d'ordenació territorial. Jo els llegiré una part de l'exposició de motius, perquè comparant el que hem sentit per part de tots els portaveus, el que jo els pugui comentar i el que llegiré ara veurem quina és la contradicció palpable d'aqueixa proposta. Diu la seva exposició de motius: "Aquest caràcter normatiu és imprescindible per poder garantir una ordenació homogènia d'aquells elements que per la seva naturalesa tenen una vocació supramunicipal i per tant han de ser tractats amb una visió més general per damunt d'interessos particulars i localistes. Es tracta en definitiva d'un esforç perquè les directrius siguin el vèrtex de l'estratègia territorial global de les Illes Balears". On queda tot això després de la seva proposta, senyors diputats?, on queda? S'acaben de carregar vostès

l'exposició de motius de les directrius d'ordenació territorial amb aqueixa proposta de modificació que aquí ens presenten.

Resumint i per anar acabant, perquè no em queda gaire temps, ens parlaven vostès que allò que és necessari i que allò que es busca és un model territorial propi per a cada illa, si bé el cert és que se'ls ha oblidat afegir un fet: que aqueixa modalitat territorial pròpia s'ha d'ajustar en cada moment a la legalitat vigent i que de moment no ha estat derogada, i vostès no han fet això, i vostès envien un missatge molt clar als ciutadans de les nostres illes: "Vostè no es preocupi, les lleis són les que són, però està clar que si vostè és afiliat, o simpatitzant, o proper al Partit Popular, no segueixi la llei; faci el que li doni la gana que tant si és legal com si no ho és, si vostè té bona mà al Partit Popular, els seus representants polítics tant als ajuntaments, com als consells, com en aquest parlament, com en el Govern balear, ja s'encarregaran de fer les corresponents modificacions perquè tot allò que vostè vol fer, sigui o no legal acabi essent-ho perquè a vostè li pareix que ho ha de ser. No per res més". Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Senyores i senyors diputats, ens podem preparar per a la votació.

La Presidència demana si la Cambra pren o no en consideració la Proposició de llei RGE núm. 2766/05, presentada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme.

Senyores i senyors diputats, podem passar a votació.

30 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció. Per tant queda aprovada.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS